

கணபதி தலை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிக ரந்தாதி.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பதிப்பு பாசத்தைப் பாசம் பகபதி யாக்கிமயாடிடுப்
பதிப்பு வரகப் பசுபதி யாக்கிப்பின் னும்பயிற்றிப்
பதிமெனத் தானுயிர் பயிலுங் திருவா வந்துறைசைப்
பதிவளர் பஞ்சாக்கரவனை யென்சொல்லிப் பாடுதுமே. (1)

பாடுதும் பஞ்சாக்கரவனை யென்று படர்தலொடுக்
கூடுவ தண்ணவன் பாத மதுவங்கு கூடுதலு
நீடுவ தின்ப மனவாக்குக் காய சிழுப்பெயலற்
ஞேவ வானாங் கிருப்பதல் ஸாற்பின்னை யொன்றில்லையே. (2)

ஒன்றில்லை யாக வழிருள தாக வருவக்கோண்டு
தென்றில்லை யாடி துறைசைபிற் பஞ்சாக்கரவன்சென்று
நின்றில்லை யாதிமென் ரூனின்ற யான்சென்று நின்றிறது
நன்றில்லை நீயது மில்லைசொல் ஸாவான்று நண்ணியதே. (3)

நண்ணிய பாசஞ் சடமா னவமறி னுவனன வே
கண்னுவ தின்றுயி ரொன்று யுனர்த்துங் கதியறிவைத்
தின்னிய பாச வறிவு பசுவறி வென்றுசெப்பி
யென்னுவ தென்னை யியம்பாய்பஞ் சாக்கர வின்குருவே. (4)

குருவா யருள ஊரிர்க்கின்மை யாருங் குறிக்கொடும்ய
வருவா யருவரு வாயுரு வாயவை தானென்ற
பெருவான் பொருடன் பெருப்பெய ரேபெய ராகவந்த
வொருவாய்மை தன்னை நினையினு மூள்ள முருகுவதே. (5)

உருகுங் கருணைப் பெருங்திற நோக்கி யுலைமூகாய்ப்
பருகுங் தணப்பற வான்தத் தேறல் பமரமெனத்
திருகும் வினையின் நிருக்கமுத் தாண்டுதன் சேவடி ச்சீழ்த்
தருகின்ற பஞ்சாக் கரவலெனு டாடிய தாழ்க்குழுமே. (6)

தாழ்கின்ற கூட்டுத் தையலர்த் தொயுமின்பத்
தாழ்கின்ற வென்னைத்தன் பாதத்தி லார்வ மளித் துளத்தைப்
போழ்கின்ற வையுப் பொறி போழ்வுப்பு, சாக்கர பூர்வான்பெய்
வாழ்கென்று சென்னி மஹர்க்கைவைத் தானின்பயல்கியேத. (7)

மங்கிய சஞ்சிதக் காட்டை யெரிவாய் மடுத்துடலீற்
புக்கிய வின்பத்துன் பங்களெல் லாம்பின்பு பூப்பதின்றி
யங்கிய பஞ்சாக் ராதை சிகனாரு ளாற்கவர்ந்து
நல்கிய வாய்மைக்குக் கைப் பாறு கண்டில் வன்றுதற்கே. (8)

நல்குந் தொழிறனக் கேயன்றி யில்லா நலத்தைகளீர்
பல்குந் துறைசைப்பற்ற சாக்கர தேவன் பணித்திடிங்கான்
மெல்குந் திறமெனக் குள்ளத் துல்லினை கின்றவெல்லா
மொல்குந் திறமின்று காட்டினன் யானென தொடியேத. (9)

ஒடிய தாணவ முற்றது பாசகன் மங்களொத்த
வாடின பல்வகைத் தொற்ற மலரயன் மாண்முதலோர்
விழினர் செய்கை விளைந்தது போகம் வியன்றுறைசை
நிடிய பஞ்சாக் கரவன் முசிழ்த்த நிலாநகைக்கே. (10)

நகைக்கின்ற செங்கனி வாயு மெதிர்தோர் நவைமூழுதுந்
துகைக்கின்ற பீபருட் பார்வையு மும்மலத் தொக்குவிடத்
தகைக்கின்ற சின்மூத் திறையுக் தனிக்கரப் புத்தகமு
முகைக்கின்ற வாலென்னைப் பஞ்சாக் கரவலெனுன் பூங்கழுமற்கே. ()

சமுற்கா வரவிர்தாங் கைகூப்பப் பஞ்சாக் கரவலெனங்கோ
னமுற்கா ஸ்னைவந்து சாரலொட் டான்றலு வைப்பைடப்பப்
புமுற்கா வரவிர்தப் புத்தேளை நாடலொட் டான்புன்வேயங்
சுமுற்கான வாயற் கூடமினி யாதன்ன கொள்கையென. (12)

தையம்பு மூவு குண்டது கண்மல ரொன் முண்டதா
லீயம்பு வேலோ யமலன்பஞ் சாக்கர வண்ணல்பொற்று
ணையம்பு பாறயி ராட்டி வணக்கிய தையரொன்று
யெய்யம் பிறவென வெல்லா மெடுத்து விழுங்கியதே. (13)

விழுங்கிக் கிடக்க வொரியறஸ் பார்த்து மிடைரிருள்போ
லொழுங்கிக் கிடக்கவை தூங்கை தெரதிவுங்கை தோக்கிருஞ்
மருங்கக் கடைக்கணித் தாண்டான்பார் சாக்கர வண்ணலினிப்
புழுங்கக் கடவுதொன் நில்லையெந்துஞ்சுன்றும் புனர்ப்பன்றுமே. ()

அன்றிய நீத்த மநித்தான் சடைக்க ணடற் பிகழுமா
ஞென்றிய தோகை மநித்தான் செவிக்க றுலகுமத்துக்
கன் றிய வால மநித்தான் களத்துக் கருதியென்னை
வென்றியம் பாத மநித்தான்பஞ் சாக்கர மெய்த்தவனே. (15)

தவமாய்க் தவர்புரி வானுப்த் தவப்பய னுய்க்கொடுக்கு
மவனு யிருச்சுப்பஞ் சாக்கர மூர்க்கியை யாற்றியர்
நமோத் தொழிற்கு வருமூருப் போலருண் ஞானகல்கிப்
பவமாய்க்க வந்த பவம்பரி மாகை யிருக்கிறதே. (16)

இருக்கிடிற் பன்சாக் கரவன் பதச்திடை யான்மலமு
மிருந்திட்டு சற்றெழுமி னுய்கை யெழுங்கினி நீயெனக்கு
வீருந்தென வாய்ப்பெயு மீட்டு மிராகை விழிப்பினக்கோ
பொருக்கிடு எமல்லா மவன்டெயர் பொள்ளென வேவதுவதே. ()

ஓதுவ தாகிய பஞ்சாக் கரன்பெய ரொன்மறையின்
மீது வதிவது கட்போ டிக்கை வினக்குவதும்
போதுவ தும்பின் புனர்வது முன்னுப்ப் புனர்மயக்கங்
காதுவ துக்கழன் றன்னது மெல்லாங் கருதிடுனே. (18)

கருதிடு மென்னைத்தன் தூள்தே யிருக்குங் கதிப்பின்மலம்
பொருதிடும் போகப் புனர்ப்பா யிருக்கும் புனரதவக்தா
விருதிடு நாமயெய் தார்க்கிரு ளாயை யிருக்குமருள்
விருதிடும் பன்சாக் கரவன் விரைப்பூங் சமுற்றலையுடைய. (19)

துணைமா முலையுமை காணச் சுடர்மனி யம்பளத்தீத
யிலையா வருமின்றி யாடுப்பஞ் சாக்கர வெக்கைத்திரா
னலையா வெளையலைப் பாண்பிற தேவெசல்லு மாரருளை
புலையாப் பவக்கட லேற்றிய வாறற் புதகெஞ்சமே. (20)

கெஞ்சீச யுறுதி யறிந்தலை போலு நினைப்பினாக்கே
யஞ்சீச வென்தின் ற நஞ்சுப்பஞ் சாக்கர வண்ணலி ற
செஞ்சீச வடியை விக்கதய தேவெலன் சென்றுபற்ற
நஞ்சீச யனைய வினைவழிச் சீற னயக்தனையே. (21)

நயக்தரு நல்லவர் தாண்மகிழ் வாய்வல்ல வல்லவினஞ்சீச
பயக்தரி னஞ்சீக பனிப்பா யறிந்தகின் பண்டுதன் தீற
வியக்துனக் குள்ள தருஞ்சுப்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருளை
டியைக்தவை தாக்கா திருக்கறி யாதுட வாயிறுஞ்சீத. (22)

இருஞ்சீதன் மனத்தி ஸனற்றிகை யாய்கல தேன துயில்லைன்
பொருஞ்சீத னடியர் துழாத்தைர் பொருஞ்துவல் புல்லியனரத்
திருஞ்சீதன் றிருஞ்தும் வகைகளைல் லாஞ்செய்து திற்கின்றதான்
மருஞ்சீத யனையப்பஞ் சாக்கர தேவன் மலர்ப்பதமே. (23)

பதமலர் கண்டோ ரெறுஞ்சீப்பக ரீதி பதிதுறகா
ரிதமாருள் செங்கைகண் தேடார்பிர மன்கை யெழுதப்படார்
கதமலை யிருப்பி போர்த்தருள் பஞ்சாக் கரவனுதன்
மதவிழி கண்டோர் துரப்பர் மதவேண் மலர்க்கலையே. (24)

கலையுண்ட தேரு மிருஞ்சன்று மாழியு மக்கலையும்
பிலையுண்ட தேவைப் பரிக்குஞ் சிலையும் பிறங்கவெல்லா
மினைவொன்ற வாக்கும் வலவனு தேமக்க வசித்ததென்ப
விலைவொன்று மில்லாத் துறைகையிற் பஞ்சாக் கரவின்பமே. ()

இன்ப மிதுவெனப் பஞ்சாக் கரவ னிலைப்பதத்தி
லன்பிற் பிலைக்கத வடியரல் லாண்மற்றை யாரறிவார்
துண்பிற் பிலைவது கண்டுக் தொடர்ச்சியெல் லாஞ்சுகமா
வன்பிற் பிலைக்குடி மாலாதி யோரு மதித்தனரே. (26)

மதிப்பிக்கு மென்னைத்தன் பாதத்தை யாக்கீக வயங்கிற்கு
முதிப்பிக்கு மன்னைப் புறக்கவைக் கொள்ள முதாயுக்க்குங்
கதிப்பிக்கு மாணவ மாணிகன் மங்களின் கட்டறக்கும்
பதிப்பிக்கும் பஞ்சாக் கரவன்றன் பாலெனைப் பாதங்கொண்டே.

கொண்டளங்கண்டழுங் கொக்கறைக் கூத்துங் குறுக்கையு
மண்டிலங் கொண்டவிர் செந்தனைக் கற்றையும் வாண்பிறையுங்
தண்டளிர்ப் பாதமும் பஞ்சாக் கரவன் றயக்கருளு
முண்டன கண்டவன் ரேவெணை மீட்டு மூறிழ்விண்றி யே. (28)

இன் ரேவென் ஏரான்று மொழியாத வின்பத் துறைபடிய
நன் ரே யருஞும்பஞ் சாக்கா காத னளினபதத்
தன் ரே விரவு நிலையர் யாதது போல முங்கீ
வெண் ரே விரவு மஸமதி யாமை விடுத்தன கே. (29)

விடுத்தன மென்று பகர்ந்தத னுல்விட போமலமு
மதித்தன மென்று பகர்ந்தத னுல்வன் மொவருளு
மதித்தநுள் பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத் தேயழுங்கிக்
கெடுத்தென தியானென்றுந் செட்டைப்பதுப்புங் கெட்டனல்லதே.

ஆல்லவிர் கண்டனென் டோளன் முக் கண்ண னழுந்சரக்த
வென் லுமிழ் மேனியன் பஞ்சாக் கரவ னெனக்கிரங்கிக்
சொல்லிய ஏரான் துவர்த்துவம் பாற்றி கதோக் காருயிராய்ப்
புல்லிய ஞான மிரண்டுமல் லாற்புக லொன்றில்லையே. (31)

இல்லை யிறைவனென் பார்க்கு மிறையன்ற மாதத்திரையா
னல்ல வருஞும்பஞ் சாக்கா காத னளினபதன்
சொல்ல கினைய விறைஞ்சப்பெற் றுர்க்குக் குகட்கிமுங்கைக்
கல்லி யருள்வதி ணையுறல் கேவண்டுக்கொல் காசிவிக்கீ. (32)

காசினி மீது பிறக்கவர் தம்புளுங் காவிரிகுழுக்
தாசிறு காட்டுற் பவித்தவர் துயரவர்களுள்ளு
மாசறு பஞ்சாக் கரவன் வதியர சூரினுற்றேர்
தேசற தூயரவருளுர் தூயர்ச்சன் ரேத்துநேர. (33)

ஏத்துநர் தம்மு ஸிருந்துதன் பாதத்தை யேத்துவிக்குஞ்
சாத்துநர் தம்மு ஸிருந்துதன் போதலர் சாத்துவிக்கும்
பாத்துநர் தம்மு ஸிருந்துகட் போடிகல் பாத்துவிக்கு
மாத்தண்பஞ் சாக்கர வண்ண ஸருளு மருளிதுவே. (34)

இதபுரி வேவனை வொன்றை மேற்கொண் டிடையிட்கு
மதபுரி வேவனை நடிக்கு மயர்க்குமற் குலுமிழிற்
கதுவிய தண்மை சரிசறுத் தாண்டபஞ் சாக்கரவன்
முதுலல முற்றுமற் குதுமற் றின்புக் திளோத்திட்கீமே. (35)

திளோத்திட்க் தங்கையிற் குனு யிருக்குஞ் திசழவருள்
விளோத்துமற் கீற்றை யிடக்களில் கேவரு யிருக்கும்விள்ளின்
ஏளோத்தெழு வெண்பதிக் கண்ணையின் பஞ்சாக்கரவன்முன் கீற்றை
வளோத்தமும் பாளன்பெய்ம் மாதவர் போற்றிய மாதவனே. (36)

மாதவம் மாதும் புரிந்தறி யேன்வண் மலர்ப்பதத்துப்
போதலர் கீரும் பொதிந்தறி யேவனதிர் போதலுமீமே
வீததை சோலை விவரகுழ் துறைசைப்பஞ் சாக்கரவன்
நிதற வாண்ட விரகினை யென்வென்று செப்புவதே. (37)

செப்பற் கரியன சிக்கதக் கரியன சேர்ப்பொருளோன்
கெறுப்பற் கரியன வுள்ளோ விரவியொன் மாபதிபோற்
பப்புற்ற வாணும் பாற்றி வருவன பண்பினர்க்கு
வைப்பிற் பொலிவன பஞ்சாக்கரவன் மலரடியே. (38)

அடியேர ரின்டி னுலகொரு முன்று மடக்கியதால்
வடிவாளி வார்க்கிலை வையகக் தாங்கு மதுகையதான்
முடியா முதல்வன்பஞ் சாக்கர மீளி முழுமகித்தீர்ப்
படியேர ரிறையு முருளிட மில்லாப் பரப்பினதே. (39)

பசப்புற்ற தேர்க்கமை பாகனும் பாகற் பயக்தவனு
மிரப்புற்ற நாடவெட் டாதிறக் தோக்கின வின்பவென்னம்
விருப்புற்ற வன்பர்க்க கருஞ்சபஞ் சாக்கர பெய்ப்பொருடன்
குருப்பெற்ற வேணி முடியுங் குரைகழும் பாதமுமீமே. (40)

பாதக்க ணுன்குப்பைவத் தான் வை நல்கும் பதங்கள் வைத் தான்
வேதங்க ணுன்குப்பைவத் தான் விரை யாக்கலி வீறபைவத் தான்
பூதங்களாதிவைத் தான்புரை யாத புசர்பலத்தி
னேதங்கள் பாறபைத் தானெழிற் பஞ்சாக் கரவிறையே. (41)

இறைவீற் றிருத்துப்பாடு சாக்காத னிறைசிலைத்து
முறைநாடு னேலை முறைமுறை யாக்கிகான் முகிழப்பவற்றுண்
பறையா ஏறிருப்பதொன் றின்றுக் கெவங்கும் வகுந்தறிக்கு
பெறயா வருக்கு மகவயவ ராதுப்புகும் பெற்றியனே. (42)

பெற்ற யொருவர்க் கறிவி யான்பெரு வள்ளன்னமைய
யுற்றறிக் தான்மாற்றை வள்ளன்னமை வள்ளன்னமை யாயிறுமே
பற்றிக் கின்றிப் பயன்விழும் யாதுப்பாடு சாக்கான் போன்
முற்று மகிப்பவர் யார்முடி வானவர் தம்முஞ்சுமே. (43)

உள்ளும் புறம் பொருதன்னமைக் காட்சியர் தாழுலகி
னன்றும் பரிசின ரேதும் விணைவழி கவன்வாகிலார்
தென்றும் பெரும்புகழுப் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடியை
விள்ளும் பரிசின ரெல்லாம் விட்டதும் விடுக்கலரே. (44)

விடுக்கலர் பற்றினெடு டார்வங் கதியை விருப்புகிலார்
தொடுக்கலர் பஞ்சாக் கரவன் பதத்துச்சொன் மாபலர்கள்
கொடுக்கல ராவி யுடல்பொரு ளாக்குக் கொழுஞ்சைவைத் தென்
படுக்கல ரண்பைப் போனடிப் பார்க்கென் வருவதுவே. (45)

வருவதும் போவது மாயிழல் வீரவம்மின் வந்தனிரைந்
றநுநிதி சிக்தா மணிகாம தேனுவந் தந்தருஞும்
பொருவது போக மெலாந்தரும் போக மெலாம்வெறுத்தா
லொருவரு முத்திய நல்கும்பஞ்சாக்கரவினையே. (46)

ஒளிக்கு முயிர்களுக் குள்ளே மலத்தி னெளித்தவுயிர்க்
களிக்குந் தனுகர னுதி யளித்த வவற்பெருட்டருள்
வினிக்கு முளைத்த வுயிரினைப் பஞ்சாக்கரவிமலன்
றெளிக்கும் பளிக்கி னிழல்போ அடிவாந்தினாக்குமாயா,
MAHABALI SWAMINATHAIYAR LIBRARY. (47)
n. II V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY. ...NDRAS-41.

ஷிக்து விருமன் முயலகன் குட்டம்வெப் புப்பெருகோய்
தொக்கு வழிற்றறு தோய்க்குலை தோயொடு சூத்தத்தினு
நக்கு நலத்தகு பட்சாக் கரவா வளினபதம்
புக்கு ஷிடினங்க ஜெல்லாமின் பாகப் பொளிதருமீ. (48)

பொலிக்தன மண்ணே தலையுந் தணிக்தன வேவெபாளியுங்
கலக்தன மன்ற தணக்குந் தணாந்தன தேவசலவுஞ்
சலக்கரு வையத் தியற்கை தணக்குறித் தாழுன்மினே
நலக்தரு பஞ்சாக் கரவனை நாடி நயமிழ்களே. (49)

கள்ளுண்ட வாளிச் சுவைபுண்ட கார்முகக் காளோயுடல்
விள்ளுண்ட கண்ணண்பஞ் சாக்காதன் விரைமலர்த்தா
ணள்ளுண்ட தெஞ்சண் டவங்பெயர் பூண்டநன் ஞவுமுண்டா
லெள்ளுண்ட வல்வினைக் கஞ்சவ தின்றினி யெய்தினுமீ. (50)

எய்தடு முப்புரத் தெண்ணிய மூவ ரெரிமிழுப்பாச்
செய்தவன் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தாமரைக்கீழ்ப்
பெய்தடச் சூத்தக பெயரா வினையைப் பிழூப்பிக்தும்தி
வெய்தரு ஞக்திறக் தெண்னினி தேவறு விளம்புவதே. (51)

விளம்புவ தெண்னினிப் பஞ்சாக் கரவன் வெல் பூங்கழற்று
ஞுளம்புகு வேவார்க்கட துறவினை யாது முருதுமெய்தை
சளம்படு செந்திக் கதுவி னிழுலூடல் காயுக்கொலோ
வளம்படு புற்பொ லைனைக்குட அங்கிய தாருபிதே. (52)

உயிர்தா முயிர்க்கு முடலினை லாதின்பத் துண்பமொன்றும்
பயிலா பிறவுட வெக்கு மிருந்துமப் பண்பினவாற்
செயிர்தீர்த்து பஞ்சாக் கரவன் றிருவடி சென்றுபற்றின்
மயரா ரூடல மிருந்தும் பயனென் மருவுவதே. (53)

மருவுவ தொன்றை யரிதுபஞ் சாக்கா வான்பொருளி
ஞருள்வழி யன்றி யொருவலு மொன்றை யரிதுமன்ற
வொருவலு மொன்றைமற் றென்றை யுறலுமெல் லாமலன் றன்
றிருவடி யேயென்று சிக்திகண் டாய்மலங் தேய்தறுமீ. (54)

அற்றுலு மெண்ணே புறத்தே பயில்பொரு ளானவொக்
கற்றுலு மெண்ணே யரிதா கியகல்வி காசில்புகழ்
பெற்றுலு மெண்ணைப்பஞ் சாக்கர நாதன் பிரக்கருளி
அற்றுலும் யானென தெண்ணுஞ் செருக்கொழி யாவிட்னே. (55)

விடுக்குங் கலையெற மூங்கி மீனைவி விலங்கலங்தோட்
படுக்குங் கலனு மொருப்பொரு னேவொண்ட பண்ணவன் சீர்
கொடுக்குங் துறைசைப்பபஞ் சாக்கர நாதன் குலப்புகழைத்
தோடுக்கும் பரிசுபெற் றும்பெறு மாற்றின்று சூழ்பவமே. (56)

பவம்பல கோடி வருமாறு நானிற் பயிற்றியிட்ட
வவம்பல கோடி யும் பஞ்சாக் கரனைப் புகழ்க்கதறுத்தாங்
தவம்பல கோடிய சிந்தைய தானினைங் தேதனாக்தா
நிவந்தபல் கோடி யுடற்றிங் கிறைஞ்சுபு நித்தனமே. (57)

நித்தனங் காணி னிகழுங் சுகமென தியானிலவப்
பாத்தனங் காணிற் படுவதொன் றில்லைப்பஞ் சாக்கரவன்
சூத்தசெங் தாமரைத் தாஞ்சு கரமும்புன் மூரனிலா
யாத்தசெவ் வாயு முகழுமெல் லாமின்பத் தேவெழுமே. (58)

எழுந்தது பஞ்சாக் கரவன் றிருவரு னௌக்குமதில்
விழுந்ததென் புல்லறி வாங்கே யருளாய் மிலிர்ந்தனவா
லழுந்திய பாசமென் ரெண்ணிய மாயை யருவினையுங்
தழுந்தரம் வேற்னி யில்லையின் பொன்றே தலைப்பட்டதே. (59)

பட்டது பாசமென் பாரது மாயும் படியறியா
ரொட்டிய தாரரு னென்பா ரஃதுறு முண்மையெய்யா
ரட்டில கெல்லா மனிக்கும்பஞ் சாக்கர வண்ணலருண்
முட்டற ஞான முகிழா வுளப்படை முர்க்கர்களே. (60)

முர்க்கரைப் போல முதுமா தவர்க்கு முனிவிசெய்து
பார்க்குளென் ஞான்றும் பருவரு வேணையும் பார்த்தருளாய்
கார்க்கதிர் தோகை யெனவடி யார்கள் கலந்தெதிர்நின்
ஆர்க்குங் துறைசைப்பபஞ் சாக்கர நாத வருட்குருவே. (61)

துமியி பேரவீத் தகுங்களித்த தொழுக்கரித்த
தென்காலத் தோண்ட கிழவியத் திசையி நூற்றும்கூ
துமியியில் வாசிய பஞ்சாக் காலவாடு மெலுங்க
நூட்ட நிதாந் திருப்பாக் கிழுப்பினுள் செய்த நூலே. (62)

உடைய மாடுவப்பஞ்சாக் காலக் குங் காப்பிதாத்தில் தோண்
நூட்ட மாடுவ வாய்ப்பு வாண தென்காலக்காலித்த
திருப்பாக் காலீத் தெரிகா விழுக்கித் திகை விழுக்கீ
உடைய மாடுவை தூர்ளாம் விழுக்கீ யுசந்ததுவே. (63)

உத்தவு னெல்லைப் பொருட்டும்பால் சாக்கா வுக்தபானை
யங்கனிற் சந்தீராயபிப்பிற் சுதிகளை் வாய்ப்பிற்
ஏந்திடுந் சந்தீரா யெழுகாங்கு தோடி நாகும்வக்கீல
புதுக்குப்பல் அத் பெயர்க்கு பெழாது புதுக்குவகீர். (64)

புதுங்கும் பெரும்பழி வக்தாலு பென்னின்பம் போர்த்தளத்தை
விழுங்கும் பெரும்புசுர் வக்தாலு பென்னினைப் பாலவதென்று
புதுங்கும் படியதன் நேரயூட்பஞ்சாக் காலவன்பதக்
தொழுங்கும் பெருந்கீலக் குறைந் ரூலில்லை யுற்றுகில்லை. (65)

நில்லென்று செந்தீ நிரையி னிறுவினு நிதெசல்லை
சல்லென்று தீய திறத்து னெடுப்பினுக் காய்ந்துவயக்
தல்லொன்றி வாளாங் கலையாது பஞ்சாக் காலவன்ருள்
புல்லொன்று பாரக் கழிப்பதென் நேரிண்பம் முறுவகீவ. (66)

புதுங் கடவுளைப் பஞ்சாக் காலைனைப் பூண்டிகொண்டு
காலுங் கடனால் வருவினை மாய்க்குக் கடனதன்றி
மாலுங் கரிசுடற் கேன்ற கிளையை மறப்பவழுக்
தேனுங் கெடேன்மின் குறுகா தொழியா வெறுமுடைத்தே (67)

உடைத்தைக் கலையும் பரான்த வின்ப முறப்பயிற்றி
விகைத்தங்கு மேவு பொழியா விளையின் விறன்முருக்கித்
துடைத்தங்கு கருளும்பஞ் சாக்கர நாதன் சுடர்ப்பதத்து
எடைத்தங்கு கிருப்ப வறியா துளமயல் விட்டனவே. (68)

விட்டனம் யானென தெண் னுஞ் செருக்கை விடுத்தலொடுங்
கெட்டன மத்தகு சேட்டினை யேகிளர் வாழ்ச்சையெனப்
பட்டனம் பஞ்சாக் கரவன் பதபலர்ப் பூசனையே
தொட்டன மிக்தத் தொடர்பினை யாவர் துளச்சுக்கூரை. (69)

துளக்கும் வினையுட னிற்பத் தொகுமுயிர் வாங்கலெவ்வா
றளக்கும் கரியபாஞ் சாக்கர நாதனைன் ஏற்றுறைக் கிண்
வளக்குஞ் சரந்தன் வரிற்றுட் செறிவினை வாங்கிக்கொண்டு
விளக்கட் கனிதன் புறம்விடல் கண்டன மேதினிக்கே. (70)

மேதினி மீதும் விரவுவு தீவினை யேன்சிரத்தும்
போதுவ விவெதன்ன வற்புதும் போக்கின் மறைமுடிவு
மாதவர் செஞ்சு மலையான் மடந்தை வளைக்கரமு
நீதியிற் றவரவும் பஞ்சாக் கரவ வெடுப்பதீமே. (71)

பதந்தர வல்லவன் பஞ்சாக் கரவன் பசுபதிநல்
விதந்தரு மீச விழையெட் டிருவத்த வெண் குணத்தான்
சுதந்திர முள்ளவ வெண் றசொன் மாத்திரை குழுந்தவர்க்குக்
சுதந்தரு வல்லினை காவத நாற கடந்திறுமே. (72)

இறுகின்ற மாலைய தாக்கை யிதுதீனப் பேணிக்கொண்டே
தெறுகின்ற வல்வினை வாயழி வேணிச்சென் றேத்துந்பா
அழகின்ற பஞ்சாக் கரவன்ற ஆழ்வினை தன்னடியா
லறுகின்ற தாக்கியஞ் சேலிங்கண் வாவென் றருளினைன. (73)

அருள்கின்ற காலமெஞ் ஞான்றும்பஞ் சாக்கர வாண்டகைக்கா
மிருள்கின்ற வாணவத் தெகிடந்தெய்த்தின்பத் துன்பந்துய்த்துத்
தெருள்கின் றிலாவுயிர்க் கேசென்ற சேரும் பருவங்கண்டாய்
மருள்கின்ற வன்னெஞ்சு மேமதி யாயின்ற வாய்த்திடுமே. (74)

வாய்த்த துடலிது பஞ்சாக் கரவன் பலர்ப்பதத்தை
யேத்துத லாலென் றிறுமாங் திருந்தவெ வெண்ணைமெல்லாங்
தீத்தெறு பஞ்சாய்ச் சிதையப் பலகதி சென்றசென்ற
ழுத்திடு மாறு புரட்டிய தாற்புல் வினையடுத்தே. (75)

அடுத்த வினைக்கினி யஞ்சீசன்பஞ் சாக்கர வாரியன்முன்
விடுத்திருண் மூழ்கும் பிழையிற் பருவம் வினைத்துடலங்
கொடுத்தங்கும் விட்டிது காறும் வினைத்தகுற் றக்கநூதித்
தெடுத்தவனின் நூ மெடுப்பனன் றண்மையை யென்னினேன்.

என்ன மெலாந்த வினையடி யேறவைத் தானியம்பும்
வண்ண மெலாந்தன் பெயராக வைத்தனன் வாரு
பண்ண லெலாந்தன் பணியாக வைத்தனன் பண்ணவர்கு
முன்னால்டாந் சாக்கர வேந்த வருஞுமி தற்புதமே. (77)

அற்புத பேனிய னுத்திருச் சிற்றம் பலவன்றற்
புற்புதம் போலுருக் கொண்டபஞ் சாக்கர பூரணனீச்
சிற்பர மென்றள்ள வாற்றி யார்செயிர் தீர்த்தாழிலைந்
துற்பவ மாக்கு முருவத்தி னுண்மையு முன்னலே. (78)

உன்னிய காலை யுறவா யினிக்குஞ்சற் தேயயர்ப்பி
னன்னிய மாக வகன்றே கவற்று மன்னியமாய்
மன்னிய பஞ்சாக் கரவன் வயங்கரு தொங்கியக்காற்
பொன்னியல் காலைப் புறையிருள் போன்மலம் பொன்றுவதே. ()

பொன்றஞ்சு முன்றி அடையவ ராகப் பொலிதரினு
மின்றஞ்சு வேலவரை யஞ்சவர் வேலர் வெருவுவராற்
கொன்றஞ்சு தேவரைத் தேவரு மஞ்சவர் கொகனதத்
தென்றஞ்சு பஞ்சாக் கரவன் றிருவத்தி தேசினர்க்கே. (80)

தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செசங் கைத்தலமுன்
விசிதின் ருடிய வய்ப்பல வாணன் வியனுலகம்
பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறங்கருட் டாண்பலவரைக்
கூசிதின் ரேத்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே. (81)

குறையுண்ட தெஞ்சும் பழியுண்ட செய்கையுங் குற்றமெலா
முறையுண்ட வாக்கு மெனக்களித் தானுற் றனாரெவர்க்கு
நிறையுண்ட வாக்கும் புகழுண்ட செய்கையு சீடுமின்பப்
பொறையுண்ட தெஞ்சு யளித்தான்பஞ் சாக்கர பூரணனே. (82)

சூரணன் பஞ்சாக் கரவனென் செய்யும் புலைதஞ்சமே
யாரண மார்க்கம் விடுத்தே யரவக லல்குனல்லார்
வாரணி கொங்கை முயக்கே யமர்த்து வருந்திடும்பைக்
காரண மேதாகுத் தாயது கூட்டுக் கடனவற்கே. (83)

அவனென் றிலகம் புகழும்பஞ் சாக்கர வாண்டகையை
யெலவனென்று முன்னி யிகந்தனை யாலெ னிழுதெநஞ்சீச
பவன்றவன் சங்கரன் பார்ப்பதி பாகன் பரன்சிவனு
முவனென்று தேறி யொழியா யொழியா வுறப்பகையே. (84)

உறுப்பகை யாளர் துவன்ற்து நட்டின ரோங்கினுமென்
முழகிய விண்ப மடிப்பதுண் தேற்பகை யான்மூருக்கப்
பெறுவதொன் றில்லையின் னுங்குள் தேற்பெய ராதுறவா
னிறுவவு சீக்கவும் வல்லன்பஞ் சாக்கர நின்மலனே. (85)

நின்மலன் பேரறி வாளன்பஞ் சாக்கர நிர்க்குணன்மற்
றன்மலத் தாழ்புல் லறிவுடை யேநுட னுயமர்த்து
தன்மலர்ப் பாதந் தலைத்தந்துந் தாழ்விலன் சார்களாக்க
விண்மதி வாழும் வெளிக்கென்னை தாழ்வு விரவுவதே. (86)

விரசிய வாண்வளி தீவிரி கீர்சியன் பாரவையாய்ப்
பரவிய பாண்மதி யாய்க்கதிர் கால்பகல் வானவனுய்ப்
புரசிய லாருயி ராய்கின்ற பஞ்சாக் கரப்பொருளைக்
கரவியல் சீரருண் மாருது கானுங் கடனரிதே. (87)

அரிதுதன் பாதத் தடைவா ருயிர்க்கென வன்றுதொட்டுக்
கரிசறு மூர்த்தி தலந்தீர்த்த மாயமர் காரணனை
விரிபுகழுப் பஞ்சாக் கரவனை மெய்யன்வி னுளாத்தீ
பரிபவம் பெற்றுர் பெறும்மலங் தான்செய் பரிபவமே. (88)

பவமெழு கோடி யெடுப்பினு மென்னைபஞ் சாக்கரவ
னவநவ மாகப் புணருந் தொறுமின்ப ள்குசின்ற
தவமலி யிப்பவம் போல்வாய்ப் புறினிந்தத் தன்மையின்றி
யவமுறி னிதப் பவமுங் கடுக வஷிதனன்றே. (89)

நன்றேயடிப்ப தருளிற் கலந்த நலத்தவர்க்கு
மின்றேயிற்ற பவக்களி னீட்டு மிருவினையுட்
செண்டே பயப்ப வெவையவை பஞ்சாக் கரச்சிசம்மரு
னின்றே புனர்த்தும் புனர்த்தினு மேறூ நிலைவைக்குமே. (90)

வைப்பா யிருக்கும்பஞ்சாக்கர நாதன் மலர்ப்பதமே
துப்பா யழுக்கின் பலைகோர் வினையு பெரித்துருப்ப
ரொப்பா யவியும் பதைப்பிற் கடிகு முயர்மலையா
மிப்பா ஸ்ரைனங்கு மேகினிக் காம்வழி யெய்துகலே. (91)

எய்துவ திக்கிடை யொன்றில்லை பஞ்சாக் கரவிறைவ
ஆய்திற நாடிமுன் செய்வினை யூட்டி யொழிக்குங்கண்டாய்
ஏத்திற் தீவினைக் கெண்ண எனு நல்லதென் ரூன்றைனையே
செய்திற சாடலும் வேண்டா வவனடி சிக்கிவெந்தே. (92)

தெஞ்சே நினக்கு தெடும்பகை நியங் நிலையறியா
தஞ்சே லெனவருள் பஞ்சாக் கரவ னவையவரா
லெஞ்சாது நிமுன்ன ரீட்டிய கூட்டி யிடும்பொழுது
நஞ்சே யெனமுன் னிலைபகை யாகவு நாடினையே. (93)

நாடிவ தெல்லா மருளும்பஞ்சாக்கர னற்பதமே
கூடுவ தெல்லா மவனடி யார்தங் குழாத்திடையே
வீடுவ தெல்லா மறிவிலர் சேர்ச்சியென் ரூய்விடினே
நீதிறம் வேறின்ப முன்டேறும் வேண்டா தெடுகிலத்தே. (94)

நிலங்கா லகழுந்து தெடுமா லறியா கிகரில்பத
மலங்கா லறுக்கும்பஞ்சாக்கர நாதன் மலியருளா
னலங்கா முருவெனக் கெண்மையின் முற்றுநன் றுய்த்தளித்தான்
சலங்கரமை யின்மையின் மற்றதற் கேற்குங் கடனிலைனை. (95)

இலம்பட லாவது பஞ்சாக் கரவ னெழிலருளி
னலம்புரி வோர்க்குல கத்துறு செல்வங்க ணன் னுவதே
குலம்புரி செல்வங்க ளாவன கோதி லடியவர்க்குச்
சலம்புரி வையகத் தாறிலம் பாடு தழைப்பனவே. (96)

தழுக்கின்ற போதி வன முஞ்சிசுக் தாடிடாழு காலமிதென்
தழுக்கின்ற வன்பர்கள் சோடையுங் கண்டா ரகமுழுதுங்
சுழழுக்கின்ற பஞ்சாக் கரவன்பெய்க் கோலமுங் கொதிறவ
மிழுக்கின்ற சூழலு மென்மன சிக்கா திருப்பனவே. (97)

இருப்பன செந்சன்பல் ஊழியல் லாப்பெயர்க் தாலுமெய்பால்
விருப்பின குத வரிதெனப் பஞ்சாக் சுரசிமலன்
பொருப்பினை வாக்கிற் தெனவெனை யாண்ட புதுமையினுற்
கருப்பாக மாற்றிச் செல்லவோட் டானருட் காப்பிடுமே. (98)

இடிவதெல் லாமவன் றன்குண பென்குண பேற்றல்வினை
யடிவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண மாக்கன்பெய்ம்மை
தொடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குணக் தொல்வியிலவ
படுவன வாயினும் பஞ்சாக் கரவன் பரிவுளனே. (99)

உள்கின்று காணி வெளிப்பனங் கீகிய ஞுளமொளிப்பின்
வெளிகின்று காணப் படுவன் விரிசடற் தெற்றமிழ்துங்
தெளிவுண்ட தேற்றலுங் கைப்பதவன் சிக்கத யெலாமினிப்பன்
பனகறுத் தாண்டபஞ் சாக்கா நாத பசுபதியே. (100)

பஞ்சாக்காதேகிரந்தாதி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானமோகிகள் திருவடி வாழ்க.

கணபதி தலை.

திருச்சிந்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி. குறிப்புரை.

1 பதி பச பாசத்தை - அளாதி சிக்தியப் பொருள்களாகிய பதி பச பாச மென்னும் மூன்றாணையும், பாசம் பச பதி ஆக்கி - ஜுக்காரி வியந்றக்கால் எய்திய சகவரவள்ளைக்கில் பாசமும் பக்கும் பதியுமாக்கிய முறையில் முன்பின்னாக நிர்க்கச்செய்து, பச - ஆண்மா, ஒரீடி - ஆக்க நிலையின் நீங்கி, பதி - பதிதெறியில், ஆக - ஒழுகியவழி, பச - ஆண்மாவை, பதி ஆக்கி - பதியின் தன்மை எய்தக் கெய்து (துயதாக்கி), மின்னும் பயிற்றி - அது சீவன்முத்தி நிலையில் நிர்தங்காறம் ஆக்கிலையின் முழுவாதிருக்கச் செய்து, (ஆய்வுகையால்) தான் - அங்வாண்மா, பதி யென ஆய்ப் பமிழும் - பதிபேரால்ச் சிவத்தன்மை முழுதம் வீளங்கப் பெற்றுப் பமிழுங்கர்து ஏதுவாகிய, திருவாவடுதுறைகைப் பதி - திருவாவடுதுறை என்னும் திருப்பதியில், வளர் - ஏழுந்தருளிமிருக்கிணை, பஞ்சாக்கரவளைா - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியை, என் சொல்லப் படுதும் - எவ் வியல்பினளைன்று சொல்லிப் பாடுதும் என்பதாம்.

முன்பின்னாக நிர்க்கச்செய்தலாவது - பாசம் மூந்படப் புலப்பட்டும், பச ஆசனால் தொழிற்பட்டும், பதி கொழிற்படச்சிதியும் நிற்குமாறு செய்தல். ஆக - காரணப்பொருட்டு. பாசம் பச பதியர்க்குதலாவது கேவலநிலையினின்றும் சரலங்கிலை யெய்துவித்தல். பதி பசவாக என்றது ஆண்மாப் பதிகெறியில் ஒழுகின்றலை யுணர்த்திற்ற. பசபதி யாக்கி என் பழு ஆக்கச் சொல் அத்துவ சுத்தியால் ஆண்மாவைத் தொயனுக்கிப் பதி யின்றன்மை யெய்துவித்தலை யுணர்த்திற்ற. தான் பதி யென ஆய் என்பழு ஆக்கச் சொல் ஆண்மாப் பரமுத்தியில் சிவானக்தாருபவ நிலையில் உறைத்து நிற்றலை உணர்த்திற்ற.

ஆக்கி ஆக்கிப் பயிற்றித் திருவாவடுதுறைகைப் பதிவளர் பஞ்சாக்கரவ ஜெனனவும், ஆய்ப் பயிழும் திருவாவடுதுறைகைப் பதிவளர் பஞ்சாக்கரவ ஜெனனவும் முடிக்க.

2. படர்தல் - நினைத்தல். அண்ணவன் பாதம் கூடுவது என்க. இன்பம் சீழைவது. சிகழ் செயல் - அவற்றிற்கு நிகழும் செயல்கள்.

3. ஒன்று இல்லையாக - தனக்கென உருவம் ஒன்றும் இல்லையாக வும், உயிர் உதாக - உயிரென்பது ஒன்று இருப்பதை யுத்தித்து. தென்றில்லையாடி யாகிய பஞ்சாக்ரவன் உருவங் கொண்டு சென்று நின்று. இல்லையாதி - தந்தோத முனைப்பு இல்லையாவாயாக. நின்ற யான் - தந்தோத முனைப்புடன் நின்ற யான். சென்று நின்று இரலும் - அவன் உபதேசித்த நெறிவழிச் சென்று நின்று நந்தோத முனைப்பு ஒழிதலும். சொல்லா ஒன்று - சிவானக்கம். ஒன்றில்லையாக என்பதற்கு அத்துவிதச் சொற்கு ஒன்றென்றும் பொருளில்லையாம்படி என்று பொருள்கோடலுமாம்.

4. பரசம் சடமானால், பாசுவறிவு என்பது யாது? உயிர் ஆணவும் நீங்கியவழி காணன்று கருதுமாறின்மையின், பசு வறிவு என்பது யாது? என்றும் ஒருசிலையில் நின்று உணர்த்துவது பதியறிவு ஒன்றேமாம். இங்ஙனமாக அப்பதியறிவைப் பாசுஞானம் பசுஞானம் என்பதற்கோடு ஒருக்குத் சேர்த்துப் பதிஞானமென்பது யாது? அருள வேண்டும் என்பதாம். இந்த ஞானத்தினியல்புகள் சிவஞானபாடியதிலிருந்து கூறப்பட்டன.

5. உயிர்க்கு அதுக்கிரகம் செய்வது சிவமேயன்றி எனையிர்கள்லவ் என்பதை யாரும் தெரிக்கு பிழையுக்க. பெருவான் பொருள் - சிவம். அப்பொருட்கு வரசகம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ரம். அருவாயும் அருவாயும் அவைவரெனவும் வக்ததேயென்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ர தேசிக ஸுர்த்தியாகவும் எனிவக்த வாய்மை என்க.

6. தாழ்த்துழல் ளோக்கி உலை மெழுகு போல உருகும் : பமரம் - வன்டு : பிரமரமென்றும் வடமொழித்திரிவு. தணப்பற - நீக்கமின்றி. தேறலைப் பருகும். திருக்கு - குற்றம்.

7. ஆர்வம் - பேரன்பு, மெய் - சிவமாக,

8. சஞ்சிதம் - அதுபவிக்க வாராமற் குனிக்கு கிடக்கும் கன்மத் தொகுதி. உடலிற் புல்கிய இன்பத் துண்பக்கள் - பிராரப்த கன்ம பலன் கள். சஞ்சித வினைக்கொகுதியைத் தண்றிரு ளோக்கா லெரித்தலும், பிராரப்தவினைப் பயணத் தான் ஏற்றுக்கோடலுமாகிய இவற்றின் விரிவைச் சிவஞான மாபாடியதிலிருந்து, கைம்மாறு நல்குதற்குக் கண்டிலென்க, பூப்பது தொழின்மேனின்றது.

9. கலத் தகை - அன்மொழித்தொகை, கலத் தகையாகிய பஞ்சாக்கர தேவன். அவன் பணித்திடுக்கால் எனக்கு மெல்குங் திறமூள் எனது. மெல்குதல் - மென்மையாதல். ஒல்குதல் - குழையும். யான் எனது - அகங்காரமகாரம். ஒடியது தனித்தனி கூட்டுக.

10. உற்றது - சகசமாயுற்றதாகிய. ஆணவம் ஒழியது. பாசமாகிய கண்மங்கள். பல்வகைத் தோற்றம் வாடினா - அண்டச முசலாயின சூழிக்கண. தோற்றம் இன்மையின் அயன் மால் முதலானேர் செய்கை வீடினர். நகைக்கு - உருபுமயக்கம்.

11. எதிர்க்கோர் - எதிர்ப்பட்டோர். கலவ - குற்றம். துகைத் தல் - கெடுத்தல். தொக்கு - சம்பங்கம். தகைத்தல் - கடுத்தல். உளகத் தல் - செலுக்கதல். துறைகையில் எழுக்கருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியின் திருவருவை வியங்கவாறு.

12. தாமத திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுதால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் இயமைனை நம்பாற் சாரவோட்டார். அழுங்கானங் - அழுலைப்போலும் காலன். தது - உடல். பழுல் - உட்டுளையடைய. கால் - காலம். அரவிக்கப் புச்சேள் - பிரமன். இக்கனம் பஸ்டப்புக் கடவுட்கும் அழித்தற் கடவுட்கும் தத்தஞ்செயல் செய்ய இடமில்லையாக, திருமாந்தும் தண்செயல் செய்ய இடமில்லையென்பதாம். கானம் - பாட்டு. ஆபன் - கண்ணன். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் அவ்விதங்கு செய்யும் தன்மையுடையா என்க.

13. கை யம்பு ஈண்டித் திருமால். அப் பிரான் உலகுண்டது கிருஷ்ணவதார சிக்முச்சி கண்மலர் தன்று - செற்றி விழி. ஐ அம்பு வேளை உண்டது - மன்மதனை உண்டது. அம்பு - சீர். எய்யம் - அறி யோம். ‘எய்யாகமையே அறியாகமை’ என்பது தோல்காப்புயேம். அம்புகள் என்பன ஒவ்வொன்றே யண்டன : திருவடியோ வணக்கிய அன்பா பிறவற்றைச் சிறிதுமறியோமென்னுமாறு எல்லாவற்றையும் எடுத்து விழுங்கியதென்க.

14. ஒளி அறல் - ஒளியின் கீக்கம். மிகடதல் - கெருங்குசல். ஒழுங்கி - ஒழுங்குபட்டு. உள்ளத்து ஒழிவு - தற்போத கீக்கம். ஒங்கிருள் - ஆணவம். மாக்கள் சின்தையுட் சார்த்துளின்ற போக்கிய இருளாதல்லின் ஒங்கிருளெனப்பட்டது. மழுங்குதல் - கூரில்லாதொழிதல் : அஃதாவது அது நித்தப்பொருளாயினும் கேடு வீளையாதிருத்தல். எஞ்சான்றும் அவனைப் புணர்தலன்றி வேறு பழுங்கக்கடவுது யாதுமில்லை.

15. அண்றதல் - பகைத்தல். நீத்தம் - கங்கைசிரப் பெருக்கு. தடைக்கண் நீத்தமடித்தான். அடல் - கொல்லுதல். ஒகை - ஒன்சு. செவிக்கண் மடித்தான். களத்தில் ஆலத்தை மடித்தான். அவைபோல என்னையும் கொடியபொருளாகக் கருதித் திருவழக்கண் மடித்தானெனச் சமர்காரமாகக் கூறினார்.

16. கொடிக்கும் அவன் - தவப்பயளைக் கொடுக்கும் 'அவனென்க, ' செய்வானும் செய்வீனையும் சேர்ப்பானும்' கூறியாறு. தொழிற்கு வரும் கவுமா உரு - கவக்கு பேசும். பவம் - பிறவி. பஸம் - திருவருத்தோற்றம். அத்திருவருவினிடத்து அன்பு செலுத்தாதிருப்பின் யாரும் அப்பெருமானை அறியாரென்றவாறு.

17. யான் பஞ்சாக்கரவன் பதத்தினட இருந்திடன் மலமும் சேட்ட கைபுரியாது இருந்திடும் : சம்ரத் தற்போதமெழின் மலமும் உடனே எழுக்கு நீ எனக்கு விருக்கென்று சொல்லித் தண்வாய்ப் பெய்யும். அத்தன்பங்க்கண்டு மீட்டும் அவனாடுக்கீழ் இராமல் சுழியின், ஒடையா எல்லாத் தன்பங்களும் என்பாற் பொருங்கிடும். ஆகவீன் அப்பெருமானது திருநாமத்தை ஒதுக். ஒதுவதென்பது 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவி வென் கூற்றுக்களே' என்பதுபோல நின்றது.

18. ஒதுவது - ஒதுப்படுவது. மறையின்மீது வநிவது - வேதங் நின் ஏனோய்க்கமா யிருப்பது, உட்பையும் இகலையும் விளக்குவது. நீங்கு வதும் பின் புணர்வதும் முன்பு சேர்க்க மயக்கத்தை யொழிப்பதும் அது நீங்கியவறி என்கி சிற்பதுமாகிப வெல்லாம் அவன் பெய்டீர என்க. இது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் திருஶாமப் பொருளை விளக்கிய வாறு.

19. பூங்கழற்றனை கருதிடும் என்னைத் தண்ணுண் இருந்தும் : மலம் கதிப்பின் என்னைஞ்சிப் பொருக்கலைச் செய்யும் போகப் புணர்ப்பா யிருக்கும். புரை - சிறப்பு. இருத இடி நாமம் - பருவம். தவக்கல் பருவமடையாதவர்கட்குக் கழற்றனை திருளாயே இருக்கும். அருள் விருதினையுடைய.

20. அணைவா - தண்னைச் சேராத. அணைப்பான் - பானீற்று வினையெச்சம். பிறகே செல்லும் - தண்பின் செல்லுகின்ற. புனை - மரக்கலம். சென்னினை நோக்கிக் கூறியாறு.

21. அக்கே - நினைத்த அவ்விடத்தே. செஞ்சேவடி - மிகச் சிவங்க திருவடி : 'செஞ்செவ்வை' னொன்றுத் போல. இங்கு - நீங்கி,

புலைச் சென்று பற்றி. சேரல் - செல்லுசல். கயத்தல் - மகிழ்தல், கெஞ்சே சீ யுனக்கு உறுதி யின்னதென்பதனை யறிந்திலை போலும்.

22. கெஞ்சே கல்லன வக்தால் மகிழ்வாய்: கல்லன வல்லாதன வற்றை சின் தீவினைக்குப் பயனாக அவன் கொடுத்தால் கடிக்குவாய் நீ செய்தலினைக் கிடாக உள்ளதை அருள்புரியும் பஞ்சாக்கர மூர்த்தி யோடு ஒருமைக்கு உடலாயிருந்து வியந்து அவை தாக்காது இருக்க அறி யாமல் மகிழுவும் பனிக்கவும் அறிந்த நின் பண்பு உணருயிருக்கின்றது.

23. அளறு - சரகம். சரகக்கிற்கு இரையாய் இருக்கேதன். அற் பகரப் பொருக்குவேன். திருக்கேதன் - வினைப்பெய். மருங்கு - அயிர்தம்,

24. எறழ் - வலிமை. பகடுர்தி - இயமன். குறகார் - அடையார். கதமலை - யானை: அன்மொழி க்கொகை. மகவிழி - வலியவிழி. திருவுடி இயமனையும், செங்கை பிரகளையும், துசல்விழி மண்மதளையும் ஒறுத்தலையின் அவற்றைத் தரிசித்தோர் முறையே இயம்புரம் சேராமையும், பிரமன் கையால் எழுதப்படாமையும், மண்மதபாணம் வருத்தாமையும் பெறுவரெனப்பட்டது.

25. கனை - திருமால். அது உண்ட்டேர் - கீழும் மேலுமூன்றாலுக்கான். இருள் உண்ணும் ஆழி - குரிய சங்கிர. கேரைப் பரிக்கும் சிலை - மகாமேரு. வலவன் - பிரமன். ஏங்க - கீழ்மால் ஆவது யாதுமில்லையே யென ஏங்குமாறு. ஆசித்தது - சிரித்தது.

26. வண்பு - வலிமை.

27. மதிப்பிக்கும் - சினைக்கும்படி செய்யும். அன்பை உதிப்பிக்கு மென்க. கதிப்பிக்கும் - கதியிற் செல்லுமாறு செய்யும். என்னைப் பதிப்பிக்கும்.

28. கொண்டல் - மேகம். மண்டலம் - வட்டம். என்னை மீட்டும் உழிமுலின்றி உண்டன.

29. களினம் - செந்தாமரை மலர், கேவல சிலையிற் சிவத்தை யறி யாது மலத்தில் அழுக்கிக் கிடங்கது போலச் சுத்த சிலையின் மலத்தை யறியாது சிவத்தில் அழுக்கிக்கிடங்கமை கூறியவாறு.

30. அடுத்தனம் - அடைந்தோம். எனது என்னும் மமகாரத்தைக் கெடுத்து. செழினல்லது மலமும் விழுமோ அருளும் அண்முமோ.

31. அல் - இருள். எல் - ஒளி. துவக்துவம் - இன்பத் தன்பத்தன், ஞானம் இரண்டு - அபர பர ஞானங்கள்.

32. சொல்ல நினைய இறைஞச் - திரிகரணத்தானும் வழிபட. துகட் கிழங்கு - இங்கே ஆணவமாகிய கிழங்கு. கல்லுதல் - தோண்டுதல். நாதன் அருள்வதின் என்க. காசினிக்கு - உருடுமயக்கம்..

33. ஆச - குற்றம். இறதல் - இழியும். வதிதல் - எழுக்தருளி மிகுத்தல். அரகுர் - திருவாவடுதுறை.

34. பாத்தஙர் - பகுத்தணர்வேர். ஆச்தன் - வடமொழித்திரிவ. அவனன்றி யாதும் சிக்கா தென்பது உணர்த்தியவாறு.

35. உயிரின் தன்மை கூறியவாறு. ஒன்றைச் செய்யத் தொடந்து இடையில் அதனை விடுத்து வேறொன்றைச் செய்யத் தொடக்கும் : அதனையும் மறந்துவிடும். இவ்வித வழிர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கராதன் முதுஙலம் உற்றாலும் முடிவறக் கொள்ளாது. ஆயினும் பூர்ண வின்பத்தை யனுபவிக்கும். முதுஙலம் - சண்டு ஆண்தம்.

36. அருள் விளைத்துத் தானுயிருக்கும் என்க. விளைத் தழும்பா என்பது காந்திப் பூராணத்தா ஸ்ரீயப்படுவது.

37. வீ - பூ. தகைதல் - நெருங்குதல். விரகு - உபாயம்.

38. மாமதிபோற் பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி என்பதை 'மன்னு மிருளை மதிதுரக்த வாறு' எனவரும் வேண்பாவா னறிக. வைப்பு - நிகோபாநிதி.

39. வழிவாளி அடக்கியது. மதுகை - வலிகை. சிலை - வில் : சண்டு மேரு. மீளி - வலியோன். படி - பூயி. தேராகிய படி என்க.

40. பாகன் - பிரமன். பாகற் பயந்தவன் - திருமால். குரு - நிறம். முடியும் பாரதமும் அவ்விருவரும் இரப்புற்ற நாடவும் எட்டாது கடங்து உயர்ந்தன என்க. அவ்விருவரும் அகங்காரத்தால் நாடத் தொடக்கினராதவின் கண்டிலரென்பது. 'இன்பவெள்ளம் விருப்புற்ற அன்பர்க் கருளும் பஞ்சாக்கர மெய்ப்பொருள்' என்பதனுற் பெறப்படும்.

41. பாதங்கள் நான்கு - சரியாதி. பதங்கள் நான்கு - சாலோ காதி. வேதங்கள் நான்கு - இருக்காதி. விரையாக்கலி - ஆஜை. பூதங்

களாதி - பூத முதலாகிய தத்துவங்கள். புரையாத - இழுந்த. புகர் மலம் - குற்றமாகிய ஆணவமலம். ஏதங்கள் - கேடுகள்.

42. இறை - இறைமை. பஞ்சாக்கராதன் அரசு செலுத்தும் முறையை நாடின் வண முறையைனைத்தும் முறையாதவில்லை. முகிழிப்பு - இனித் தோன்றுவன் : அவை பிராரத்தம்.

43. முற்செய்யுளின் இறைமைக்கு இச்செய்யுளின் வள்ளுக்கை கூறகின்றார். பற்று இக்கல் - விருப்பு வெறுப்பு. விஷையாது - விரும்பாமல்.

44. உள்ளும் பறமும் ஒருக்கன்மைக் காட்சிபர் - சிவஞானிகள். உலகில் கன்னும் - உலகத்திற் பொருந்தியிருக்கும். விள்ளுக்கல் - நீங்குத் தல். பரிசு - தன்மை. பஞ்சாக்கரவன் நிறுவடியை அடைக்க சிவன் முத்தர் உலகியலிற் பொருந்தி நின்றாலும் அவர் வினைவழி நண்ணிக்காரர் : அவன் நிறுவடியை அடையாத வணையேரர் எல்லாம் வித்தனராயினும் வினைவழி விடக்கலர். ‘உள்ளும் பறமு மொருக்கன்மைக் காட்சியருக், கெள்ளுங் திறமேது மில’ என்பது திருவருட்பயன்.

45. ஆர்வம் - கண்ட பொருள்மேற் செல்லும் பற்றுள்ளம். பொருள் என்பது என்னுடைய வினை.

46. வருதல் - பிறத்தல். போதல் - இறத்தல். இவை இப்பொருட்டாதலைப் ‘போக்கு வரவு புரிய’ என்பதனுண் அறிக. தரு - கறபதரு. நிதி - சக்காந்தி முதலியன, பொரு - உவமை. ஒருவு அரும் முத்தி - பிரிதல் இல்லாத வீடு.

47. கேவலம் சகலம் சுத்தமென்னும் அவத்தை மூன்றினும் பஞ்சாக்கர விமலன் உயிர்கட்டு அருள்புரியுமாறு கூறகின்றது இச்செய்யுள். உளைத்த - வருங்கிய. தெளிக்கும் - தெளிவிக்கும்.

48. விக்குண் முதலிய நோய்கள் குழ்க்கு வருத்தினும் கக்குப் பஞ்சாக்கரவன் திருவடிபுகின் அவை யெல்லாம் இன்பமாகப் பொலியும்.

49. மன்ற - சிச்சயமாக ‘மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ்செய்யும்’ என்பது தொல்காப்பியம். கலவும் - சேரும். சலம் - வஞ்சம். உலகி யல் கூறித் தெருட்டியவாறு.

50. கள்ளுண்ட வாளி - மலர். சுவை யுண்ட கார்முகம் - கரும்பு. அவற்றைக் கைக்கொண்ட காளை - மண்மதன். அவனது உடலே வீள் ஞுண்ட கண்ணாகிய பஞ்சாக்கர நாதன். வினைக்கு அஞ்சாழமக்குக் காரணம் கூறியவாறு.

51. எண்ணிய மூவர் - சுபுத்தி, சுலைக், சுதங்மன். திருவடித் தாமரைக்கீழ் என்னைப் பெய்து என்க. வெய்து - விரைக்கு.

52. சிழுலுடல் - சாயாசரீரம். அளம் - உப்பளம்.

53. உயிர்கடாம் பயிலா எங்க. அப்பண்பினா - இன்பத்துண்பம் பயிலாப் பண்பினா. செயிர் - குற்றம். மயரார் - மயக்கார்.

54. அருள்வழியன்றி மருவுவது அரிது : ஒருவலும் அரிது.

55. பொருளானவெலாம் அந்றாலும் என்னை ? அருளின் உற்று. ஆலும் - பெயரெச்சம்.

56. ஒரு பொருள் - திருமால். பவம் பெறுமாறு இன்று.

57. திரிகரணத்தாலும் செய்க தீங்குகள் நீங்குமாறு கூறுகின்றது. பஞ்சாக்கரைனைப் புகழ்க்கு காலிற் பயற்றியிட்ட அவம் பலகோடியும் அறுத்தாம் : சிங்கதையிலுள்ள தீங்குகள் : வினையால்னையும் பெயர். கோடிய - பெயரெச்சம். அவன் தாளை நினைக்கு சிங்கதையிலுள்ள தீங்குகளைத் தணக்காம். இறைஞ்சி உடற்றீங்கு நீத்தனம்.

58. நீத்தனம், பாத்தனம் - வினையெச்சமுற்று.

59. எங்கும் எழுங்கது. அதில் புல்லறிவு விழுங்கது. அருளாய் மிளர்க்கன. பாசங்களென்று எண்ணப்பட்ட மாயை கண்மங்கள். தழுங்கரம் - தழுவுங்கரம்.

60. மூர்க்கர் என்பார் என்பார்; மாயும்படி அறியார் : அஃதுறம் உண்மை எய்யார், எய்யாழம் - அறியாழம்.

61. முனிவு - வெறப்பு: ஆகுபெயர், பகுவருதல் - துண்பப்படுதல், கார்க்கு அதிர் - மேகத்தைக் கண்டு ஆராவரிக்கும்.

62. குரு - சிறம், சிரக்களைனத்தும் துருவனுற் பிணிக்கப்படு வதென்பது நூற்கொள்கை.

63. இருண்டமாடலாவது - ஊனாக்டம் : செயிர் - குற்றம்.
64. கதி - மேலான சிலை. இகத்தல் - சீங்குதல்.
65. பழியும் புகழும் வினையால் வருவன். அப்புகழும் பழியும் பஞ்சாக்கரவன் பத்து ஒழுக்குபட்டு நிற்கும் பெருசிலைக்கு ஊறுசெய்யா : ஆவின் அவன் பத்துற்று நில் என்க.
66. நீடுசெல் - கெடுக்குரம் போ. அல்கல் - தங்காதே. திரத் தின் - திரத்தினின்றும். நிறுவிற் காய்க்கும் எடுப்பின் கயந்தும் : நிர னிறை. புல் - முதனிலைத் தொழிற்செயர். பாரமாவது வினைப்பயனை நுகர்வித்தல்.
67. மாணும்வினை என்க. பிராரத்தவினை தாக்காதிருத்தற்கு உபாயக் கூறியவாறு.
68. ஜங்கலை - சிலிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகள். உளத்தை மயலில் விட்டனம்.
69. செருக்கை விட்டனம் : அதனால் உலகசிலைபற்றிப் பார்க்கு மிடத்துக் கேடு அடைந்தோம் : அக்கேக்டை சிறந்த வாழ்க்கையாகக் கொண்டோம். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கராதன் திருவடிப்பூசனை தொடங்கினாம் : திங்தத் தொடர்பை எவர் நீக்குவரென்க.
70. குஞ்சரம் - விளம்பழத்திற்கு வருவதோர் நோய் : சிந்தாமணி யுரையில் நச்சினூர்க்கிணியார் இவ்வாறு கூறினார். தன் வயிறு என்பது விளம்பழத்தின் உள்ளிடம். விளக்கட்கனி - விளங்கனி. தன்புறம் என்புழி - தான் உள்ளிருப்ப அங்கோய்புறம். மேதினிக்கு - உருபு மயக்கம்.
71. பஞ்சாக்கரவன் கெடும்பதம் விரவுவ போதுவ சுதென்ன அற் புதம். போக்கு - குற்றம் : போக்கற பழுவல் என்றார் பனம்பாரனும்.
72. சொல்மாத்திரையில் வணக்குபவர்க்கும் வல்லினை இறும்.
73. மாலையது - இயல்பினையுடையது. பஞ்சாக்கரவன் அழி வேணை ஆக்கி வாவென்றருள்ளன.

74. பருவமென்பது உயிர்க்கேயென்றி பஞ்சாக்கர வாண்டகைக் கில்லை. ஆதலின் நீ இப்பொழுது அவனை நினையின் அவனருள் உனக்கு வாய்த்திடும்.

75. கந் - பிறவி. புல்வை - தீழிவான தீவினை : வினைத்தொ கையுமாம். அடுத்துப்புரட்டியது.

76. ஆரியன் - ஆசாரியன். கேவல சிலையினும் ஜங்கெயில் செய்து பக்குவப்படுத்திக் கூசல நிலைக்குக் கொண்டுவந்து அச்சகல நிலையின் நாம் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கி நம்மைத் தாங்கும் பஞ்சாக்கரமூர்த்தி இன்னும் நம்மைத் தாக்கி மேனிலையிற் சேர்ப்பனென்னும் உண்மையை உணர்ந்தேன் என்றவாறு.

‘பண்டிகங் திருளிந் பட்ட படர்பெரும் மினையை நீயே
கண்டொரு செயலு மில்லாக் காலத்துக் கருணை வைத்துக்
கொண்டிடும் பருவ நோக்கிக் கோளை மெய் யருளிற் நாத
வண்டனிப் பிழையுள் வையா தளிப்பதின் நரிது போலும்’
என இவ்வாசிரியர் தணிகைப் புராணத்து அருளியதுங் காணக.

77. பஞ்சாக்கர ஏந்தல் வைத்தான் வைத்தனன் வைத்தனன் என்க.

78. உலகினர் சிற்பரமென்று அறியார் : அதுவேயுமன்றி ஜங்கெயிற் பொருட்டுக்கொள்ளும் உருவத்தின் உண்மையும் அறியார்.

79. அங்கம் - வேறான்மை, போன் - குரியன்.

80. தஞ்சதல் - நிலைபெறுதல் : பெருஞ்செல்வரன்றபடி. வேவலர் - அரசர். கொன் - அச்சம். தென் - அழகு. தாமரை மலரின் அழகும் யெடுதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாக்கரவன்றிருஷடி.

81. கூசதலாவது அப்பெருமானது உயர்வும் தமது தீழிவும் நோக்கியவழி நிகழ்வது.

82. உற்றிலா எனக்குக் குறையுண்ட தெஞ்ச முதலியன அளித் தான்.

83. ஆரண மார்க்கம் - வேதாகமநெறி. ஆரவு - ஆகுபெயர்; முயக்கு - முயக்கம். இடும்பைக் காரணம் - துண்பம் நுகர்தற்குரிய காரணத்தை.

84. திருநூல் - பேதை.

85. இன்னாங்கு - துணபம். உறவாற் பெயராது. இன்பம் சிறு வாழ்க் கூடுதலாக வாழ்வது போன்ற நிலையிலே.

86. அல் மலம் - இருண்மலம். இறைவன் மலஞ்சார்த் தயிரோடு கலங்கிருப்பினும் மலம் அவசினாத் தாக்காதென்பது உவமை வாயிலாக விளக்கப்பட்டது.

87. கால் - வினைத்தொகை. அஷ்டாஸுர்த்தியாய் சிற்குமாறு கூறியது. காவு இயல் சீர் அருள் - வெளிப்படாது மறைதல் இயலுகின்ற சிறப்பினையுடைய திருவருள்.

88. அடைவு - அடைதல், பரிபவம் - முன்னாது வினைத்தொகை : பின்னாது வியாகூலம்.

89. இப்பவம்போல் வாய்ப்புறின் பவமெழுகோடி யெடப்பினும் என்னை என்க.

90. அருளிற் கலங்க கலத்தவர் சீவன்முத்தர். இறந்த - கழிந்த. செங்கேற பயப்ப - பிராரத்தம். ஏரு நிலை - ஆகாமியம் சேராதநிலை.

91. தரும்பர் - போவி. அழுங்கின் அவியும் பதைப்பின் மலையாம்.

92. தீவினை சீங்க என்னுநுதலும், கல்வினை செய்ய காடலும் வேண்டா:

93. செஞ்சே உனக்குப் பகை கீடே. கீழுன்னர் ஈட்டிய வினைப் பயன்களை அவ்வாவர் முன்னிலையாக பஞ்சாக்கரவன் கூட்டும்பொழுது.

94. நாடுவதெல்லாம் நற்பதம், கடுவதெல்லாம் அடியார்க்குழாம், வீடுவதெல்லாம் அறிவிலர் சேர்க்கை.

95. கால் அகழ்தல் - கால் யாத்தலென்பதுபோல சின்றது. மலத்தை அடித்தோடு அறுக்கும். இச்செய்யுட் பொருளை 'என்னு லறியாப் பதங்கத்தா யான தறியா தேடுகட்டே, னுன்னு லொன்றுங் குறையில்லை' என்னும் திருவாக்கான் அறிக.

96. அடியார்க்கு ஸ்குரவும் செல்வழும் கூறியவாறு. சலம் - வஞ்சம்.

97. போதி - அரசமரம். சௌகடை - சண்டை தீவிரமிகுதி.

98. இரும்புபோன்ற மனத்தன் என்ற கருதி. மலையை வீளாத் தூந்போல. காப்பு - தலை.

99. உயிர்க்கும் இறைவற்குமுள்ள வேறுபாடு உறமுகத்தால் பஞ்சாக்கரமூர்த்தியின் பேராகுள் விளக்கியவாறு.

100. உள்ளின்று காணலாவது திரிவுகாட்சி. உள்மொளித்தலாயது தெளிவு காட்சி. இக்காட்சியின் இயல்பு சீவநூள்மாபாடியத்து ன்னா விளக்கப்பட்டது. பளகு அறத்தல் - குற்றம் சீக்குதல்.

முற்றிற்று.

பஞ்சாக்கர தெசிகர்
அந்தாதி

துறைசை யாதீன வெளியீடு 14.

—
சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதூரை யாதீனத்துத்
தீராவிட மாபாடிய கர்த்தாகிய

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் மாணக்கர்

ஸ்ரீ கச்சியப்ப சுவாமிகள்

அருளிச்சேய்த

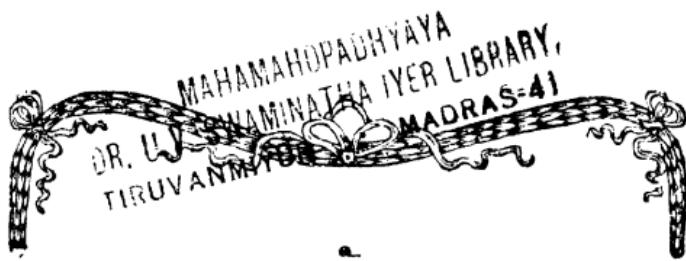
பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி

ஐடி ஆதீனத்து உடி-வது மகாசங்கிதரனம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாணி தேசிக சுவாமிகள்
கட்டளைப்படி

அவ்வாதீனத்து வித்துவான்
வி. சிதம்பர ராமலிங்க பிள்ளை
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

கும்பகோணம்
யதார்த்தவசனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1945.

கணபதி துளை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிக ரந்தாதி.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பதிபாச பாசத்தைப் பாசம் பசபதி யாக்கியெரிஇப்
பதிபாச வாகப் பசபதி யாக்கிர்கிண் னும்பயிற்றிப்
பதிமெனத் தாஞ்சிப் பரிதூக் திருவா வநிதுறைசைர்
பதிவளர் பஞ்சாக்கரவளை யென்சொல்லிப் பாடுதுமே. (1)

பாடுதும் பஞ்சாக்கரவளை யென்று படர்தலொடுக்
கூடுவ தன்னவன் பாத மதுவங்கு ஈடுதலு
நிடுவ தின்ப மனாரச்சுக் காய நிழப்பிசயலற்
நேருவை வாளாங்கிருப்பதல் லாற்பின்னை யொன்றில்லையே. (2)

ஒன்றில்லை யாக வரிருள தாக விருவங்கொண்டு
தென்றில்லை யாடி துறைசையிற் பஞ்சாக்கரவளைசென்று
நின்றில்லை யாதியென் ரூனின்ற யான்சென்று நின்றிறாலு
நன்றில்லை நீது மில்லைசொல் லாவொன்று நண்ணியடை. (3)

நண்ணிய பாசஞ்சடமா னவமறி னுவெனன்வே
கண்ணுவ தின்றுயிரி ரொன்று யுனர்த்துக் கதியறிவைத்
தின்ணிய பாச வறிவு பசவறி வென்றுசெப்பி
யென்னுவ தென்னை யியம்பாய்ப்பஞ்சாக்கர வின்குருவே. (4)

குருவா யருள ஹரிர்க்கென்னமை யாருங் குறிக்கொடுமை
வருவா யருவரு வாயுரு வாய்வை தாவெனனகற்
பெருவான் பொருடன் பெரும்பெய ரேபெய ராகவங்த
வொருவாய்மை தன்னை நினையினு முள்ள முருகுவடை. (5)

உருகுக் கருணைப் பெருக்திற நோக்கி யுலைமூதாய்ப்
பருகுந் தணப்பற வானந்தத் தேறல் பமாமெனத்
திருசூர் வினையின் நிருக்கறத் தாண்டுதன் சேவடி கீழ்த்
தருகின்ற பஞ்சாக் கரவனை டாடிய தாழ்சூழலே. (6)

தாழ்கின்ற கூந்தன் மலர்சுட்டித் தையலர்த் தோயுமின்பத்
தாழ்கின்ற வெள்ளைத்தன் பாதக்தி லார்வ மாரித் தனத்தைப்
போழ்கின்ற வைம்பொறி போழ்க்குப்பன், சாங்க பூரவன்பெய்
வாழ்கென்று கென்னி மலர்க்கைவைத் தானின்ப பல்கியதே (7)

பல்கிய சஞ்சிதக் காட்டை யெரிவாய் மடுத்தூடலீர்
புக்கிய வின்பத் துண் பங்கவெல் லாம்பின்பு பூப்பதின்ற
யல்கிய பஞ்சாக் காதீத் சிகண்று எராற்கவர்ந்து
நல்கிய வாய்மைக்குக் கைம்பாறு கண்டி வை வெல்துதற்கே. (8)

ஏல்குந் தொழிறனக் கேயன்றி யில்லா நலத்தைக்கீர்
பல்குந் துறைறைசப்பன், சாங்க தேவன் பயவித்திடிக்கான்
பெல்குந் திறபொனக் குள்ளத ஞால்வீளோ கிண்றவெல்லா
மொல்குந் திறமின்று காட்டினன் யானென தோடியதே. (9)

நடிய தாணவ முற்று பாசகன் மங்களொத்த
வாடின பல்வகைத் தோற்ற மலரயன் மான்முதலோர்
விடினர் செய்கை விளைந்தது போகம் வியன்றுறைங்க
திடிய பஞ்சாக் கரவன் முசிழ்த்த நிலாநகைக்கே. (10)

நகைக்கின்ற செங்கனி வாயு மெதிர்க்கோர் நவைமுழுதுந்
துகைக்கின்ற பேராருட் பரர்வையு மும்மலத் தொக்குவிடத்
துகைக்கின்ற சின்முத் திரையுக் கனிக்கரப் புத்தகமு
முகைக்கின்ற வாலெண்ணீப் பஞ்சாக் கரவனைன் பூங்கழுற்கே. ()

சழற்கா வரவிக்தங் கைகூப்பப் பஞ்சாக் கரவனைக்கே
எழுற்கா வைனைவந்து சாரலொட் டான்றலு வைப்பனைடப்பப்
புழற்கா வரவிக்தப் புத்தீளோ நாடலொட் டான்புனவேயக்
குழற்கான வாயற் கிடமினி யாதன் கொள்கையென. (12)

கையம்பு மூவுள குண்டது கண்பல ரொன் றண்டதா
லையம்பு சீவனோ யமலன்பஞ் சாக்கர வண்ணல் பொற்று
ணையம்பு பாறயி ராட்டி வணங்கிய தேயவரான்று
பெய்யம் பிறவென வெல்லா மெடித்து விழுக்கியதே. (13)

விழுக்கிக் கிடக்க வொளியறல் பார்த்து மிடையிருள் போ
பொழுங்கிக் கிடக்க வெள தூங்கத் தொழில்வர்ங் தோக்கே நூட
பாழுங்கக் கடைக்களித் தாண்டான்பஞ் சாக்கர வண்ணலிப்
புழுங்கக் கடல்வதான் றில்லையென் ஏரான்றும் புனர்ப்பன் றீயே. ()

அன்றிய நித்த மநித்தான் கடைக்க ணடற்கிழுமா
னென்றிய கோதை படுத்தான் செனிக்க ஸுலகழுற்றுங்
அன்றிய வால மதித்தான் கனத்துக் கருதியென்னை
வென்றியம் பாத மதித்தான்பஞ் சாக்கர மெய்த்தவனே. (15)

தவமாய்க் தவர்புரி வரானுப்த் தவர்பய னுப்கிகாடிக்கு
மவனு விருக்கும்பஞ் சாக்கர மூர்த்தியை யாற்றிவர்
நவமாத் தொழிற்கு வருமூருப் போலருண் ஏரானகல்கிப்
பவமாய்க்க வந்த பவம்பரி யாஸம விருத்திடுனே. (16)

இருந்திடிற் பஞ்சாக் கரவன் பதக்திடை யான்மலமு
மிருந்திட்டு சுற்றெழுி னுங்கை யெழுக்தினி நீயெனக்கு
விருந்தென வாய்ப்பெயு மீட்டு மிராஸம விடுப்பினக்தோ
பொருந்திடு மெல்லா மவன்வெயர் பொன்னென கோதுவலைதே. ()

ஒதுவ தாகிய பஞ்சாக் கரவன் பதக்திடை யான்மலமின்
மீது வதிவது கட்டபோ டிகலீ விளக்குவதும்
போதுவ தும்பின் புனர்வது முன்னுய்ப் புனர்மயக்கங்
காதுவ துங்கழுன் றள்ளது மெல்லாக் கருதிடுனே. (18)

கருதிடு மென்னை க்தன் னுள்ளே விருத்துங் கதிப்பின்மலம்.
பொருதிடும் போகப் புனர்ப்பா விருக்கும் புனரதவத்தா
விருதிடு நாயபெய் தார்க்கிரு ளாயை விருக்குபருள்
விருதிடும் பஞ்சாக் கரவன் விரைப்பூங் சழற்றுண்ணே. (19)

துணைமா முலையுமை காணச் சடர்மணி யம்பலத்தீத
யினையா வருவின்றி யாடும்பன்றி சாக்கர வெந்தைப்ரோ
னீணையா வெளையயீணப் பாண்டிற தேவெசல்லு மாரருளீள
புணையாப் பவக்கட தேற்றிய வாறற் புதுதெஞ்சமீ. (20)

தெஞ்சீச யுததி யறிந்தலீ தேபாது திணைப்பினங்கீக
யஞ்சீச வெனகின் றநுஞ்சபான் சாக்கர வண்ணலி ந
செஞ்சீச வடியை யிக்கதய தேவுபுலன் சென் றபற்றி
கஞ்சீச யீணய விணைவழிச் சேற னயக்தனீயே. (21)

நபந்தரு நல்லவந் தான்மகிழ் வாய்நல்ல வல்லவினஞ்சீச
பயக்தரி ஞங்கீ பனிப்பா யறிந்தகின் பண்டுகன் தீற
வியக்துனக் குள்ள தநுஞ்சபான் சாக்கர பெய்ப்பொருளீளா
துயைக்தவை தாக்கா திருக்கறி யாதுட வாரிநுக்கீத. (22)

இருங்கீதன் மனத்தி ஸனற்றிகர யாய்கல தேன துமில்லேவன்
பொருங்கீத ஞடியர் குழாத்தைப் பொருங்துவல் புஸ்லியரைத்
திருங்கீதன் றிருங்கும் வகைகளைல் ஸாந்திசய்து சிற்கின்றதான்
மருங்கீத யீணயபான் சாக்கர தேவன் மலர்ப்பதமீ. (23)

பதமலர் கண்டோ ரெறும்ப்பக ரீதி பதிதுறகா
ரிதமநள் செங்கைகண் தேடார்மிர மன்கை மெழுதப்படார்
கதமலை யிருபி பேரர்த்தருள் பஞ்சாக் கரவறுதன்
மதவிழி கண்டோர் துரப்பர் மதவேண் மலர்க்கலீயே. (24)

கணையுண்ட தேரு மிருஞ்ஞன்றுவ மாழியு மக்கணையும்
பிணையுண்ட தேவைப் பரிக்குஞ் சிலையும் பிறக்கவெல்லா
மணைவொன்ற வாக்கும் வலவுவு மேங்க வசித்ததென்ப
விணையொன்ற மில்லாத் துறைசையிற் பஞ்சாக் கரவின்பலோ. ()

இன்ப மிதுவெனப் பஞ்சாக் கரவ விணைப்பதத்தி
லன்பிற் பிணைக்த வடியரல் லாண்மற்றை யாறறவார்
துன்பிற் பிணைவது கண்டுச் தொடர்ச்சிவெயல் லாஞ்சுகமா
வன்பிற் பிணைக்து மாலாதி யோரு மதித்தனரே. (26)

மதிப்பிக்கு மென்னைத்தன் பாதத்தை யாங்கீல வயங்கிடிற்கு
முதிப்பிக்கு மன்னை யுறுகவைத் தெள்ளமு தாயுக்குக்
கதிப்பிக்கு மாணவ மாண்யகன் மங்களின் கட்டறுக்கும்
பதிப்பிக்கும் பஞ்சாக் கரவன்றன் பாலேனைப் பாதல்கொண்டே.

கொண்டலைக் கண்டமுங் கொக்கறைக் கூத்துங் குறுநகையு
மங்கிலங் கொண்டவீர் செஷ்சடைக் கற்றையும் வாங்பிறையுங்
தண்டனிரப் பாதமும் பஞ்சாக் கரவன் நயங்கருஞ்
முண்டன கண்டவன் ரேபயனை மீட்டி முறிமுனின்றேய. (28)

இன் ரேபயன் என்று மொழியாத வின்பத் துறைபடிய
நன் ரேபயருஞ்சபஞ் சாக்கர நாத னனினபதத்
தன் ரேபயரு நிலையுரி யாதது போலழுங்கி
வென் ரேபயரு மலமழி யாமை விடுத்தன சீம. (29)

விடுத்தன மென்று பகர்த்தத னல்விகி மோமலமு
மநித்தன மென்று பகர்த்த னல்வன்மு மோவருஞ்
மநித்தநுள் பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத் தேயழுங்கிக்
கெடுத்தன தியானெனுஞ் செட்டைப் பகுப்புங் கெடுனல்லதே.

அல்லவீர் கண்டனைண் தீடாளன் முக் கண்ண னழுங்காக்த
னெல்லுமிழ் மேரியின் பஞ்சாக் கரவ னெனக்கிரங்கிச்
சொல்லிய ஞானக் துவங்குவம் பாற்றிச்செதாக் காருமிராய்ப்
புல்லிய ஞான மிரண்டுமல் லாற்புக லொன்றில்லையே. (31)

இல்லை யிறைவனைன் பார்க்கு மிறையென்ற மாத்திரையா
னல்ல வருஞும்பஞ் சாக்கர நாத னனினபதஞ்
சொல்ல நினைய யிறைஞ்சப்பெபற் றுருக்குத் துகட்கிழங்கைக்
கல்லி யருள்வதி னையுறல் ரேவண்டுக்கொல் காசினிக்கே. (32)

காசினி மீது மிரக்தவர் தம்புளூங் காவிரிகுழுங்
தாசிறு நாட்டுற் பனித்தவர் தூய ரவர்களுள்ளு
மாசறு பஞ்சாக் கரவன் வதியர சூரினுற்றீர்
தேசறு தூய ரவருளுக் தூயர்ச்சன் ரேத்துநசீர. (33)

எத்துநர் தம்மு விருந்துதன் பாதத்தை யேத்துவிக்குஞ்
சாத்துநர் தம்மு விருந்துதன் போதவர் சாத்துவிக்கும்
பாத்துநர் தம்மு விருந்துநட்ட போடிகள் பாத்துவிக்கு
மரத்தன்பஞ் சாக்கர வண்ண எருளூ மருளிதுவே. (34)

இதுபுரி வேலென வெரன் றனை மீற்கொண் டிடைவிட்சு
மதுபுரி வேலென் றனிக்கு மயர்க்குமற் கு இழுவிற்கு
சதுவிய தன்மை சரிசறாத் தாண்டபஞ் சாக்கரவன்
முதுநல முற்றுமுற் றதுமுற் றின்புங் திளைத்திட்சே. (35)

திளைத்திட்சு தன்மையிற் ரூனூ யிருக்குஞ் திசமுவருள்
விளைத்துமற் றேறனை யிடங்களில் வேறூ யிருக்கும்வின்னைன்
முளைத்தெழு வெண்மதிக்கண்ணியன் பஞ்சாக்கரவன்முன் றேனை
வளைத்தமும் பாளன்மெய்ம் மாதவர் போற்றிய மாதவனை. (36)

மாதவம் யாதும் புரிந்தறி யேன்வன் மலர்ப்பதத்துப்
போதவர் நீரும் பொழிக்கறி யேலெனதீர் போதலுகேமை
விததை சோலை விரைக்குப் புதுறைசைப்பஞ் சாக்கரவன்
நிதற வாண்ட விரக்கை யென்வன்று செப்புவதே. (37)

செப்பற் கரியன சிக்கதைக் கரியன சேர்பொருளொன்
செப்பற் கரியன வுள்ளோ விரவியொன் மாமதிபோற்
பப்புற்ற வாணைம் பாற்றி வருவன பண்பினர்க்கு
வைப்பிற் பொலிகன பஞ்சாக்கரவன் மலராடியே. (38)

அடியேர ரின்டி னுலகொரு முன்று மடக்கியதால்
வடிவாளி வார்க்கிலை வையகன் தாங்கு மதுகையதான்
முடியா முதல்வன்பஞ் சாக்கர மீனி முழுமணித்தீர்ப்
படியேர ரிறையு முருளிட மில்லாப் பரப்பினதே. (39)

பசப்புற்ற தேர்க்கமை பாகனும் பாகற் பயந்தவனு
மிரப்புற்ற காடவெட் டாதிறக் தோக்கின வின்பவெள்ளம்
ஷிருப்புற்ற வண்பர்க் கருஞும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருடன்
குருப்பெற்ற வேணி முடியுங் குரைசழுற் பாதமுகே. (40)

பாதக்க ணுன்குப்பவைத் தான்வை நல்கும் பதக்கன் வைத்தான்
வேதங்க ணுன்குப்பவைத் தான்விரை யாக்கலி வீறவைத்தான்
பூதங்க ளாதிவைத் தான்புரை யாத புசர்பலத்தி
வேதக்கன் பாறவைத் தானெழிற் பஞ்சாக் கரவிவையே. (41)

இக்காலிற் றிருந்துபஞ் சாக்கர நாத வினநவீசதுத்து
முறைகாடி வேதை முறைமுறை யாங்கொன் முகிழ்ப்பவற்றண்
பறையா ஏருப்பதொன் றின்றுக வெங்கும் வதிக்கறிக்கு
பெறயா வருக்கு மஹவய ராதுயக்கும் பெற்றியனே. (42)

பெற்ற யொருவர்க் கறிவரி யான்பெரு வள்ளன்மையை
யுற்றிந் தான்பந்தை வள்ளன்மை வள்ளன்மை யாயுறுமே
பற்றிக வின்றிப் பயன்விழை யாதுபஞ் சாக்கரன் போன்
முற்று மணிப்பவர் யார்முடி வானவர் தம்முடுமே. (43)

உள்ளுப் புறமு மொருதன்மைக் காட்சியர் தாழுலகி
னன்றுப் பரிசின ரெலும் வினைவழி கண்ணகிலார்
தென்றும் பெரும்புக்குப் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடியை
வின்றும் பரிசின ரெல்லாம் விடுத்தும் விடுக்கலரே. (44)

விடுக்கலர் பற்றினுடௌர்வங் கதியை விரும்புகிலார்
தொடுக்கலர் பஞ்சாக் கரவன் பதத்துச்சொன் மாமல்ஸன்
கொடுக்கல ராஷி யுடல்பொரு ளாங்குக் கொழுஞ்சவைத்தேன்
படுக்கல ராப்பரைப் போனடிப் பார்க்கென் வருவதுவே. (45)

வருவதும் பொவது மாயுழல் வீர்வம்மின் வந்தனிரேற்
றருந்தி சிக்தா மணிகாம தேனுவந் தந்தருநும்
பொருவது போக மெலாந்தரும் போக மெலாம்வெறுத்தா
லொருவநு முத்திய நல்கும்பஞ் சாக்கர வொள்ளளியே. (46)

ஒளிக்கு முயிர்களுக் குள்ளே மலத்தி னெளித்தவுயிர்க்
களிக்குந் தனுகர னுதி யனித்த வறந்வெறுந்தருள்
வினிக்கு முனைத்த வுயிரினைப் பஞ்சாக் கரவிமலன்
றெளிக்கும் பளிக்கி னிழல்பேர ஊடலங் திரிக்குமே. (47)

விக்து விருமண் முயலகன் குட்டம்வெப் புப்பெருதோய்
தொக்கு வயிற்றஹு தோய்குலை தோமொடி சூழ்ந்தடினு
நக்கு நலத்தகு பட்சாக் கரவ னளினபதம்
புக்கு விடினக்க ணெல்லாமின் பாகப் பொலிதருமே. (48)

பொலிக்தன மன்னே தணியுங் தணிக்தன வேபொலியுங்
கலந்தன மன்ற தணக்குங் தணக்தன வேவசலவுங்
சலந்தரு வையத் தியற்கை தணக்குறித் தாழன்மினே
நலந்தரு பஞ்சாக் கரவனை காடி நயமின்களே. (49)

கள்ளுண்ட வாளிச் சுவைபுண்ட கார் முகக் காளையுடல்
விள்ளுண்ட கண்ணன் பஞ் சாக்காதன் விறைமலர்த்தா
ணள்ளுண்ட செஞ்சன் டவன் பெயர் டூண்டகன் ஞாவுமுண்டா
வெள்ளுண்ட வல்வினைக் கஞ்சவ தின்றினி யெத்தினுமே. (50)

எய்தடு முப்புரத் தெண்ணிய மூவ ரெரிபிழைய்ப்பச்
செய்தவன் பஞ்சாக் கரவன் நிருவடித் தாமரைக்கீழ்த்
பெய்தடச் சூழ்ந்த பெயரா வினையைப் பிழைப்பித்தும்தி
வெய்தரு ஞக்திறக் தென்னினி வேறு விளம்புவதே. (51)

விளம்புவ தென்னினிப் பஞ்சாக் கரவன் வெல் டூங்கழற்று
ஞளம்புகு வோர்கட் குறுவினை யாது முருதுமெய்யை
களம்புகு செந்தீக் கதுஷி னிமுலூடல் காஷுக்கொலோ
வளம்படு புற்போ லணைக்குட வீங்கிய தாருயிதே. (52)

உயிர்தா முயிர்க்கு முடலினை லாதின்பத் துண்பமொன்றும்
பயிலா பிறவுட லெங்கு மிருந்துமப் பண்பினவாற்
செயிர்தீர்க்கு பஞ்சாக் கரவன் நிருவடி சென்றுபற்றின்
பயரா ருடல மிருந்தும் பயனென் மருவுவதே. (53)

மருவுவ தொன்றை யரிதுபஞ் சாக்கர வான்பொருளி
னருள்வழி யன்றி யொருவலு மொன்றை யரிதுமன்ற
வொருவலு மொன்றைமற் றெருண்றை யுறலுமெல் லாபவன்றன்
நிருவடி யெயன்று சிக்திகண் டாய்மலங் தேய்ந்தறுமே. (54)

அற்றுலு மென்னை புறத்தே பரில்பொரு ஓனவெலாங்
கற்றுலு மென்னை யிரிதா கியக்ளவி காசில்புகழ்
பெற்றுலு மென்னைப்பஞ் சாக்கர நாதன் பிறங்கருவி
அற்றுலும் யானென தெண்ணுஞ் செகுக்கொழி யாவிட னே. (55)

விடுக்குஞ் கலையெறு முர்தி மீனைவி விலங்கலங்கோட்ட
படுக்குஞ் கலை மொருப்பொரு னோக்காண்ட பண்ணவன் சீர்
கொடுக்குஞ் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாதன் குலப்புசழைத்
தொடுக்கும் பரிசுபெற் றுப்பெறு மாற்னினு குழ்பவேம். (56)

பவம்பல கோடி வருமாறு நாவிற் பயிற்றியிட்ட
வவம்பல கோடி யும் பஞ்சாக் கரளைப் புசழ்க்குதறுத்தாங்
தவம்பல கோடிய சிக்கதைய தாணினைங் தேதணக்தா
நிவங்தபல் கோடி யுடற்றிங் கிறைஞ்சுபு நீத்தனேமே. (57)

நீத்தனங் காணி னிகழுஞ் சுகமென தியானிலவப்
பாத்தனங் காணிற் படுவதொன் றில்லைப்பஞ் சாக்கரவன்
பூத்தசெங் தாமரைத் தாஞங் கர மும்புன் மூரணிலா
யாத்தசெங் வாயு முகழுமெல் லாமின்பத் தேயெழுமே. (58)

எழுந்தது பஞ்சாக் கரவன் றிருவரு ளெக்குமதில்
விழுந்ததென் புல்லறி வாக்கே யருளாய் மினிர்க்தனவா
லழுந்திய பாசமென் ரெண்ணிய மாயை யருவினையுங்
தமுந்தரம் வேறினி யில்லையின் பொன்றே தலைப்பட்டதே. (59)

பட்டது பாசமென் பாரது மாயும் படியறியா
ரொட்டிய தாரரு ளென்பா ரஃதுறு முண்மையெய்யா
ரட்டுல கெல்லா மளிக்கும்பஞ் சாக்கர வண்ணலருண்
முட்டற ஞான முகிழா வளப்படை மூர்க்கர்களே. (60)

மூர்க்கரைப் போல முதுமா தவர்க்கு முனிவிசய்து
பார்க்குளென் ஞான்றம் பருவரு வேணையும் பார்த்தருளாய்
கார்க்கதிர் தோகை யெனவடி யார்கள் கலந்தெத்திர்கின்
ரூர்க்குஞ் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாத வருட்குருவே. (61)

குருபணி போலித் தருவன் பினித்த கொழுங்கயிற்றி
பெனுருவுதல் கோருக்கிலையத் திசையி னுறினுமவ்வா
றஞ்சபணி யாகிய பஞ்சாக் கரவவடியனுகின்
நிருவடி நிங்காத் திறம்யாச் கிருப்பினுஞ் செய்கருளே. (62)

அருணட மாடிய பஞ்சாக் கரவன் முன் பைந்தொழில்வொண்
இருணட மாடிய வம்பல வாண னெனக்களித்த
திருநடங்காலீர் செயிரை வீழுக்கித் திரை வீழுக்கே
ஏறுநட மாடவெ னுள்ளம் வீழுங்க யுகந்ததுவே. (63)

உகந்தவு னெல்லாப் பொருட்டம்பஞ்சாக்கர வுத்தமானை
யங்கதனிற் சற்றை யடிப்பிற் கதிகளெல் ஸாமடிப்ப
ரிச்திடிற் சற்றை யெழுநான்கு கோடி நாசும்வல்லே
புதுந்துபல் அாதி பெயர்ந்து பெழாது புழுங்குவைர. (64)

புழுங்தும் பெருப்பழி வந்தாலு மென்னின்பம் போர்த்துளத்தை
விழுங்கும் பெருப்புச்சு வந்தாலு மென்னினைப் பாலதென்று
பழுங்கும் படியதன் நேயதுட் பஞ்சாக் கரவன்பதத்
தொழுங்கும் பெருங்கீல் கந்தற் றுலில்லை யுற்றுகில்லே. (65)

ஒலென்று செந்தி நிரைவி னிறுவிது நீடுசெல்லல்
ஶல்லென்று தீய திறத்தி னெடுப்பினுங் காய்க்துநயங்
தக்லொன்றி வாளாங் கலையாது பஞ்சாக் கரவனருள்
புல்லொன்று பாரக் கழிப்பதென் நேயின்பம் பூனுகவே. (66)

பதனுங் கடவுளைப் பஞ்சாக் கரவுளைப் பூண்டுகொண்டு
கானுங் கடனால் வருவினை மாய்க்குங் கடனதன்றி
மானுங் கரிசடற் கேண்ற னினையை மறப்பவழுங்
தெனுங் கெடெண்மின் குஹா தொழியாவெறழுடைத்தே (67)

உடைத்தைங் கலையும் பரானாந்த னின்ப முறப்பயிற்றி
விடைத்தக்கு மேவு மொழியா னினையின் னிறன்முருக்கித்
துடைத்தங் கருஞ்சுபஞ்சாக்கர நாதன் சுடர்ப்பதத்து
ளடைத்தங் கிருப்ப வறியா துளமயல் னிட்டனவே. (68)

விட்டனப் யானை தெண் னுஞ் செருக்கை விடுத்தலோடுக் கெட்டன மத்தகு சேட்டினை மேகிளர் வாழ்க்கையெனப் பட்டனம் பஞ்சாக் கரவன் பதயலர்ப் பூசனையே தொட்டன மிந்தத் தொடர்பினை யாவர் துளக்குநீரே. (69)

துளக்கும் வினையுட னிற்பத் தொகுமுயிர் வாங்கலவுவா றளக்கற் கரியான் சாக்கர நாதனை நையாரன் மின் வளக்குஞ் சரங்கன் வயிற்றுட் செறிவினை வாங்கிக்கொண்டு விளக்கட் கனிதன் புறப்பிடல் கண்டன மேதினிக்கீச. (70)

மேதினி மீதும் விசுவா நீவினை கீயக்கிரத்தும் போதுவ விதெண்ண வற்புகம் போக்கின் மறைமுடிவு மரதவர் வெள்சு மலையான் மடங்கை வளைக்கரமு நீதிமிற் றைவரும் பஞ்சாக் கரவ வெடுப்பதமே. (71)

பதக்தர வல்லவான் பஞ்சாக் கரவன் பசபறிகல் விதங்கரு மீச விறைவியட் டெருவத்த வெண் தணத்தான் சுதங்கிர முள்ளவ வெண்றுசொன் மாத்திரை ருமுக்தவர்க்குக் கதங்கரு வல்வினை காவத மாறு கடந்திருமே. (72)

இறுகின்ற மாலைய தாக்கை யிதுதீனப் பேணிக்கொண்டீடு தெறுகின்ற வள்வினை வாயறி வேலைச்சென் கீரத்துங்பா அறுகின்ற பஞ்சாக் கரவன்வு ஐழுவினை தன்னிடியா வறுகின்ற தாக்கியஞ் சேவிங்கண் வாவென் றருவினை. (73)

அருள்கீன்ற காலமெங்கு ஞான்றும்பஞ் சாக்கர வாண்டகைக்கா மிருள்கீன்றவாணவத் தீதகீடுக்கெதய்த்தின்பத்துண்பஞ்குதுக் கெதருள்கின் றிலாவுயிர்க் கீக்சென்ற கேரும் பருவங்கண்டாய் மருள்கீன்ற வன்னெந்சு மேமதி யாவின்று வாய்த்திடுமே. (74)

வாயத்த துடல்து பஞ்சாக் கரவன் மலாபபதக்கதை யேத்துத ஸாலென் றிறுமாங் திருந்தவெ வெண்ணைமொல்லாக் தீத்தெறு பஞ்சாய்ச் சிதையப் பலகதி சென்றுசென்று பூத்திடு மாறு புரட்டிய தாற்புல் வினையுடுத்தீ.

(75)

அடுத்த வினைக்கினி யஞ்சென்பஞ் சாக்கர வாரியன்முன்
விடுத்திருண் மூழ்கும் பிழையிற் பருவம் வினைத்துடலங்
கொடுத்தக்கும் விட்டி து காறும் வினைத்தகுற் றங்களுநீத்
தெடுத்தவனின் ஒுமெடுப்பனன் றுண்மையை யெண்ணினே.

என்ன மெலாந்த வினையடி யேறவைத் தானியம்பும்
வண்ண மெலாந்தன் பெயராக வைத்தனன் வாருடலீற்
பண்ண வெலாந்தன் பணியாக வைத்தனன் பண்ணவர்கு
முன்னால்டான், சாக்கர வேந்த வருளுமி தற்புதமே. (77)

அற்புத பேனிய லந்திருச் சிற்றம் பலவனரற்
புற்புகம் போலுருக் கொண்டபஞ், சாக்கர சூரணைச்
சிற்பர பென்றுள்ள வாற்றி யார்செயிர் தீர்தொழிலைங்
துற்பவ மாக்கு முருவத்தி ஒுண்மையு முன்னலீச. (78)

உண்ணிய காலை யுறவா யினிக்குஞ்சற் தேயயர்ப்பி
னன்னிய மாக வகன்றே கவற்று மன்னியமாய்
மண்ணிய பஞ்சாக் கரவன் யயங்கரு ஜோங்கியக்காற்
பொன்னியல் காலைப் புறையிருள் போன்மலம் பொன்றுவதே. ()

பொன்றஞ்சு முன்றி ஒடையவ ராகப் பொலிதரினு
மின்றஞ்சு வேலரை யஞ்சவர் வேலர் வெருவுவராற்
கொன்றஞ்சு தேவரைத் தேவரு மஞ்சவர் கோகனதத்
தென்றஞ்சு பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தேசினர்க்கே. (80)

தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செங் கைத்தலமுன்
விசிதின் ருடிய வம்பல வாணன் வியனுலகம்
பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறக்கருட் டாண்யலரைக்
கூசிதின் ரேத்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே. (81)

குறையுண்ட கெஞ்சும் பழியுண்ட செய்கையுங் குற்றமெலா
முறையுண்ட வாக்கு மெனக்களித் தானுற் றுளாரெவர்க்கு
நிறையுண்ட வாக்கும் புகழுண்ட செய்கையு ஸீமென்பப்
பொறையுண்ட கெஞ்சு மறித்தான்பஞ் சாக்கர பூரணனே. (82)

ழூரணன் பஞ்சாக் கரவனென் செய்யும் புலைதஞ்சமே
யாரண மார்க்கம் விடுத்தே யரவக வல்குனல்லார்
வாரணி கொங்கை மூயக்கே யமர்த்து வருந்திடும்பைக்
காரண மேதொகுத் தாயது கூட்டுங் கடனவற்கே. (83)

அவனென் றுலகம் புகழும்பஞ் சாக்கர வாண்டகையை
யெவனென் று மூன்னி யிக்கத்தீன யாலெ னிழுதைதின்சீச
பவண்றவன் சங்கங் பார்ப்பதி பாகண் பரன்சிவனு
முவனென் று தேறி யொழியா யொழியா வழபகையே. (84)

உறுப்பை யாளர் துவன்றினு நட்டின ரோங்கிலுமென்
முறகிய வின்ப மடிப்பதுண் டேற்ப்பை யான் மூருக்கப்
பெறுவதொன் றில்லையின் னுங்குள் தேற்பெய ராதுறவா
னிறுவவு நீக்கவும் வல்லன்பஞ் சாக்கர நின்மலைன. (85)

நின்மலன் பேரறி வாளன்பஞ் சாக்கர நிர்க்குணன்மற்
றன்மலத் தாழ்புல் ஸறிவுடை யேனுட னுயமர்த்து
தன்மலர்ப் பாதந் தலைத்தந்துந் தாழ்விலன் சார்களங்க
வின்மதி வாழும் வெளிக்கெண்ணை தாழ்வு விரவுவதே. (86)

விரசிய வான்வளி தீவிரி கீர்சியன் பாரவையாய்ப்
பரசிய பாண்மதி யாய்க்கீரி கால்பகல் வானவனுய்ப்
புரசிய லாருயி ராய்கின்ற பஞ்சாக் கரப்பொருளோக்
கரசியல் சீரருண் மாருது கானுங் கடனரிதே. (87)

அரிதுதன் பாதத் தடைவா ருயிர்க்கென வன்றுதொட்டுக்
கரிசறு மூர்த்தி தலந்தீர்த்த மாயமர் காரணைன
விரிபுகழுப் பஞ்சாக் கரவனை மெய்யன்பி னுளாத்தே
பரிபவம் பெற்றூர் பெறுர்மலந் தான்செய் பரிபவமே. (88)

பவமெழு கோடி யெடுப்பினு மென்னைபஞ் சாக்கரவ
னவநவ மாகப் புணருந் தொறுமின்ப நல்குகின்ற
தவமலி யிப்பவம் போல்வாய்ப் புறினித்தத் தன்மையின்றி
யவமுறி னித்தப் பவமுங் கடுக வழிதனன்றே. (89)

நன்றே யடிப்ப தருளிற் கலந்த நலத்தவர்க்கு
மின்றே யிறக்த பவங்களி னீட்டு மிருவினையுட்
சென்றே பயப்ப வெவையவை பஞ்சாக் கரச்செம்பரூ
னின்றே புணர்த்தும் புணர்த்தினு மேழு நிலைவைக்குமே. (90)

வைப்பா யிருக்கும்பஞ்சாக்கர நாதன் மலர்ப்பதமே
துப்பா யழுந்தின் பலைகீர் னினோயு மெரித்துரும்ப
ரொப்பா யவியும் பதைப்பிற் கடிகு மூயர்பலையா
மிப்பா ஸனவெநஞ்ச மேகினக் காம்வழி யெய்துகவே. (91)

எய்துவ திக்கிடை யொன்றில்லை பஞ்சாக் கரவிதறவ
ஆய்திற நாடிமுன் செய்கிணை யூட்டி யொழிக்குங்கண்டாய்
நைதிற் திவினைக் கெண்ணாலு நல்லதன் ரெஞ்சினையே
செய்திற சாடலும் வேண்டா வவனடி சிக்திவெநஞ்சீச. (92)

தெஞ்சீச நினக்கு நெடும்பகை நீயங் நிலையறியா
தாஞ்சீச லெனவருள் பஞ்சாக் கரவ னாவையவா
வெஞ்சாது நீமுன்ன ரீட்டிய கூட்டி யிடும்பொழுது
நஞ்சீச யென்முன் னிலைபகை யாகவு நாடினையே. (93)

நாலை தெல்லா மருஞ்சுப்பஞ்சாக்கர னற்பதமே
கூடுவ தெல்லா மஹனடி யார்தங் குழாத்திடையே
வீலை தெல்லா மறிவிலர் சேர்ச்செயென் றுய்விட்டீனே
நீடுறும் வேறின்ப முன்னேறும் வேண்டா நெடுகிலத்தே. (94)

நிலங்கா ஈகழுந்து நெடுமா ளறியா னிகரில்பத
மலங்கா லறுக்கும்பஞ்சாக்கர நாதன் மலியருளா
னலங்கா முருவெனக் கெண்மையின் முற்றுநன் றுய்த்தனித்தான்
சலங்கரமை யின்மையின் மற்றதற் கேற்குங் கடனில்தீன. (95)

இலம்பட லாவது பஞ்சாக் கரவ னெழிலருளி
னலம்புரி வோர்க்குல கத்துறு செல்வங்க னண்ணூவதே
குலம்புரி செல்வங்க ளாவன கோதி லடியவர்க்குச்
சலம்புரி வையகத் தாறிலம் பாடு தழைப்பனவே. (96)

தழுக்கின்ற போதி வன முங்கிசுந் தாவிடாழு காலமிவிதன்
றழுக்கின்ற வன்பர்கள் சோடையுஞ் கண்டா ரகமூழுதுஞ்
சுழுக்கின்ற பஞ்சாக் கரவன்பெய்க் கோலழுஞ் கோதிறவ
மிழுக்கின்ற குழலு மென்மன நிங்கா திருப்பனவே. (97)

இருப்பன நெஞ்சன்பல் தூழியெல் லாம்பெயர்க் தாலுமெம்பால்
எருப்பின ஞத லரிவிதனப் பஞ்சாக் காளிமலன்
பொருப்பினே வாங்கிற் தெனவெனை யான்ட புதுமையினுற்
கருப்படி மாற்னிச் சென்லவொட் டான்ருட் காப்பிசீமே. (98)

இதிவெதல் லாமவன் றன்குண மென்குண பேற்றல்வினை
யநிவெதல் லாமவன் றன்குண மென்குண மாக்கன் மெய்ம்மை
தொடுவெதல் லாமவன் றன்குண மென்குணக் கோல்வியிவை
படுவன வாயினும் பஞ்சாக் கரவன் பரிவுள்ளே. (99)

உள்ளின்று காணி தெளிப்பனக் கீவிய னுளமொரிப்பின்
வெளிகின்று காணப் படுவன் விரிசடற் தெள்ளமிழுதுஞ்
தெளிவுண்ட தேறலுங் கைப்பலவன் சிக்கத யெலாமினிப்பன்
பளக்குத் தாண்டபஞ் சாக்கர நாத பசுபதியே. (100)

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானமோகிகள் திருவடி வாழ்க.

கணபதி தனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி.

குறிப்புரை.

1 பதி பச பாசத்தை - அாதி நித்தியப் பொருள்களாகிய பதி பச பாச மென்னும் மூன்றனையும், பாசம் பச பதி ஆக்கி - ஜுக்கெசாழி வியற்றகால் எய்திய சகலாவஸ்தையில் பாசமும் பசவும் பதியுமாகிய மூன்பின்னுட நிற்கச்செய்து, பச - ஆண்மா, ஒரீதி - அந்த நிலையின் நீங்கி, பதி - பதிவெறியில், ஆக - ஒழுகியவழி, பச - ஆண்மாவை, பதி ஆக்கி - பதியின் தன்மை எம்தச் செய்து (தூயதாக்கி), பின்னும் பயிற்றி - அது சிவன்முத்தி நிலையில் நிற்குவகாஹம் அந்நிலையி னழுவாதிருக்கச் செய்து, (இவ்வகையால்) தான் - அவ்வாண்மா, பதி யென ஆய்ப் பழிலும் - பதிபோலக் சிவத்தன்மை முழுதம் வீளங்கப் பெற்றப் பழிலுக்குத் தெவர்கிய, திருவாவடுதுறைகைப் பதி - திருவா வடுதுறை என்னும் திருப்பதியில், வளர் - ஏழுந்தருளியிருக்கின்ற, பஞ்சாக்கரவனை - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியை, என் சொல்லிப் பாடுதும் - எவ் வியல்பின்னொன்று சொல்லிப் பாடுதும் என்பதாக்.

முன்பின்னுட நிற்கச்செய்தலாவது - பாசம் முற்படப் புலப்பட்டும், பச அதனால் தொழிற்பட்டும், பதி தொழிற்படுத்தியும் நிற்குமாறு செய்தல். ஆக - காரணப்பொருட்டு. பாசம் பச பதியாக்குதலாவது கேலவரிலையினின்றம் சகலசிலை யெய்துவித்தல். பதி பசவாக என்றது ஆண்மாப் பதிகெறியில் ஒழுகிசிற்றலை யுணர்த்திற்ற, பசபதி யாக்கி என் பழி ஆக்கச் சொல் அத்துவ சுத்தியால் ஆண்மாவைத் தூயனுக்கிப் பதி யின்றன்மை யெய்துவித்தலை யுணர்த்திற்ற. தான் பதி யென ஆய் என்பழி ஆக்கச் சொல் ஆண்மாப் பரமுத்தியில் சிவானந்தாதுபவ நிலையில் உறைத்து நிற்றலை உணர்த்திற்ற.

ஆக்கி ஆக்கிப் பயிற்றித் திருவாவடுதுறைகைப் பதிவளர் பஞ்சாக்கரவ வென்னவும், ஆய்ப் பயிலும் திருவாவடுதுறைகைப் பதிவளர் பஞ்சாக்கரவ வென்னவும் மூடிக்க.

2. படர்தல் - சினைத்தல். அண்ணவன் பாதம் கூடுவது என்க. இன்பம் நீங்கவது. சிகழ் செயல் - அவற்றிற்கு சிகழும் செயல்கள்.

3. ஒன்று இல்லையாக - தனக்கென உருவம் ஒன்றும் இல்லையாக அம், உயிர் உள்ளதாக - உயிரென்பது ஒன்று இருப்பதை யுத்தீசித்து. தென்றில்லையாடி யாகிய பஞ்சாக்ரவன் உருவங் கொண்டு சென்று விண்று. இல்லையாதி - தந்தோத முனைப்பு இல்லையாவாயாக. விண்று யான் - தந்தோத முனைப்புடன் விண்று யான். சென்ற விண்று இரலும் - ஆவண் உபதீசித்த கெநிவழிச் சென்று விண்று நந்தோத முனைப்பு ஏழி காலும். சொல்லா ஒன்று - சிவானங்கம். ஒன்றில்லையாக என்பதற்கு அத்துவிசச் சொற்கு ஒன்றென்னும் பொருளிலையாம்படி என்று பொருள்கோடலுமாம்.

4. பரசம் கடமானதால், பாசவறிவு என்பது யாது? உயிர் ஆணவம் நீக்கியவழி காணன்ற கருதுமாறின்மையின், பசு கறிவு என்பது யாது? என்றும் கருசிலையில் விண்று உணர்த்துவது பதியறிவு ஒன்றேயாம். இக்காணமாக அப்பதியறிவைப் பாசகுானம் பசகுானம் என்பதற்கோடு கருத்து சேர்த்துப் பதிகுானமென்பது யாது? அதன் வேண்டும் என்பதாம். இத்து ஞானத்தினியல்புகள் சிவநூல்பாடியந்திர் கூறப்பட்டன.

5. உயிர்க்கு துநக்கிரகர் செய்வது சிவமேயன்றி வெளியிர்க்க எல்ல என்பதை யாரும் தெரித்து பிழைக்க. பெருவரன் பொருள் - சிவம். அப்பொருட்கு வாசகம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ரம். அருவாயும் அருவருவாயும் உருவாயும் அவைவதற்கொண்டும் வக்ததேயன்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ர தேசிக மூர்த்தியாகவும் எனிவத்து வாய்மை என்க.

6. தாழ்த்துழல் கோக்கி உலை மெழுகு போல உருகும்: பமரம் - வண்டி: பிரமாமென்னும் வட்டமாழித்திரிவு. தணப்பற - நீக்கமின்றி. தேறலைப் பருகும். திருக்கு - குற்றம்.

7. கூர்வம் - பேரன்பு. மெய் - சிவமாக,

8. சுஞ்சிதம் - அதுபவிக்க வாராமற் குவித்து கிடக்கும் கண்மத் தொகுதி. உடலிற் புல்கிய இன்பத் துண்பக்கள் - பிராப்த கண்ம பலன் கள். சுஞ்சித வினைத்தொகுதியைத் தண்றிரு கோக்கா வெரித்தலும், பிராப்தவினைப் பயனைத் தண் ஏற்றக்கோடலுமாகிய இவற்றின் விரிவைச் சிவநூல் மாபாடியத்திற் காண்க. கைக்மாற கல்குதற்குக் கண்டிலனைக், பூப்பது தொழின்மேனின்றது.

9. நலக் தகை - அன்மாறித்தொகை. வலத் தகையாகிய பஞ்சாக்கர தேவன். அவன் பணித்திடிக்கால் எனக்கு மெல்குங் திறமுன் எனது. மெல்குங்கள் - மென்மையாதல். ஒள்குதல் - குழையும். யான் எனது - அகங்காரமம்காரம். ஒடியது தளித்தனி கூட்டுக.

10. உற்றநு - சகசமாயுற்றாகிய. ஆணவம் ஓடியது. பாசமாகிய கண்மங்கள். பல்வகைத் தோற்றம் வாடினா - அண்டச முதலாயின சூழிகள். தோற்றம் இன்மையின் அயன் மால் முதலானேர் செய்கை வீடினர். நகைக்கு - உருபுமயக்கம்.

11. எதிர்க்தோர் - எதிர்ப்பட்டேர். நவை - குற்றம். துகைத் தல் - கெடுத்தல். கொக்கு - சம்பந்தம். துகைத்தல் - கடுத்தல். உளகத் தல் - செலுக்கல். துளைகையில் ஏழாக்கருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியின் திருவருவை வியங்கவாறு.

12. தமது திருவடித்தாமரைகளோத் தோழுதால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கா தேசிக மூர்த்திகள் இயமைன நம்பாற் சார்மோட்டார். அழற்காலன் - அழலப்போலும் காலன். தநு - உடல். பூஸ் - உட்டினையுடைய. கால் - காலம். அரவிந்தப் புத்தேன் - பிரமன். இந்நம் படைப்புக் கடவுட்கும் அழிக்கற் கடவுட்கும் தத்சஞ்செயல் செய்ய இடமில்லையாக, திருமாற்தும் தன்செயல் செய்ய இடமில்லையென்பதாம். கானம் - பாட்டி, ஆடன் - கண்ணன். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் அவ் விதஞ் செய்யும் தன்மையுடையா என்க.

13. கையம்பு சண்டீத் திருமால். அப் பிரான் உலகுண்டது கிருஷ்ணவதார சிக்குஷ்சி கண்மலர் ஒன்று - நெற்றி வீழி. ஐ அம்பு வேலோ உண்டது - மன்மதனை உண்டது. அம்பு - கீர். எய்ம் - அறி யோம். ‘எய்யாமையே அறியாமை’ என்பது தோஸ்காப்பியேம். அம்புகள் என்பன ஒவ்வொன்றே யண்டன : திருவடியோ வணக்கிய அன்பர் பிறவற்றைச் சிறிதுமறியோமென்னுமாறு எல்லாவற்றையும் எடுத்து விழுங்கியதென்க.

14. ஒளி அறல் - ஒளியின் நீக்கம். மிகைதல் - நெருங்குதல், ஒழுங்கி - ஒழுங்குபட்டி. உள்ளத்து ஒழிவு - தற்போத கீக்கம். ஒங்கிருள் - ஆணவம். மாக்கள் சிக்கையடி சார்த்துளின்ற பொக்கிய திருளாதலீன் ஒங்கிருளெனப்பட்டத. மாஞ்சுதல் - கரில்லாதொழிதல் : அஃதாவது அது நித்தப்பொருளாயினும் கேடு விளையாதிருத்தல். எஞ்ஞான்றம் அவனைப் புணர்தலன்றி வேறு புழுங்கக்கடவுது யாதுமில்லை.

15. அன்றால் - பகைத்தல். நீத்தம் - கங்கைசிரப் பெருக்கு. சடைக்கண் நீத்தமடித்தான். ஆடல் - கொல்லுதல். ஒகை - ஒளைச் செவிக்கண் மடித்தான். களத்தில் ஆலத்தை மடித்தான். அவைபோல என்னையும் கொடியபொருளாகக் கருதித் திருவடிக்கண் மடித்தானெனச் சமற்காரமாகக் கூறினார்.

16. கொடிக்கும் அவன் - தவப்பயளைக் கொடிக்கும் அவனென்க, 'செய்வாஜும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பாளம்' கூறியவாறு. தொழிற்கு வரும் உவமரா உரு - நவக்குரு பேதம். பஹம் - பிறவி. பஹம் - திருவருத்தோற்றம். அத்திருவருவினிடத்து அன்பு செலுத்தாதிருப்பின் யாரும் அப்பெருமானை அறியாரென்றாறு.

17. யான் பஞ்சாக்கரவன் பதக்திடை இருந்திடன் மலமும் சேட்டைடுபுரியாது இருந்திடும் : சற்றத் தற்போதமேயுமின் மலமும் உடனே எழுந்து நீ எனக்கு விருக்கத்தன்ற சொல்லித் தன்வாய்ப் பெய்யும். அத்துண்பங்க்கண்டு மீட்டும் அவனாடிக்கீழ் இராமல் சூழியின், ஒடோ எல்லாத் துண்பங்களும் என்பாற் பொருங்கிடும். ஆகவீன் அப்பெருமானாது திருநாமத்தை ஒதுக். ஒதுவதென்பது 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவி வென் கூற்றக்களே' என்பதுபோல நின்றது.

18. ஒதுவது - ஒதுப்படுவது. மறையின்மீது வதிவது - வேதத் தின் ராந்திரமா யிருப்பது, நட்பையும் இகலையும் விளக்குவது. நீங்கு யதும் பின் புணர்வதும் முன்பு சேர்த்த மயக்கத்தை யொழிப்பதும் அது நீங்கியவழி எஞ்சி நிற்பதுமாகியவெல்லாம் அவன் பெயரே என்க. இது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் திருநாமப் பொருளை விளக்கிய வாறு.

19. முந்தூற்றைன கருதிகிம் என்னைத் தன்னுங் இருத்தும் : மலம் கதிப்பின் என்னை பொருத்தைச் செய்யும் போகப் புணர்ப்பா யிருக்கும். புரை - சிறப்பு. இருதை இடு நாமம் - பருவம். தவக்தால் பருவமகையாதவர்க்குக் கழற்றைன திருளாயே இருக்கும். அருள் விருத்தையுடைய.

20. அணையா - தன்னைச் சேராத. அணைப்பான் - பானீற்று வினையெச்சம். பிறகே செல்லும் - தன்பின் செல்லுகின்ற. அணை - மரக்கலம். ரெஞ்சினை கோக்கிக் கூறியவாறு.

21. அங்கே - நினைத் த அவ்விடத்தே. செஞ்சேஷடி - மிகச் சிவக்த திருவடி : 'செஞ்செவ்வை' ளென்றாற் போல. இங்கு - நீங்கி,

புலனைச் சென்று பற்றி. சேறல் - செல்லுதல். கயத்தல் - மகிழ்தல், கெஞ்சே ரீயனக்கு உத்தி யினானதன்பதனை யறிந்திலை போலும்.

22. கெஞ்சே நல்லன வக்தால் மகிழ்வாய் : கல்லன வல்லரதன வற்றை நின் தவினைக்குப் பயனாக அவன் கொடுத்தால் நடிக்குவாய் நீ தெய்தவினைக் கீடாக உள்ளதை அருள்புரியும் பஞ்சாக்கர மூர்த்தி யோடு ஒழியத்து உடலாயிருந்து வியக்து அவை தாக்காது இருக்க அறியாமல் மகிழவும் பளிக்கவும் அறிக்க நின் பண்பு நன்றாக்கின்றது.

23. அளறு - நரகம். நரகத்திற்கு இரையாய் இருக்கேன். அறப்பரைப் பொருந்துவேன். திருக்டேன் - வினைப்பெயர். மருக்து - அமிர்தம்.

24. எறழ் - வலிமை, பகடுகி - இயமன். குறகார் - அடையார். கதமலை - யானை : அன்மொழி க்கெத்தாகை. மதவிழி - வலியவிழி. திருவுடி இயமனையும், செங்கை பிரயனையும், துக்கல்விழி மன்மதனையும் ஒத்தலையின் அவற்றைத் தரிசித்தோர் முறையே இயமூரம் சேராமையும், பிரமன் கையால் எழுதப்படாமையும், மன்மதபாணம் வருத்தாமையும் பெறுவரைணப்பட்டது.

25. கணை - திருமால். அது உண்ட தேர் - கிழும் மேலுமூன்றாலுகங்கள். இருள் உண்ணும் ஆழி - குரிய சந்திரர். தேரைப் பரிக்கும் சிலை - மகாமேரு, வலவன் - பிரமன். ஏங்க - நம்மால் ஆவது யாதுயில்லையே யென ஏங்குமாறு. ஆசித்தது - சிரித்தது.

26. வண்பு - வலிமை.

27. மதிப்பிக்கும் - நினைக்கும்படி செய்யும். அன்பை உதிப்பிக்குமென்க. கதிப்பிக்கும் - கதியிற் செல்லுமாறு செய்யும். என்னைப்பதிப்பிக்கும்.

28. கொண்டல் - மேகம். மண்டலம் - வட்டம். எண்ணை மீட்டும் உயித்வின்றி உண்டன.

29. களினம் - செந்தாமரை மலர். கேவல சிலையிற் சிவத்தை யறியாது மலத்தில் அழுக்கிக் கிடங்தது போலச் சுத்த சிலையின் மலத்தை யறியாது சிவத்தில் அழுக்கிக்கிடங்தமை கறியவாறு.

30. அடுத்தனம் - அடைந்தோம். எனது என்னும் மமகாரத்தைக் கெடுத்து. கெழினல்லது மலமும் விடுமோ அருளும் அண்முமோ.

31. அல் - இருள். எல் - ஒளி. துவக்துவம் - இன்பத் துண்பங்கள். ஞானம் இறண்டு - அபர பர ஞானங்கள்.

32. சொல்ல நினைய இறைஞச் - திரிகாணத்தாலும் வழிபட. துகட் கிழங்கு - இங்கே ஆணங்மாகிய கிழங்கு. கல்லுதல் - தோண்டுதல். நாதன் அருள்வதின் என்க. காசினிக்கு - உருபுமயக்கம்.

33. ஆச - குற்றம். இறதல் - ஏழியும். வதிதல் - ஏழுக்கருளி மிருத்தல். அரசுர் - திருவாவடிதுறை.

34. பாத்துங் - பகுத்துணர்வோர். ஆச்தன் - வடமொழித்திரிவ. அவன்றி யாதும் சிக்கா தென்பது உணர்த்தியவாறு.

35. உயிரின் தன்மை கூறியவாறு. ஒன்றைச் செய்யத் தொடர நகி இடையில் அதனை விழித்து வேலேருந்றனைச் செய்யத் தொடக்கம் : அதனையும் மறந்துவிக்கும். இய்வித வயிர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கராதன் முதலஸம் உற்றாலும் முடிவுறக் கொள்ளாது. ஆயினும் பூரண விண்பத்தை யலுபவிக்கும். முதுகலம் - ஈண்டு ஆண்தம்.

36. அருள் விலைத்துத் தானுயிருக்கும் என்க. விளைத் தழும்பாளன் என்பது காட்சிப் பூரவைத்தா வறியப்படுவது.

37. வீ - பூ. தகைதல் - செருக்குதல். வீரகு - உபாயம்.

38. மாமதிபோற் பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி என்பதை ‘மன்னு மிருளை மதிதுரங்க வாறு’ எனவரும் வேண்பாவா னறிக. வைப்பு - நிகோபாநிதி.

39. வடிவாளி அடக்கியது. மதுகை - வலிமை. சிலை - வீல் : ஈண்டு மேரு. மீளி - வலியோன். படி - பூழி. தேராகிய படி என்க.

40. பாகன் - பிரமன். பாகற் பயங்தவன் - திருமால். குரு - சிறம். முடியும் பாதமும் அவ்விருவரும் இரப்புற்ற நாடவும் எட்டாது கடந்து உயர்க்கன என்க. அவ்விருவரும் அகங்காரத்தால் நாடத் தொடக்கினராதவின் கண்டிலரென்பது. ‘இன்பவெள்ளம் விருப்புற்ற அன்பர்க் கருளும் பஞ்சாக்கர மெய்ப்பொருள்’ என்பதனுற் பெறப்படும்.

41. பாதங்கள் நான்கு - சரியாதி. பதங்கள் நான்கு - சாலோ காதி. வேதங்கள் நான்கு - இருக்காதி. வீரயாக்கலி - ஆணை. பூதங்

களாதி - பூத முதலாகிய தத்துவங்கள். புரோயாத - இழிந்த. புகர் மலம் - குற்றமாகிய ஆணவமலம். ஏதங்கள் - கேடுகள்.

42. இறை - இறைகமை. பஞ்சாக்கராதன் அரசு செலுத்தும் முறையை சாடின் வனை முறையைனைத்தும் முறையாதவில்லை. முகிழிப்பு - இனித் தோன்றுவன : அவை பிராரத்தம்.

43. முஷ்செப்புவின் இறைகமைக்குறி இச்செப்புவின் வள்ளன்மை கூறகின்றார். பற்று இகல் - விருப்பு வெறுப்பு. விழையாது - விரும் பராமல்.

44. உள்ளும் புறழும் ஒருதன்மைக் காட்சிபர் - சிவஞானிகள். உலகில் கன்னும் - உலகத்திற் பொருங்கியிருக்கும். விள்ளுதல் - நீங்குதல். பரிசு - தன்மை. பஞ்சாக்கரவன் நிருவதியை அடைத்த சீவன் முத்தர் உலகியவிற் பொருங்கி சின்னாலும் அவர் வினைவழி கண்ணிலார் : அவன் நிருவதியை அடையாத வனைமீயர் எல்லாம் வித்தனராயினும் வினைவழி விசக்கலர். ‘உள்ளும் புறழும் மொருதன்மைக் காட்சியருக், கெள்ளுங் திறமைது மில்’ என்பது திருவருட்பயன்.

45. ஆர்வம் - கண்ட பொருள்மேற் செல்லும் பற்றுள்ளம். பொருள் என்பது என்னுடைய வினை.

46. வருதல் - பிறத்தல். போதல் - இறத்தல். இவை இப்பொருட்டாதலைப் ‘போக்கு வரவு புரிய’ என்பதனுண் அறிக. தரு - கற்பதரு. நிதி - சக்கநிதி முதலியன. பொரு - உவமை. ஒருவு அரும் முத்தி - பிரிதல் இல்லாத வீடு.

47. கேவலம் சகலம் சுத்தமென்னும் அவத்தை மூன்றினும் பஞ்சாக்கர விமலன் உயிர்கட்கு அருள்புரியுமாறு கூறகின்றது இச்செய்யுள். உளைத்த - வருங்கிய. தெளிக்கும் - தெளிவிக்கும்.

48. விக்குண் முதலிய கோய்கள் சூழ்த்து வருத்தினும் கெகுப் பஞ்சாக்கரவன் திருவதி புகின் அவை யெல்லாம் இன்பமாகப் பொலியும்.

49. மன்ற - சிச்சயமாக ‘மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்’ என்பது தோல்காப்பியம். கலவும் - சேரும். சலம் - வஞ்சம். உலகையல் கூறித் தெருட்டியவாறு.

50. கள்ளுண்ட வாளி - மலர். சுவை யுண்ட கார்முகம் - கரும்பு. அவற்றைக் கைக்கொண்ட காளை - மன்மதன். ஆவனது உடலை விள் ஞுண்ட கண்ணாருசிய பஞ்சாக்கர நாதன். வினைக்கு அஞ்சானமக்குக் காரணம் கூறியவாறு.

51. எண்ணிய மூவர் - சுபுத்தி, சுசீலன், சுதன்மன். திருவடித் தாமரைக்கீழ் என்னைப் பெய்து என்க. வெய்து - விரைந்து.

52. சித்துலடல் - சாயாசரீரம். அளம் - ஒ.ப்பளம்.

53. உயிர்கடாம் பயிலா எங்க. அப்பண்பினா - இன்பத்துன்பம் பயிலாப் பண்பினா. செயிர் - குற்றம். மயரார் - மயக்கார்.

54. அருள் வழியன்றி மருவுவது அரிதா : ஒருவாலும் அரிது.

55. பொருளான வெலாம் அற்றுலும் என்னை ? அருளின் உற்ற ஆலும் - பெயரெச்சம்.

56. ஒரு பொருள் - திருமால். பவம் பெறுமாறு இன்று.

57. திரிகரணத்தாலும் செய்த தீங்குகள் நீங்குமாறு கூறுகின்றது. பஞ்சாக்கரனைப் புகுஞ்சு காலிற் பயற்றியிட்ட அவம் பலசீகாடியும் அதுத் தாம் : சிங்கதைய - சிங்கதையிலுள்ள தீங்குகள் : வினையால்னையும் பெயர். கோடிய - பெயரெச்சம். அவன் தாளை நினைந்து சிங்கதையிலுள்ள தீங்குகளைத் தணக்காம். இறைஞுசி உடற்றீங்கு நீத்தனம்.

58. நீத்தனம், பாத்தனம் - வினையெச்சமுற்று.

59. எங்கும் எழுங்தது. அதில் புல்லறிவு விழுங்தது. அருளாய் மிளர்ந்தன. பாசங்களென்று எண்ணப்பட்ட மாணை கண்மங்கள். தழுங்தரம் - தழுவுங்தரம்.

60. மூர்க்கர் என்பார் என்பார் : மாயும்படி அறியார் : அஃதுறும் உண்மை எய்யார், எய்யாமை - அறியாமை.

61. முனிவு - வெறுப்பு: ஆகுபெயர். பகுவருதல் - துண்பப்படுதல். கார்க்கு அதிர் - மேகத்தைக் கண்டு ஆரவாரிக்கும்.

62. குரு - நிறம். கிரகங்களைனைத்தும் துருவனும் பிள்ளீக்கப்படு வதென்பது நூற்கொள்கை.

63. இருண்டமாடலாவது - ஷனைடம் : செயிர் - குற்றம்.
64. கதி - மேலான ஸிலை. இகத்தல் - ஸிங்குதல்.
65. பழியும் புகழும் வினையால் வருவன். அப்புகழும் பழியும் பஞ்சாக்கரவன் பதத்து ஒழுங்குபட்டு நிற்கும் பெருசிலைக்கு ஊறுசெய்யா : ஆஃவின் அவன் பதத்துற்ற ஸில் என்க.
66. நீடுசெல் - கெடுக்தாரம் போ. அல்கல் - தங்காதே. திரத் தின் - திரத்தினின்றும். நிறுவிற் காய்க்கும் எடுப்பின் கயந்தும் : நிர னிறை. புல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பாரமாவது வினைப்பயனை நூகர்வித்தல்.
67. மாறூம்வினை என்க. பிராரத்தவினை தரக்காதிருத்தற்கு உபாயக் கூறியவாறு.
68. ஜங்கலை - சிவிரத்தியாதி பஞ்ச கலைகள். உளத்தை மயலில் விட்டனம்.
69. செருக்கை விட்டனம் : அதனால் உலகசிலைபற்றிப் பார்க்கு யிடத்துக் கேடு அடைக்கேடாம் : அக்கேடை சிறந்த வாழ்க்கையாகக் கொண்டோம். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கராதன் திருவடிப்பூசனை தொடங்கிடோம் : இந்தத் தொடர்பை எவர் கீக்குவரென்க.
70. குஞ்சரம் - விளம்பழத்திற்கு வருவதோர் நோய் : சிந்தாமணி யுறையில் கச்சினார்க்கிணியார் இவ்வாறு கூறினார். தன் வயிறு என்பது விளம்பழத்தின் உள்ளிடம். விளங்க்கட்கனி - விளங்கனி. தன்புறம் என்பழி - தங்க உள்ளிருப்ப அங்கோய் புறம். மேதனிக்கு - உருபு மயக்கம்.
71. பஞ்சாக்கரவன் கெடும்பதம் விரவுவ போதுவ ஈதன்ன அறு புதம். போக்கு - குற்றம் : போக்கற பலுவல் என்றார் பளம்பாரனும்.
72. சொல்மாத்திரையில் வணக்குபவர்க்கும் வல்லினை இறும்.
73. மாலையது - இயல்பினையுடையது. பஞ்சாக்கரவன் தழி வேண ஆக்கி வாவென்றருளினன்.

74. பருவமென்பது உயிர்க்கேயென்றி பஞ்சாக்கர வாண்டகைக் கில்லை. ஆகவின் ஸி இப்பொழுது அவனை நினையின் அவனருள் உனக்கு வாய்த்திடும்.

75. கந் - பிறவி, புல்வி - தீழிவான தீவினை : வினைத்தொ வையுமாம். அடுத்தப்புரட்டியது.

76. ஆரியன் - ஆசாரியன். கேவல நிலையினும் ஜங்தொழில் செய்து பக்குவப்படுத்திச் சகல நிலைக்குக் கொண்டுவகு ஆச்சகல நிலையில் நாம் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் நீங்கி நம்மைத் தங்கும் பஞ்சாக்கராமுர்த்தி இன்னும் நம்மைத் தாங்கி மேனிலையிற் சேர்ப்பனென்னும் உண்மையை உணர்க்கேன் என்றவாறு.

'பங்கிகங் திருளிற் பட்ட படர்பெரும் மினாட்டுயை நீயே
கண்டொரு செயலு மில்லாக் காலத்துக் கருணை வைத்துக்
கொண்டிடும் பருவ நோக்கிக் கோளைமெய் யருளிற் நந்த
வண்டனிப் பிழையுள் வையா தளிப்பதின் நரிது போலும்'
என இவ்வாசிரியர் தணிகைப் புராணத்து அருளியதுங் கான்க.

77. பஞ்சாக்கர ஏந்தல் வைத்தான் வைத்தனன் வைத்தனன் என்க.

78. உலகினர் சிந்பரமேன்ற அறியார் : அதுவேயுமன்றி ஜங்தொ முற் பொருட்டுக்கொள்ளும் உருவத்தின் உண்மையும் அறியார்.

79. அகங்யம் - வேறான்மை, போன் - குரியன்.

80. தஞ்சதல் - நிலைபெறுதல் : பெருஞ்செல்வரன்றபடி. வேவலர் - அரசர். கொண் - அச்சம். தென் - அழகு. தாமரை மலரின் அழகும் கெடுதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாக்கரவன்றிருவதி.

81. கூசதலாவது அப்பெருமானது உயர்வும் தமது இழிவும் நோக்கியவழி கிக்குவது.

82. உற்றிலா எனக்குக் குறையுண்ட செஞ்ச முதலியன அளித் தான்.

83. ஆரணமார்க்கம் - வேதாகமநெறி. அரவு - ஆகுபெயர். முயக்கு - முயக்கம். இடும்பைக் காரணம் - துண்பம் நகாதற்குரிய காரணத்தை.

84. திமுதை - பேநை.

85. இன்னுங்கு - துண்பம். உறவாற் பெயராது. இன்பம் சிறு வாழ்வு இன்னுங்கு கீக்கவும் வல்லன் பஞ்சாக்ர நின்மலனே.

86. அல் மலம் - இருஞ்சமலம். இறைவன் மலஞ்சார்ச்த உயிரோடு கலங்கிருப்பினும் மலம் துவசீனத் தாக்காதென்பது உவமை வாயிலாக விளக்கப்பட்டது.

87. கால் - வினைத்தொகை. அஷ்டார்த்தியாய் சிற்குமாறு கூறியது. காவு இயல் சீர் அருள் - வெளிப்படாது மறைதல் இயலுகின்ற சிறப்பினையுடைய திருவருள்.

88. அடைவு - அடைதல். பரிபவம் - முன்னாது வினைத்தொகை : பின்னாது வியாக்கலம்.

89. இப்பவம் போல் வாய்ப்புறின் பவமெழுகோடி யெடுப்பினும் என்னை என்க.

90. அருளிற் கலங்க வைத்தவர் சீவன்முத்தர். இறங்க - கழிக்க. செண்஠ே பயப்ப - பிராரத்தம். ஏரு நிலை - ஆகாமியம் சேராதநிலை.

91. தரும்பர் - போலி. அழுக்கின் அவியும் பதைப்பின் மலையாம்.

92. தீவினை நீக்க எண்ணுதலூம், எல்வினை செய்ய காடலூம் வேண்டா:

93. கெஞ்சே உனக்குப் பகை கீடையே. கீழுன்னர் ஈட்டிய வினைப் பயன்களை அவ்வாவர் முன்னிலையாக பஞ்சாக்கரவன் கூட்டும்பொழுது.

94. காடுவதெல்லாம் கற்பதம், கடுவதெல்லாம் அடியார்குழாம், வீடுவதெல்லாம் அறிவிலர் சேர்க்கை.

95. கால் ஆகழ்தல் - கால் யாத்திலென்பதுபோல நின்றது. மல த்தை அடிசீயாடு அறுக்கும். இச்செய்யுட் பொருளை ‘என்னு வறியாப் பதந்தந்தா யான தறியா தேடுகட்டே, னுன்னு வொன்றும் குறையில்லை’ என்னுக் கிருவாக்கான் அறிக.

96. அடியார்க்கு எங்குரவும் செல்வழும் கூறியவாற். சலம் - வஞ்சம்.

97. போதி - அரசமரம். சோட்ட - ஈங்கி ஆகையிருதி.

98. இரும்புபோன்ற மனத்தன் என்ற கருதி. மலையை வளைத் தாற்போல. காப்பு - தடை.

99. உயிர்க்கும் இறைவர்த்துமுள்ள வேதுபாடு கூறமுகக்கால் பஞ்சாக்கரமூர்த்தியின் பேரருள் விளக்கியவாது.

100. உள்ளின்று காணலாவது திரியுகரட்சி. உாமொவித்தலாவது தெளிவு காட்சி. இக்காட்சியின் இயல்பு சிவபூர்ணமாபாடியத்து என்ற விளக்கப்பட்டது. பாகு அறத்தல் - குற்றம் கீக்குதல்.

முற்றிற்று.

ஈ வெளியீடு 14.

பஞ்சாக்கர தெஹிக்

அந்தாதி.

கும்பகோணம்
யநார்த்தவகனி அசீக்கிகூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1945.

துறைசை யாதீன வெளியீடு 14.

—
சிவமயம்.

திருக்கல்லூர் பரம்பரைத் திருவாவட்டுதூர் யாதீனத்துத்
தீராவிட மாபாடிய கர்த்தராகிய

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமி கல்யாணக்கார்

ஸ்ரீ கருப்பை சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி

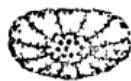
மேடு ஆதீனத்து உட்வது மகாசநா சங்கம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாலை தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளைப்படி

அவ்வாதீனத்து சித்துலாள்

வி. தெம்பர ராமலிங்க மிள்ளை

எழுதிய குறிப்புப்பொட்டன்

கும்பகோணம்
யாதீனாலோ அங்கீகாட்டி
பதிப்பிக்கப்பற்றது.

1945.

கணபதி துளை
திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிக ரந்தாதி

கட்டளைக் கலித் துறை.

பதிபச பாசத்தைப் பாசம் பசபதி யாக்கியொரீஇப்
பதிபச வாகப் பசபதி யாக்கிப்பின் னும்பயிற்றிப்
பதிபவனத் தானுயர் பயிலுர் திருவா வடிதுறைசைப்
பதிவளர் பஞ்சாக் கரவனை யென்சொல்லிப் பாடுதுமே. (1)

பாடுதும் பஞ்சாக் கரவனை யென்று படர்தலொடுங்
கூடுவ தன்னவன் பாத மதுவர்த்து கூடுதலு
நிடுவ தின்ப மனவாக்குக் காய நிகழ்செயலற்
கேடுவ வாளாங் கிருப்பதல் லாறபின்னை யொன்றில்லையே. (2)

ஒன்றில்லை யாக வுரிருள தாக வருவங்கொண்டு
தென்றில்லை யாடி துறைசைபிற் பஞ்சாக் கரவன்சென்று
நின்றில்லை யாதியென் ரூனின்ற யான்சென்று நின்றிறது
நன்றில்லை தீயது மில்லைசொல் லாவொன்று நன்னாயிதே. (3)

நன்னாயிப் பாசஞ் சடமா னவமறி னுவென்வே
கண்ணுவ தின்றுயிரி ரொன்று யுணர்த்துக் கதியறிவைத்
தின்னாயிப் பாச வறிவு பசவறி வென்றுசெப்பி
யென்னுவ தென்னை யியம்பாய்ப்பஞ் சாக்கர வின்குருவே. (4)

குருவா யருள லுயிர்க்கின்னம் யாருங் குறிக்கொடும்ய
வருவா யருவரு வாயுரு வாயவை தானென்ற
பெருவான் பொருடன் பெருப்பெய ரேபெய ராகவந்த
வொருவாய்மை தன்னை நினையினு முன்ள முருகுவதே. (5)

உருகுங் கருணைப் பெருங்திற நோக்கி யுலைமேழுகாய்ப்
பருகுங் தணப்பற வானந்தத் தேறல் பமரமெனாத்
திருகுப் பினையின் நிருக்குறுத் தாண்டுதன் சேவடிக்கீழ்த்
கருகின்ற பஞ்சாக் கரவனை டாடிய தாழ்க்குழுலே. (6)

தாழ்கின்ற கூந்தன் பலர்குட்டி த் தையலர்த் தொடுமின்பத்
தாழ்கின்ற வெள்ளைத்தன் பாதத்தி லார்வ மளித் துளத்தைப்
போழ்கின்ற வைம்பொறி போழ்க்குபாஞ், சார்கர பூரணன்பெய்
வாழ்வென்று சென்னி மலர்க்கைவைத் தானின்ப மல்கியீத (7)

மால்கிய சஞ்சிதக் காட்டை யெரிவாய் மடுத்துடனிற்
புஷ்கிய வின்பத்துன் பங்கவெள் லாம்பின்பு பூப்பதின்றி
யல்கிய பஞ்சாக் கரீதீ சிகணரு எாற்கவர்ந்து
நல்கிய வாய்யைக்குக் கைப்பாறு கண்டில னல்குதற்கீ. (8)

நல்குங் தொழிறனக் கேயன்றி யில்லா நலத்தைக்கீர்
பன்குங் துறைசைப்பாஞ் சார்கர தேவன் பணித் திடுக்கான்
மெல்குங் திறமெனக் குள்ளத னுல்கிலை கிண்றவெல்லா
மொல்குங் திறமின்ற காட்டினன் யானென தொடியீத. (9)

நாடிய தாணவ முற்று பாசகன் மங்கவொத்த
வாடின பல்வகைத் தொற்ற மலரயன் மான்முதலோர்
கிழினர் செய்கை விளைந்தது போகம் வியன்றுறைசை
நீடிய பஞ்சாக் கரவன் முசிழுத்த நிலாநகைக்கீ. (10)

நகைக்கின்ற செங்கனி வாயு மெதிர்க்கீதார் நவைழுமுதுந்
துகைக்கின்ற பேராருட் பார்வையு முய்மலத் தொக்குவிடத்
தைக்கின்ற சின்முத் திறையுர் தனிக்கரப் புத்தகமு
முகைக்கின்ற வாலென்னைப் பஞ்சாக் கரவனைண் பூங்கழுற்கீ. ()

கழுற்கா ஸரவிக்தங் கைகூப்பப் பஞ்சாக் கரவனைக்கீகா
னழுற்கா லைனைவந்து சாரலோட் டான்றலு வைப்படைப்பப்
புழுற்கா ஸரவிக்தப் புத்தை நாடலோட் டான்புன் வேய்க்
குழுற்கான வாயுற் கிடமினி யாதன் கொள்கையைன. (12)

கையம்பு மூவுல குண்டது கண்மல ரொன்றுண்டதா
லீயம்பு வேளொ யமலன்பஞ் சாக்கர வண்ணல்பொற்று
ணைப்பம்பு பாறயி ராட்டி வணக்கிய நேயரொன்று
மெய்யம் பிறவென வெல்லா மெடுத்து சிழுங்கியீத. (13)

விழுங்கிக் கிடந்த வொளியறல் பார்த்து மிடையிருள்போ
வொழுங்கீக் கிடந்தவை இருள்ளத் தொழிலுக்கண் தோங்கிருஞ்
மழுங்கக் கடைக்கணித் தாண்டான்பஞ் சாக்கர வண்ணலினிப்
புழுங்கக் கடவுதொன் நில்லையெஞ்சூன்றும் புனர்ப்பன்றியே. ()

அன்றிய நீத்த மடுத்தான் சடைக்க ணடற் கெழுமா
னென்றிய ஓஹைத மடுத்தான் செங்கக் குலகழுற்றுக்
கன்றிய வால மடுத்தான் களத்துக் கருதியென்னை
வென்றியம் பாத மடுத்தான்பஞ் சாக்கர மெய்த்தவனே. (15)

தவமாய்த் தவம்புரி வானுப்த் தவப்பய னுய்க்கொடுக்கு
மவனு யிருக்குப்பஞ் சாக்கர மூர்த்தியை யாரநிவார்
நவமாத் தொழிற்கு வருமுருப் போலருண் சூனால்கிப்
பவமாய்க்க வந்த பவம்பரி யாகை யிருக்கிடினே. (16)

இருக்கிடிற் பஞ்சாக் கரவன் பதத்திடை யான்மலமு
யிருந்தின்கு சற்றெழழி னங்கீ யெழுங்கினி நீயெனக்கு
சீருந்தென வாய்ப்பெயு மீட்டு மிராகை சிடுப்பினக்தோ
பொருந்திடு மெல்லா மவன்டெயர் பொள்ளென வோதுவீத. ()

ஒதுவ தாகிய பஞ்சாக் கரன்பெய ரொண்மறையின்
மீது வதிவது கட்போ டிக்கீ விளக்குவதும்
போது தும்பின் புனர்வது முன்னுய்ப் புனர்மயக்கக்
காதுவ துங்கழன் றள்ளது மெல்லாங் கருதிடினே. (18)

கருதிடு மென்னைத்தன் இுள்ளோ யிருத்துங் கதிப்பின்மலம்
பொருதிடும் போகப் புனர்ப்பா யிருக்கும் புரைதவத்தா
யிருதிடு நாமெயை தார்க்கிரு ஸாயீ யிருக்குமருள்
யிருதிடும் பஞ்சாக் கரவன் விகரப்பூங் கழற்றுகினேயே. (19)

துணைமா முலையுமை காணச் சுடர்மணி யம்பலத்தீத
யினையா வருமின்றி யாடுப்பஞ் சாக்கர வெக்கைத்தபிரா
னையா வெளையனைப் பான்பிற தேவைச்சலு மாரருளே
புளையாப் பவக்கட ஸேற்றிய வாற்ற புதுதெஞ்சுமே. (20)

தெஞ்சீச யுறகி யறிக்கிலை போலு நினைப்பினங்கே
யஞ்சீச லெனாநின் ராஞ்சும்பஞ் சாக்கர வண்ணலீரு
தெஞ்சீச வட்டைய யிக்க்கய ஸேல்புலன் சென்றுபழறி
ஏஞ்சீச யனைய வினைவழிச் சேற நயந்தனேயே. (21)

நயக்கரு நல்லவங் தாண்மகிழ் வாய்கல் வஸ்லவெஞ்சீச
பாயந்தரி ஞங்கே பனிப்பா யறிக்கின் பண்புநன்தேற
விபர்துனக குள்ள தருஞ்சும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருளீளா
ஷுபயந்தவை தாக்கா திருக்கறி யாதுட ஸாயிருங்கீத. (22)

இருங்கீதன் மனத்தி லளற்றிரை யாய்கல னேதுமில்லைன்
பொருந்தே னடியர் துழாத்தைப் பொருந்தவல் புல்லியரைத்
திருங்கீதன் றிருந்தும் வகைகளைல் ஸாஞ்சிசய்து றிரகின்றதான்
மாருக்கீத யனையபஞ் சாக்கர தேவன் மலர்ப்பதமே. (23)

பதமலர் கண்டோ ரெறும்ப்பக ரீதி பதிதுறகா
ரிதமாருள் செங்கைகண் டோர்பிர மன்கை யெழுதப்படார்
கதமலை யிருரி போர்த்தருள் பஞ்சாக் கரவனுதன்
மதவிழி கண்டோர் துரப்பர் மதவேண் மலர்க்கலைபே. (24)

கணையுண்ட தேரு மிருஞ்சன்னு மாழியு மக்கணையும்
பினையுண்ட தேரைப் பரிக்குஞ் சிகையும் பிறக்கவெல்லா
மணைவொன்ற வாக்கும் வலவனு மேங்க வகித்ததென்ப
கணையொன்ற மில்லாத் துறைகையிற் பஞ்சாக் கரவின்பமே. ()

இன்ப மிதுவெணப் பஞ்சாக் கரவ னினைப்பதத்தி
லன்பிற் பினைக்க வடியரல் ஸாண்மற்றை யாரறிவார்
துன்பிற் பினைவது கண்டீச் தொடர்ச்சியெல் ஸாஞ்சுகமா
வன்பிற் பினைக்கிடு மாலாதி யோரு மதித்தனரே. (26)

மதிப்பிக்கு மென்னைத்தன் பாதத்தை யாக்கீக வயக்கிற்கு
முதிப்பிக்கு மன்னை யுறுகவைத் தெள்ளாமு தாயுக்குங்
கழிப்பிக்கு மாணவ மாயைகன் மங்களின் கட்டறுக்கும்
பதிப்பிக்கும் பஞ்சாக் கரவன்றன் பாலைனைப் பாதங்கொண்டே.

கொண்டலங் கண்டமுங் கோக்கறைக் கூத்துங் குறுநகையு
மண்டிலங் கொண்டலிர் செஞ்சடைக் கற்றையும் வர்ண்பிறையுங்
தண்டலிரிப் பாதமும் பஞ்சாக் கரவன் றயங்கருளா
முண்டன கண்டவன் தேவையை மீட்டு முழிந்தின்றைய. (28)

இன்றேயென்ற நூன்று மொழியாத கிண்பத் துறைபடிய
நன்றேய யருஞம்பஞ் சாக்கர நாத னளினபதத்
தன்றே விரவு நிலையறி யாதது போலமுங்கி
வென்றே விரவு மஸமஹி யாமை விழுத்தனமே. (29)

விழுத்தன மென்று பகர்ந்தத னுல்விக் மோமலமு
முதித்தன மென்று பகர்ந்தத னுல்விமு மோவருளு
முதித்தருள் பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத் தேயழுங்கிக்
கெடுத்தென தியானெனலுஞ் செட்டைப் பகுப்புங் கெடினல்லதே.

அல்லவிர் கண்டனென் டோளன் முக் கண்ண னழற்கரத்த
னெல்லுமிழ் மேனியன் பஞ்சாக் கரவ னெனக்கிரங்கிக்
சொல்லிப் ஞானங் துவங்குவம் பாற்றிக்கொக் காருயிராய்ப்
புல்லிப் ஞான மிரண்டுமல் ஸாற்புக லொன்றில்லையே. (31)

இல்லை யிறைவனன் பார்க்கு மிறையென்ற மாத்திரையா
னல்ல வருஞம்பஞ் சாக்கர நாத னளினபதஞ்
சொல்ல கிணைய விறைஞ்சப்பெற் றர்க்குத் துகட்கிமுங்கைக்
கல்லி யருள்வதி கீணுயறல் வேவண்டுக்கொல் காசினிக்கே. (32)

காசினி மீது பிரக்தவர் தம்புளுங் காணிரிசும்
தாசிறு நாட்டுற் பனித்தவர் தூய ரவர்களுள்ளு
மாசற பஞ்சாக் கரவன் வதியர சூரியுற்றேர்
தேசற தூய ரவருளுங் தூயர்சென் ரேத்துக்கேர. (33)

எத்துநர் தம்மு விருந்துதன் பாதத்தை பேத்துவிக்குஞ்
சாத்துநர் தம்மு விருந்துதன் போதலர் சாத்துவிக்கும்
பாத்துநர் தம்மு விருந்துநட் போடிகல் பாத்துவிக்கு
மாத்துநபஞ் சாக்கர வண்ண வருஞ மருளிதுவே. (34)

இதுபுரி வேணெ வொன் றீனை மேற்கொண் டிடைவிடிக்கு
மதுபுரி வேணெண் றடிக்கு மயர்க்குமற் றுஹிரிற்
கதுவிய தன்மை கரிசறுத் தாண்டபஞ் சாக்கரவன்
முதுநல முற்றுமுற் றுதுமுற் றின்புங் திளைத் திடிமே. (35)

திளைத் திடிந் தண்பையிற் றுஞ யிருக்குஞ் திகழுவருள்
விளைத் துமற் றீனை யிடக்களில் வேறு யிருக்கும்விண்ணின்
முளைத் தெழு வெண்மதிக் கண்ணியின் பஞ்சாக் கரவன்முன் தேனேன்
வகைத் தழும் பாளன் மெய்ம் மாதவர் போற்றிய மாதவனே. (36)

மாதவம் யாதும் புரிந்தறி யேன்வன் மலர்ப்பதத்துப்
போதலர் சீரும் பொழிந்தறி யேணெதிர் போதலுமே
விததை சோலை விரைகுழ் துறைசைப்பஞ் சாக்கரவன்
றீதற வாண்ட விரகினை யென்னன்று செப்புவதே. (37)

செப்பற் கரியன சிக்கதைக் கரியன சேர்பொருளொன்
ஞூப்பற் கரியன வள்ளை விரவியொன் மாமதிபோற்
பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி வருவன பண்பினர்க்கு
வைப்பிற் பொலிவை பஞ்சாக் கரவன் மலரடியே. (38)

அடியோ ரிரண்டி னுலகொரு முன்று மடக்கியதால்
வடிவாளி வார்சிலை வையகங் தாங்கு மதுகையதான்
முடியா முதல்வன்பஞ் சாக்கர மீளி முழுமணித்தேர்ப்
படியோ ஸிறையு முருளிட மில்லாப் பஶப்பினதே. (39)

பஶப்புற்ற தேர்க்கமை பாகனும் பாகற் பயக்தவனு
மிரப்புற்ற நாடவெட் டாதிற் தோக்கின விண்பவெள்ளம்
விருப்புற்ற வன்பர்க் கருஞும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருடன்
குருப்பெற்ற வேணி முடியுங் குரைகழுற் பாதழுமே. (40)

பாதங்க னுன்கும்வைத் தானவை நல்கும் பதங்கள் வைத்தான் .
வேதங்க னுன்கும்வைத் தான்விரை யாக்கலி வீறவைத்தான்
பூதங்களாதிவைத் தான்புரை யாத புகர்மலத்தி
னேதங்கள் பாறவைத் தானெழிற் பஞ்சாக் கரவிறையே. (41)

இறைவீற் றிருக்துபஞ் சாக்கர நாத னிறைசெலுத்து
முறைநாடி. னேனை முறைமுறை யாங்கொன் முகிழ்ப்பவற்றுண்
மறையா விருப்பதொன் நின்றுக வெக்கும் வதிந்தறிந்து
பெறயா வருக்கு மலையவ ராலுய்க்கும் பெற்றியனே. (42)

பெற்ற யொருவர்க் கறினரி யான்பெரு வள்ளன்மையை
யுற்றறிக் தான்மற்றை வள்ளன்மை வள்ளன்மை யாடுமுமீ
பற்றிக வின்றிப் பயண்விழூ யாதுபஞ் சாக்கரன் போன்
யுற்ற மனிப்பவர் யார்முடி வானவர் தம்முஞ்சுமீ. (43)

உள்ளும் புறமு மொருதன்மைக் காட்சியர் தாழுலகி
னன்னும் பரிசின ரேனும் விணைவழி நண்ணகிலார்
தெள்ளும் பெரும்புகழ்ப் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடியை
விள்ளும் பரிசின ரெல்லாம் விடுத்தும் விடுக்கலரே. (44)

விடுக்கலர் பற்றினெடு டார்வங் கதியை விரும்புகிலார்
தொடுக்கலர் பஞ்சாக் கரவன் பதத்துச்சொன் மாமலர்கள்
கொடுக்கல ராவி யுடல்பொரு ளாக்குக் கொழுஞ்சலைவத்தேன்
மடுக்கல ரண்பரைப் போனடிப் பார்க்கென் வருவதுவே. (45)

வருவதும் போவது மாயுழல் வீரவம்மின் வந்தனிரைற்
றருந்தி சிக்தா மணிகாம தேனுவுந் தந்தருஞும்
பொருவறு போக மெலாந்தரும் போக மெலாம்வெறுத்தா
லொருவரு முத்தியு நல்கும்பஞ் சாக்கர வொள்ளெரியே. (46)

ஒளிக்கு முயிர்களுக் குள்ளே மலத்தி னெளித்தவுயிர்க்
களிக்குக் தனுகர னுதி யளித்த வவற்பெருஷருள்
விளிக்கு முனோத்த வுயிரினைப் பஞ்சாக் கரவிமலன்
றெளிக்கும் பளிக்கி னிழல்போ ஹடலங் திரிவிக்குமீ. (47)

விக்து விருமன் முயலகன் குட்டம்வெப் புப்பெருநோய்
தொக்கு வயிற்றூறு நோய்க்குலை கோயொடு சூழ்ந்தடி னு
ங்கு நலத்தகு பட்சாக் கரவ னளினபதம்
புக்கு விடினங்க ஜெல்லாமின் பாகப் பொலிதருமே. (48)

பொலிந்தன மன்னீலை தணியுங் தணிந்தன வேபொலியுங்
கலந்தன மன்ற தணக்குங் தணக்தன வேகலவுங்
சலந்தரு வையத் தியற்கை தணைக்குறித் தாழுண்மிலை
நலந்தரு பஞ்சாக் கரவனை நாடி நயமின்களே. (49)

கள்ளுண்ட வாளிச் சுவையுண்ட கார்முகக் காளையுடல்
விள்ளுண்ட கண்ணன் பஞ் சாக்கரநாதன் விரைமலர்த்தா
ணன்ளுண்ட தெஞ்சண் டவங் பெயர் பூண்டகண் னுவழுண்டா
லெள்ளுண்ட வல்வினைக் கஞ்சவ தின்றினி யெய்தினுமே. (50)

எய்தடு முப்புரத் தெண்ணிய மூவ ரெசிபிழைழப்பாச்
செய்தவன் பஞ்சாக் கரவன் நிருவடித் தாமரைக்கீழுப்
பெய்தடச் சூழ்ந்த பெயரா வினையைப் பிழைப்பித்துய்தி
வெய்தரு ஞங்கிறத் தெண்ணினி வேறு விளப்புவதே. (51)

விளப்புவ தெண்ணினிப் பஞ்சாக் கரவன் வெல் பூங்கழற்று
ஞாம்புகு வோர்க்கு குறுவினை யாது முருதுமெய்யே
களம்படு செந்தீக் கதுவி னிழுலுடல் காயுக்கொலோ
வளம்படு புற்போ லஜைந்துட னீக்கிய தாருயிரே. (52)

உயிர்தா முயிர்க்கு முடலினெல் லாதின்பத் துண்பமொன்றும்
பயிலா பிறவுட லெங்கு மிருந்துமைப் பண்பினவாற்
செயிர்தீர்க்கு பஞ்சாக் கரவன் நிருவடி சென்றுபற்றின்
மயரா ருடல மிருந்தும் பயனென் மருவுவதே. (53)

மருவுவ தொன்றை யரிதுபஞ் சாக்கர வாங் பொருளி
னருள்வழி யன்றி யொருவது மொன்றை யரிதுமன்ற
வொருவது மொன்றைமற் றெஞ்றை யுறலுமெல் லாமலவன்றன்
நிருவடி யேவெய்து சிஂதிகண் டாம்பிலர் தேய்த்தறுமே. (54)

அற்றுவு மென்னை புறத்தே பயில்பொரு ஓன்வெலாக்
கற்றுவு மென்னை யரிதா கியகல்வி காசில்புகழ்
பெற்றுவு மென்னைப்பஞ் சாக்கர நாதன் பிறங்கருளி
அற்றுவும் யானென தென்னுஞ் செருக்கொழி யாவிடனே. (55)

விடுக்குங் கலையெறு மூர்தி மனைவி விலங்கலங்தோட்
படுக்குங் கலனு மொருபொரு ஜீலகொண்ட பண்ணவன் சீர்
கொடுக்குங் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாதன் குலப்புகழமுத்
தொடுக்கும் பரிசுபெற் ரூம்பெறு மாறின்று சூழ்பவமே. (56)

பவம்பல கோடி வருமாற நானிற் பயிற்றியிட்ட
வவம்பல கோடியும் பஞ்சாக் கரணைப் புசழ்க்தமுத்தாக்
தவம்பல கோடிய சின்தைய தாணினை தேதணக்தா
நிவந்தபல் கோடி யுடற்றீங் கிறைஞ்சுபு சீத்தனமே. (57)

நீத்தனங் காணி னிகழுஞ் சுகமென தியானிலவப்
பாத்தனங் காணிற் படுவெதான் றில்லைப்பஞ் சாக்கரவன்
ஷுத்தசெங் தாமரைத் தாருஞ் கரமும்புன் மூரனிலா
யாத்தசெவல் வாயு முகமுமெல் லாமின்பத் தேவியழுமே. (58)

எமுந்தது பஞ்சாக் கரவன் றிருவரு ளெங்குமதில்
விழுந்ததென் புல்லறி வாங்கே யருளாய் மினிர்தனவா
லமுந்திய பாசமென் ரெண்ணிய மாயை யருவினையுக்
தமுந்தரம் வேற்றினி யில்லையின் பொன்றே தலைப்பட்டதே. (59)

பட்டது பாசமென் பாரது மாயும் படியறியா
ரொட்டிய தாரரு ளென்பா ரஃதுறு முண்மையெய்யா
ஏட்டுல கெல்லா மனிக்கும்பஞ் சாக்கர வண்ணலருண்
முட்டறு ஞான முகிழா வளப்படை மூர்க்கர்களே. (60)

மூர்க்கரைப் போல முதுமா தவர்க்கு முனிவிசய்து
பார்க்குளென் ஞான்றும் பருவரு வேணையும் பார்த்தருளாய்
கார்க்கதிர் தோகை யெனவடி யார்கள் கலந்தெத்திர்நின்
ஞர்க்குங் துறைசைப்பஞ் சாக்கர ஸாத வருட்குருவே. (61)

குருமணி மோனித் துருவன் பினித்த கொழுங்கலிற்றி
பெருவுதல் கோளுக் கிலீபியத் திசையி னுறினுமவ்வா
றநுண்மணி யாகிய பஞ்சாக் கரவ வடியெனுதின்
றிதுவடி நிங்காத் திறம்யாக் கிருப்பினுஞ் செய்தருளே. (62)

அருணட மாடிய பஞ்சாக் கரவன் முன் பைந்தொழில்கொண்
யிருணட மாடிய வம்பல வாண வெனக்களித்த
திருநடக் காணிற் செபிரை விழுங்கித் திசைவிழுங்கி
யுருட மாடவெ னுள்ளம் விழுங்கி யுகங்ததுவே. (63)

உகங்தவ னெல்லாப் பொருட்டும்பஞ் சாக்கர வத்தமணை
யகங்தனிற் சற்றே யடுப்பிற் கதிகவெல் ஸாமடுப்ப
மிகங்கிடிற் சற்றே யெழுநான்கு கோடி நாகும்வல்லே
புதுந்துபல் அழி பெயர்ந்து மெழாது புழுங்குவரே. (64)

புழுங்கும் பெருப்பழி வந்தாலு மென்னின்பம் போர்த்துளக்கை
விழுங்கும் பெரும்புசழி வந்தாலு மென்னின்ப் பாலதென்று
புழுங்கும் படியதன் நேரயுட்ட பஞ்சாக் கரவன்பதத்
தொழுங்குப் பெருந்கீல் கூறவற் றுலில்லை யுற்றுங்கில்லை. (65)

நிலெண்று செங்கி நிசையி னிறுவினு நிடுசெல்லல்
கல்லெண்று தீய திறத்தி னெடுப்பினுஞ் காய்க்குதயங்
தல்லொன்றி வாளாக் கலையாது பஞ்சாக் கரவனருள்
புல்லொண்று பாரங் கழிப்பதென் நேயின்பம் பூணுகவே. (66)

புதுங் கடவுளோப் பஞ்சாக் கரவனைப் பூண்டுகொண்டு
கானுங் கடனால் வருவினை மாய்க்குங் கடனதன்றி
மானுங் கரிசடற் கேண்ற னினையை மறப்பவழுங்
தேனுங் கெடெண்மின் குறுகா தொழியா வெறமுடைத்தே (67)

உடைத்தைக் கலையும் பரானக்த னின்ப முறப்பயிற்றி
னிடைத்தங்கு மேவு மொழியா னினையின் னிறன்முருக்கித்
துடைத்தக் கருளும்பஞ் சாக்கர நாதன் சுடர்ப்பதத்து
ளைடத்தங் கிருப்ப வறியா துனமயல் னிட்டனவே. (68)

விட்டனம் யானை தென் னுஞ் செருக்கை விடுத்தலொடுச்
கெட்டன மத்தகு சேட்டினை யேகிளர் வாழ்ச்சையெனப்
பட்டனம் பஞ்சாக் கரவன் பதமலர்ப் பூசனையே
தொட்டன மிந்தத் தொடர்பினை யாவர் துளக்குநரே. (69)

துளக்கும் வினையுட னிற்பத் தொகுமுயிர் வங்கலெவ்வா
றளக்கற் கரியபஞ் சாக்கர நாதனைன் றையுறன் மின்
வளக்குஞ் சரந்தன் வயிற்றுட் செறிவினை வாங்கிக்கொண்டு
விளக்கட் கனிதன் புறம்விடல் கண்டன மேதினிக்கே. (70)

மேதினி மீதும் விரவுவா தீவினை யேன்சிரத்தும்
போதுவ விதெண்ண வற்புதம் போக்கின் மறைமுடிவு
மாதவர் கெஞ்சு மலையான் மடந்தை வளைக்கரமு
நீதியிற் றைவரும் பஞ்சாக் கரவ வெடுப்பதீம். (71)

பதந்தர வல்லவன் பஞ்சாக் கரவன் பசுபதிநல்
விதந்தரு மீச னிறையெட் கிருவத்த வெண் குணத்தான்
சுதந்திர மூள்ளவ வெண்றுசொன் மாத்திரை குழந்தவர்க்குங்
கதந்தரு வல்வினை காவத நாறு கடந்திருமே. (72)

இறுகின்ற மாலைய தாக்கை யிதுதனைப் பேணிக்கொண்டே
தெறுகின்ற வல்வினை வாய்தி வேளைச்சென் ரேத்துநர்பா
அறுகின்ற பஞ்சாக் கரவனவ் ஒழுஷ்வினை தன்னடியா
லறுகின்ற தாக்கியஞ் சீசலிங்கண் வாவென் றருளினே. (73)

அருள்கின்ற காலமெஞ்சு ஞான்றும்பஞ் சாக்கர வாண்டடைக்கக்கா
மிருள்கின்ற வாணவத் தீதகெட்டதய்த்தின்பத் துண்பந்துய்த்துத்
தெருள்கின் றிலாவுயிர்க் கேசென்று சேரும் பருவங்கண்டாய்
மருள்கின்ற வண்ணஞ்சு மேமதி யாயின்று வாய்த்திடுமே. (74)

வாய்த்த துடலிது பஞ்சாக் கரவன் பலர்ப்பதத்தை
யேத்துத லாலென் றிறுமாந் திருந்தவெ வெண்ணைமெல்லாந்
தீத்தெறு பஞ்சாய்ச் சிதையப் பலகதி சென்றுசென்று
பூத்திடு மாறு புரட்டிய தாற்புல் வினையடுத்தே. (75)

அடித்த வினைக்களி யஞ்சீசன்பஞ் சாக்கர வாரியன்முன்
விடுத்திருண் மூழ்கும் பிழையிற் பருவம் விளைத்துடலக்
கொடுத்தக்கும் விட்டிது காறும் விளைத்தகுற் றங்களுக்கீத்
தெடுத்தவரின் நூ மெடுப்பென்ன் றுண்மையை யெண்ணின தே.

என்ன மெலாந்த விளையடி யேறவைத் தானியம்பும்
வங்ன மெலாந்தன் பெயராக வைத்தனன் வாருடலிற்
பண்ண லெலாந்தன் பணியாக வைத்தனன் பண்ணவர்கு
முன்னால்டஞ் சாக்கர வேந்த ஸருஞுமி தற்புதமே. (77)

அற்புத பேணிய னுந்திருச் சிற்றம் பலவனரற்
புற்புதம் போலுருக் கொண்டபஞ் சாக்கர சூரணைச்
சிற்பர பென்றுள்ள வாறறி யார்செயிர் தீர்தொழிலைங்
துற்பவ மாக்கு முருவத்தி னுண்மையு முன்னல்தே. (78)

உன்னிய காலை யுறவா யினிக்குஞ்சற் தீறபயர்ப்பி
னன்னிய மாக வகன்றே கவற்ற மன்னியமாய்
மன்னிய பஞ்சாக் கரவன் வயங்கரு தொங்கியக்காற்
பொன்னியல் காலைப் புரையிருள் போன்மலம் பொன்றுவதே. ()

பொன்றஞ்ச முன்றி னுடையவ ராகப் பொவிதரினு
மின்றஞ்ச வேலவர யஞ்சவர் வேலர் வெருவவராற்
கொன்றஞ்ச தேவரைத் தேவரு மஞ்சவர் கோகனதத்
தென்றஞ்ச பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தேசினர்க்கே. (80)

தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செங் கைத்தலமுன்
வீசிநின் றுடிய வம்பல வாணன் வியதுலகம்
பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறங்கருட் டாண்யல்வரக்
கூசிநின் தீற்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே. (81)

குறையுண்ட கெஞ்சம் பழியுண்ட செய்கையுக் குற்றமீலா
முறையுண்ட வாக்கு மெனக்களித் தானுற் றளாரவர்க்கு
நிறையுண்ட வாக்கும் புகழுண்ட செய்கையு கீடுமின்பப்
பொறையுண்ட கெஞ்ச யளித்தாண்பஞ் சாக்கர சூரணனே. (82)

தூரணன் பஞ்சாக் கரவனென் செய்யும் புலைவஞ்சமே
யாரண மார்க்கம் விடுத்தே பரவக லல்குணல்லார்
வாரணி கொங்கை முயக்கே யமர்ந்து வருந்திடும்பைக்
காரண மேதொகுத் தாயது கூட்டுங் கடனவற்கே. (83)

அவனென் றலகம் புகழும்பஞ் சாக்கர வாண்டகையை
யெலனென்று முன்னி யிக்கந்தனை யாலெ னிமுதைவெங்கீச
பவன்றவன் சங்கரன் பார்ப்பதி பாகன் பரன்சிவனு
முவனென்று தேறி யொழியா யொழியா வுறபகையே. (84)

உறுபகை யாளர் துவன்றினு நட்டின ரோங்கிளுமென்
முறகிய வின்ப மடுப்பதுண் டேற்பகை யான்மூருக்கப்
பெறுவதொன் நில்லையின் னங்குள் தேற்பெய ராதுறவா
னிறுவவு நீக்கவும் வல்லன்பஞ் சாக்கர நின்மலனே. (85)

நின்மலன் பேரறி வாண்பஞ் சாக்கர நிர்க்குணன்மற்
றன்மலத் தாழ்புல் லறிவுடை யேஞுட னுயமர்ந்து
தன்மலர்ப் பாதந் தலைத்தந்துந் தாழ்விலன் சார்களங்க
வின்மதி வாழும் வெளிக்கென்னை தாழ்வு விரவுவதே. (86)

விரலிய வான்வளி தீவிரி நீர்வியன் பாரவையாய்ப்
பரலிய பான்மதி யாய்க்கதிர் கால்பகல் வானவனுய்ப்
புரலிய லாருயி ராய்சின்ற பஞ்சாக் கரப்பொருளீக்
கரவியல் சீரருண் மாருது கானுங் கடனரிதே. (87)

அரிதுதன் பாதத் தடைவா ருயிர்க்கென வன்றுதொட்டுக்
கரிசறு மூர்த்தி தலங்தீர்த்த மாயமர் காரணைனை
விரிபுழப் பஞ்சாக் கரவனை மெய்யன்பி னுவளத்தே
பரிபவம் பெற்றூர் பெறூர்மலக் தாண்செய் பரிபவமே. (88)

பலமெழு கோடி யெடுப்பினு மென்னைபஞ் சாக்கரவ
னவநவ மாகப் புணருங் தொறுமின்ப நல்குகின்ற
தவமலி யிப்பவம் போல்வாய்ப் புறினித்தந் தன்மையின்றி
யவழுறி னிந்தப் பவழுங் கடுக வனிதனன்றே. (89)

நன்றே யதிப்ப தருளிற் கலந்த நலத்தவர்க்கு
மின்றே யிறக்த பவங்களி ஸ்டடு மிருவினையுட்
சென்றே பயப்ப வெவையைவ பஞ்சாக் கரச்செம்மரு
னின்றே புணர்த்தும் புணர்த்திலு மேறூ நிலைவைக்குமே. (90)

வைப்பா யிருக்கும்பஞ்சாக்கர நாதன் மலர்ப்பதமே
துப்பா யழுங்தின் மலீனீர் வினையு மெரித்துரும்ப
ரொப்பா யவியும் பதைப்பிற் கடிகு முயர்யலையா
மிப்பா லணவெங்ச மேகினச் காம்வழி யெய்துகவே. (91)

எய்துவ திங்கிடை யொன்றிலை பஞ்சாக் கரவிறைவ
ஙூய்திற நாடிமுன் செய்கினை யூட்டி யொழிக்குங்கண்டாய்
ஏததிறக் தீவினைக் கெண்ணலு நஸ்வதென் ரூன்றைனையே
செய்திற சாடலும் வேண்டா வவனடி சிக்கிநெங்குசே. (92)

நெஞ்சே நினக்கு செடும்பகை நீயங் நிலையறியா
தஞ்சே லெனவருள் பஞ்சாக் கரவ னவையவா
ஸெஞ்சாது நீமுன்ன ரீட்டிய கூட்டி யிடும்பொழுது
நஞ்சே யெனமுன் னிலைபகை யாகவு நாடினையே. (93)

நாடுவ தெல்லா மருஞும்பஞ்சாக்கர னற்பதமே
கூடுவ தெல்லா மவனடி யார்தால் குழாத்திடையே
யீடுவ தெல்லா மறிவிலர் சேர்ச்சியென் றுய்விடினே
நீடுறும் வேறின்ப முண்டேலும் வேண்டா செடுகிலத்தே. (94)

நிலங்கா வகழ்ந்து செடுமா லறியா நிகரில்பத
மலங்கா லறுக்கும்பஞ்சாக்கர நாதன் மலியருளா
னலங்கா முருவெனக் கெண்மையின் முற்றுநன் றய்த்தளித்தான்
கலங்காமை யின்மையின் மற்றதற் கேற்குங் கடனிலைன. (95)

இலம்பட லாவது பஞ்சாக் கரவ னெழிலருளி
னலம்புரி வோர்க்குல கத்துறு செல்வங்க னண்ணுவதே
குலம்புரி செல்வங்க ளாவன கோதி லடியவர்க்குச்
சலம்புரி வையகத் தாறிலம் பாடு தழைப்பனவே. (96)

தழுக்கின்ற போதி வண முஞ்சிசுக் தாடெரமு காலமிதென்
நழுக்கின்ற வன்பர்கள் சோடையுக் கண்டா ரகமுழுதுங்
குழுக்கின்ற பஞ்சாக் கரவன் மெய்க் கோலமுங் தோதிரவ
மிழுக்கின்ற சூழலு மென்மன தீங்கா திருப்பனவே. (97)

இருப்பன தெஞ்சன்பல் ஊழியெல் லாப்பெயர்க் தாலுமெம்பால்
விருப்பின குத லரிதெனப் பஞ்சாக் கரவிசலன்
பொருப்பினை வாங்கிற் தெனவெனை யாண்ட புதுமையினுற்
கருப்படு மாற்னிச் செல்லவோட் டானருட் காப்பிடுமே. (98)

இடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண பேற்றல்வினை
யடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண மாக்கன்மெய்ம்மை
தொடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குணக் தோல்வியிவை
படுவன வாயினும் பஞ்சாக் கரவன் பரிவுளனே. (99)

உள்ளின்று காணி நெளிப்பனக் கீகிய ஒன்றொளிப்பின்
வெளிநின்று காணப் படுவன் விரிகடற் தெள்ளமிழ்துங்
தெளிவுண்ட தேறலுங் கைப்பலவன் சிக்கை யெலாமினிப்பன்
பளகறுத் தாண்டபஞ்சாக்கர நாத பசுபதி யே. (100)

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானமீயாகிகள் திருவடி வாழ்க.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA Iyer LIBRARY

கணபதி தீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்,

பஞ்சாக்கரதேசகரந்துடில்

குறிப்புரை.

1 பதி பசு பாசத்தை - தாநி நித்தியப் பொருள்களாகிய பதி பசு பாச யென்றும் மூன்றனையும், பாசம் பசு பதி ஆக்கி - ஒங்கிராயில் வியற்றக்கால் எய்திய சகலாவஸ்ஸகமில் பாசமும் பசவும் பதியுமாகிய முறையில் மூன்பின்னாக சிற்கக்செய்து, பசு - ஆண்மா, ஓரீதி - அந்த சிலையின் நீங்கி, பதி - பதிகெறியில், ஆக - ஒழுகையவழி, பசு - ஆண்மாவை, பதி ஆக்கி - பதியின் தன்மை எய்தச் செய்து (தூயதாக்கி), பின்னும் பயிற்றி - அத சீவன்முத்து சிலையில் நிற்குக்காறும் அங்கிலையில் னமுவாதிருக்கச் செய்து, (இவ்வகையால்) தான் - ஆவ்வாண்மா, பதி யென ஆய்ப் பயிலும் - பதிபோலச் சிவத்தனைமை முழுகம் விளங்கப் பெற்றப் பயிலுக்கு ஏதாகிய, திருவாவடுதுறைக்கைப் பதி - திருவாவடுதுறை என்னும் திருப்பதியில், வளா - எழுந்தருளிமிருக்கிறா; பஞ்சாக்கரவனை - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியை, என் சொல்லிப் பாடுதும் - எவ வியல்பின்னைத்து சொல்லிப் பாடுதும் என்பதாம்.

மூன்பின்னாக சிற்கக்செய்கலாவது - பாசம் மூற்படப் புலப்பட்டும், பசு அஶனூல் தொழிற்பட்டும், பதி தொழிற்படுத்தியும் சிற்குமாறு செய்தல். ஆக - காரணப்பொருட்டு. பாசம் பசு பதியாக்குதலாவது கேவலனிலையனின்றும் சாலாநிலை யெய்துவித்தல். பதி பசவாக என்றது ஆண்மாப் பதிகொறியில் ஒழுகிசிற்றலை யுணர்த்திற்ற. பசபதி யாக்கி என் பழி ஆக்கச் சொல் அத்துவ சுத்தியால் ஆண்மாவைத் தூயனாக்கிப் பதி யின்றன்மை யெய்துவித்தலை யுணர்த்திற்ற. தான் பதி யென ஆய் என்பழி ஆக்கச் சொல் ஆண்மாப் பரமுத்தியில் சிவானங்தரதுபவ சிலையில் உறைத்து நிற்றலை உணர்த்திற்ற.

ஆக்கி ஆக்கிப் பயிற்றித் திருவாவடுதுறைக்கைப் பதிவளர் பஞ்சாக்கரவ னென்னும், ஆய்ப் பயிலும் திருவாவடுதுறைக்கைப் பதிவளர் பஞ்சாக்கரவ னென்னும் மூடிக்க.

2. படர்தல் - நினைத்தல். அன்னவன் பாதம் கூடுவது என்க. இன்பம் சீலிவது. சீகழ் செயல் - அவற்றிற்கு சீகழும் செயல்கள்.

3. ஒன்று தில்லையாக - தனக்கென உருவும் ஒன்றும் தில்லையாக வரும், உயிர் உளதாக - உயிரென்பது ஒன்று திருப்பதை யுத்தேசித்து. தென்றில்லையாடி யாகிய பஞ்சாக்கரவன் உருவுங் கொண்டு சென்று நின்று. இல்லையாதி - தற்போத முனைப்பு தில்லையாகாயாக. நின்ற மாண் - தற்போத முனைப்புடன் நின்ற யான். சென்று நின்று இருவும் - அவன் உபசீர்சிதக முறையிழிச் சென்ற நின்ற தற்போத முனைப்பு ஒழுங்கும். ஹசால்லா ஒன்று - சிவானக்கம். ஒன்றில்லையாக என்பதற்கு அதைவிதச் சொற்கு ஒன்றென்றும் பொருளில்லையாப்படி என்று பொருள்கொட்டலுமாம்.

4. பாசம் சடமானதால், பாசவறிவு என்பது யாது? உயிர் ஆணவும் நீக்கியவழி நானேன்று கருதுமாறின்மையின், பசு வறிவு என்பது யாது? என்றும் ஒரு சிலமில் நின்று உணர்த்துவது பதிமறிவு என்றோம். இசென்னமாக அப்பதியறிவைப் பாசகுரானம் பசகுரானம் என்பதற்கே ஒருங்கு சேர்த்துப் பதிகுரானமென்பது யாது? அநா கேவன்றும் என்பதாம். இந்த குரானத்தினியல்புகள் சிவநூலாபாடியதிலிருந்து கூறப்பட்டன.

5. உயிர்க்கு அதுக்கிரகம் செய்வது கிழமேயன்றி எனைபுயிர்கள்ளு என்பதை யாரும் தெரிக்கு பிழையுக்க. பெருவான் பொருள் - சிவம். அப்பாருட்கு வாசசம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம். அருவாடும் அருவருவாடும் சுதாபும் அதைவதானைவும் வக்ததேயன்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக ஸ்ரீரக்தியாகவும் எனிலுக்கு வாய்க்கம என்க.

6. தாழ்த்துதல் நோக்கி உலை மெழுகு போல உருகும்: பமரம் - உண்டி: பிரமரமென்றும் வட்டமொழித்திரிவு. தணப்பற - நீக்கமின்றி. தேற்றைப் பருகும். திருக்கு - குற்றம்.

7. ஆங்வம் - பேரன்பு. மெய் - சிவமாக,

8. சஞ்சிதம் - அதுபவிக்க வாராமற் குவிக்கு கிடக்கும் கண்மத் தொகுதி. உடலிற் புல்கிய இன்பத் துண்பக்கள் - பிராரப்த கண்ம பலன் கள். சஞ்சித வினைத்தொகுதியைத் தண்றிரு நோக்கா லெரித்ததலும், பிராரப்தவினைப் பயனைத் தான் ஏற்றக்கோட்டலுமாகிய இவற்றின் விரிவைச் சிவநூல் மாபாடியதிலிருந்து காண்க. கைக்மாற நல்குதற்குக் கண்டிலனைக்க, பூப்பது தொழின்மேனின்றது.

9. கலத் தகை - அன்மாதித்தொகை. கலத் தகையாகிய பஞ்சாக்கர தேவன். அவன் பணித்திடுக்கால் எனக்கு மெல்குச் திறமுள்ளது. மெல்குகல் - மென்னமயாதல். ஒல்குதல் - குழையும். யான் எனது - அகங்கார மமகாரம். ஒழியது தனித்தனி கூட்டுக்.

10. உற்றுது - சகசமரயுந்ரதாகிய. ஆணவும் ஒழியது. பரசு மாகிய கண்மங்கள். பல்வளகத் தோர்ந்துவாயன் - அண்டச முசலாயின ஒழித்தன. தோற்று ஆண்மயன் அயன் மால் முசலாதீனுர் செய்கை வீழனர். நகைக்கு - உருபுமயக்கம்.

11. எதிர்தோர் - எதிர்ப்பட்டேர். கலவ - குற்றம். துகைத் தல் - செடுத்தல். தொச்சு - சம்பக்கம். தகைத்தல் - கடுத்தல். உளாகத் தல் - செலுக்கதல். துறைவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியின் த்ருவருவை வியந்தாறு.

12. தமது திருவுடித்தாமரைகளைத் தொழுதால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் இயமனை கம்பாற் சாரவோட்டார். தூந்காலன் - அழிலைப்போலும் காலன். தநு - உடல். பழுல் - உட்டுளையுடைய. கால் - காலம். அரவிந்தப் புக்கேள் - பிரமன். இங்கணம் படைப்புக் கடவுட்கும் அழித்தற் கடவுட்கும் தத்தஞ்செயல் செய்ய இடமில்லையாக, திருமாற்றம் தன்செயல் செய்ய இடமில்லையென்பதாம். கானம் - பாட்டி. ஆயன் - கண்ணன். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் ஈஸ் விதஞ்சு செய்யும் தன்மையுடையா என்க.

13. கையம்பு சண்டித் திருமால். அப் பிரான் உலகுண்டது கிருஷ்ணவதார சுகப்புச்சி கண்மலர் ஒன்று - செந்றி விழி. ஐ அம்பு வேளை உண்டது - மன்மதனை உண்டது. அம்பு - சீர். எய்யம் - அறி யோம். ‘எய்யாகவையே அறியாகம’ என்பது தோல்காப்பியம். அம் புகண் என்பன ஒங்கவான்றே யண்டன : திருவடியோ வணக்கிய அன் பர் பிறவற்றைச் சிறிதமறியோமென்னுமாறு எல்லாவற்றையும் எடுத்து விமங்கியகென்க.

14. ஒளி அறல் - ஒளியின் நீக்கம். மிகடதல் - நெருங்குதல். ஒழுங்கி - ஒழுங்குபட்டி. உள்ளத்து ஒழிவு - தந்போத சீக்கம். ஒங்கிருள் - ஆணவும். மாக்கள் சின்தையுட் சார்ந்துளின்ற பொங்கிய இருளாதல்ன் ஒங்கிருளெனப்பட்டது. மழுங்குதல் - கரில்லாதோழிதல் : அஃதாவது அது சித்தப்பொருளாயிலும் கேடு விளையாதிருத்தல். என்னாற்றம் அவனைப் புணர்தலன்றி வேறு புழுங்கக்கடவுத யாதுயில்லை.

15. அன்றதல் - பகுத்தல். நீத்தம் - கங்கைசிப் பெருக்கு. கூடக்கண் நீத்தமுத்தான். அடல் - கொல்லுதல். ஒன்த - ஒங்க. செவிக்கண் முடிக்தான். களத்தில் ஆலத்தை முத்தான். அவைபோல ரண் இனையும் கொடியபொருளாகக் கருதித் திருவழக்கண் முத்தானென்கூச் சமந்காரமாகக் கூறினார்.

16. கொடுக்கும் அவன் - தவப்பயனைக் கொடுக்கும் அவனென்க, 'செய்யானும் செய்வையும் சேர்ப்பானம்' கூறியவாறு. தொழிற்கு வரும் உவமா உரு - கவக்குரு பேதம். பஹம் - பிறவி. பஹம் - திருவருத்தோற்றம். அத்திருவருவினிடத்து அன்பு செலுத்தாதிருப்பின் யாரும் அப்பெருமானை ஆறியாரென்றவாறு.

17. யான் பஞ்சாக்கரவன் பதக்திஷட இருந்திடன் மலமும் சேட எடுப்பியாது இருந்திடும்; சுற்றுத் தந்போதமேழின் மலமும் உடனே எழுங்கு சீ எனக்கு விருக்கென்று சொல்லித் தன்வாய்ப் பெய்யும். அத்துண்பக்கண்டு மீட்டும் அவனாய்க்கீழ் தூராமல் டழியின், ஒடியா எவ்வாத் தன்பக்களும் என்பாற் பொருத்திடும். ஆதவின் அப்பெருமானது திருவாமத்தை ஒதுக். ஒதுக்கென்பது 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே' என்பதுபோல சின்றது.

18. ஒதுவது - ஒதுப்புவது. மறையின்மீது வதிவது - வேதந் தின் உடனாயகமா யிருப்பது, உட்பையும் இகலையும் விளக்குவது. நீக்கு வதும் பின் புணர்வுதும் முன்பு சேர்த்த மயக்கத்தை யொழிப்பதும் அது நீங்கியவழி எஞ்சி சிற்பதுமாகிய வெல்லாம் அவன் பெயரே என்க. நீது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் திருவாய்ப் பொருளை விளக்கிய வாறு.

19. முங்கூற்றுனை கருதிடும் என்னைத் தன்னுச் சிருத்தும்: மலம் கதிப்பின் என்னைஞ்சிப் பொருத்தைச் செய்யும் போகப் புண்பப்பாயிருக்கும். புரை - சிறப்பு. இருது இடு நாமம் - பருவம். தவக்கால் பருவமடையாதவக்கட்குக் கழற்றுனை திருளாயே இருக்கும். அருள் விருதுனையுடைய.

20. அணையா - தன்னைச் சேராத. அணைப்பான் - பானீற்றுவினையெச்சம். பிறகே செல்லும் - தன்பின் செல்லுகின்ற. புணை - மரக்கலம். செஞ்சினை சோக்கிக் கூறியவாறு.

21. அங்கே - நினைத்த அவ்விடத்தே. செஞ்சேஷி - மிகச் சிறந்த திருவடி: 'செஞ்செவ்வை' என்றாற் போல. இக்கு - நீங்கி,

புலனைச் சென்று பற்றி. சேறல் - செல்லுதல். நயத்தல் - மகிழ்தல், கெஞ்சே நீ யுனக்கு உறுதி யின்னதென்பதனை யறிந்திலை போலும்.

22. கெஞ்சே கல்லன வக்தால் மகிழ்வாய்: கல்லன வல்லாதன வற்றை நின் நிவீனங்குப் பயனாக அவன் கொடுத்தால் நடிக்குவாய் நீ செய்தவினைக் கீடாக உள்ளதை அருள்புரியும் பஞ்சாக்கர மூர்த்தி யோடு இழைங்க்கு உடலாயிருங்கு வியக்கு அனைத்தாக்காது இருக்க அறி யாமல் மகிழ்வும் பணிக்குமும் அறிக்க நின் பண்டு என்றுமிருங்கின்றது.

23. அனாறு - நரகம். நாகத்திற்கு இரையாய் இருக்கேதன். அற் பரைப் பொருக்குவேன். திருக்கேதன் - வினைப்பெயர். மருங்கு - அமிர்தம்.

24. எறழ் - வலிமை. பகடுர்தி - இயாமன். குறகார் - அடையார். கதமலை - யானை: அன்மொழி க்கொகை. மதவிழி - வலியவிழி. திருவடிக் குயமைனையும், செங்கை பிரமணையும், நுசல்விழி மண்மதனையும் ஒற்றத்தையின் அவற்றைத் தரிசித்தோர் முறையே இயம்புரம் சேராமையும், பிரமண்கையால் எழுதப்படாமையும், மண்மதபாணம் வருத்தாமையும் பெறுவரெனப்பட்டது.

25. களை - திருங்கால். அது உண்டதேர் - கிழும் மேலுமுன்னாலுக்கன். இருள் உண்ணும் ஆழி - குரிய சுந்திரர். தேரைப் பரிக்கும் சிலை - மகாமேரு, வலவன் - பிரமன். ஏக்க - நம்மால் ஆவது யாதுமில்லையே யென ஏங்குமாறு. அடித்தது - சிரித்தது.

26. வண்டு - வலிமை.

27. மதிப்பிக்கும் - நினைக்கும்படி செய்யும். அன்பை உதிப்பிக்கு மென்க. கதிப்பிக்கும் - கதியிற் செல்லுமாறு செய்யும். என்னைப் பதிப்பிக்கும்.

28. கொண்டல் - மேகம். மண்டலம் - வட்டம். என்னை மீட்டும் உழிழ்வின்றி உண்டன.

29. கனினம் - செந்தாமரை மலர். இவை சிலையிற் சிவத்தையறி யாது மலத்தில் அழுக்கிக் கிடங்கது போலச் சுத்த சிலையின் மலத்தையறியாது சிவத்தில் அழுக்கிடக்கிடங்கத்தை கறியவாறு.

30. அடுத்தனம் - அடைந்தோம். எனது என்னும் மமகாரத்தைக் கெடுத்து. கெடினல்லது மலமும் விழுமோ அருளும் அண்முமோ.

31. அல் - இருள். எல் - ஓனி. துவஞ்சவம் - இன்பத் துண்பங்கள். ஞானம் இரண்டு - அபர பர ஞானங்கள்.

32. சொல்ல நினைய இறைஞுச் - திரிகரணத்தாலும் வழிபட. துகட் சிழங்கு - இங்கே ஆணவமாகிய சிழங்கு. கல்லுதல் - தோண்டுதல். நாதன் அருள்வதின் என்க. காசினிக்கு - உருபுமயக்கம்.

33. ஆச - குற்றா. இறதல் - டழியும். வதிதல் - ஏழுக்தருளி மிருத்தல். அராகுர் - திருவாவடிதுறை.

34. பாத்தஙர் - பகுத்தனர்வோர். ஆக்தன் - வடமொழித்திரிவ. அவன்றி யாதும் சிக்கா தென்பது உணர்த்தியவாறு.

35. உயிரின் தன்மை கூறியவாறு. ஒன்றனைச் செய்யத் தொட்டு ஒன்றையில் அதனை விடுத்து வேறொன்றனைச் செய்யத் தொடக்கதம்: அதனையும் மறந்துவிடும். இய்வித வயிர் பூநீபஞ்சாக்கராதன் முதலங்களும் உற்றுவும் முடிவுறாக் கொள்ளாது. ஆயினும் பூரண வின்பத்தை யறுபவிக்கும். முதுகலம் - ஈண்டு ஆனங்கதம்.

36. அருள் வினைத்துத் தானுயிருக்கும் என்க. வௌத் தழும்பா என்க என்பது காட்சிப் ப்ராணந்தா வறியப்படுவது.

37. வீ - பூ. ததைதல் - செருக்குதல். வீரகு - உபாயம்.

38. மாமதிபோற் பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி என்பதை 'மன்னு மிருளை மதிதூங்க வாறு' எனவரும் வேண்பாவா னறிக. வைப்பு - நிகூபத்தி.

39. வடிவாளி அடக்கியது. மதுகை - வலிமை. சிலை - வில்: சண்டு மேரு. மீனி - வலியோன். படி - பூமி. தேராகிய படி என்க.

40. பாகன் - பிரமன். பாகற் பயங்தவன் - திருமால். குரு நிறம். முடியும் பாதமும் அவ்விருவரும் இரப்புற்ற நாடவும் எட்டாது கடந்து உயர்க்கன என்க. அவ்விருவரும் அகங்காரத்தால் நாடத் தொடக்கினராதவின் கண்டில்லரென்பது. 'இன்பவெள்ளம் விருப்புற்ற அன்பர்க் கருஞும் பஞ்சாக்கச மெய்ப்பொருள்' என்பதனுற் பெறப்படும்.

41. பாதங்கள் நான்கு - சரியாதி. பதங்கள் நான்கு - சாலோ காதி. வேதங்கள் நான்கு - திருக்காதி. வீரையாக்கலி - ஆணை. பூதங்

களாதி - பூத முதலாகிய தத்துவங்கள். புரையாத - இழிந்த. புகர் மலம் - குற்றமாகிய ஆணவமலம். ஏதங்கள் - கேடுகள்.

43. இறை - இறைக்கம். பஞ்சாக்கராகாகன் அரசு செலுத்தும் முறைக்கை காடின் வெளி முறையளைத்தும் முறையாதவில்லை. முகிழிப்பு - இனித் தொன்றுவன்; அவை பிராரத்தம்.

43. முற்செப்புவரின் இறைக்கைத் தீர்ச்செப்புவரின் வர்ணனைம் கூறகின்றார். பற்ற இக்கல் - விருப்பு வெறப்பு. விஷமூரது - விரும் பராமல்.

44. உள்ளும் புறழும் ஒருதங்கமைக் காட்சிபர் - சிவஞானிகள். உலகில் ஈன்னும் - உலகத்திற் பொருந்தியிருக்கும். வீள்ளுதல் - நீங்குதல். பரிசு - தன்மை. பஞ்சாக்கரவன் நிருவதியை அடைத்த சிவன் முக்தர் உலகயலிற் பொருந்தி வின்றாலும் அவர் வீணைவழி நண்ணிடலார்; அவன் நிருவதியை அடையாத வீணேயோர் எல்லாம் வித்தனராயினும் வீணைவழி விடக்கலர். ‘உள்ளும் புறழுமொருதங்கமைக் காட்சியருக்க, கெள்ளுங் திறமேது மில்’ என்பது திருவருட்பயன்.

45. ஆர்வம் - கண்ட பொருள்மேற் செல்லும் பற்றுள்ளம். பொருள் என்பது ஈண்டு வீணை.

46. வருதல் - பிரத்தல். போதல் - இறத்தல். இவை இப்பொருட்டாதலைப் ‘போக்கு வரவு புரிய’ என்பதனுண் அறிக. தரு - கற்பதரு. நிதி - சக்கர்த்தி முதலியன். பொரு - உவமை. ஒருஷ அரும் முத்தி - பிரிதல் இல்லாத வீடு.

47. கேவலம் சகலம் சத்தமென்னும் அவத்தை மூன்றினும் பஞ்சாக்கர விமலன் உயிர்கட்டு அருள்புரியுமாறு கூறகின்றது தீர்ச்செய்யுள். உளொத்த - வருக்கிய. தெளிக்கும் - தெளிவிக்கும்.

48. விக்குண் முதலிய கோய்கள் குழ்க்கு வருத்தினும் கக்குப் பஞ்சாக்கரவன் திருவதி புகின் அவை யெல்லாம் இன்பமாகப் பொலியும்.

49. மன்ற - தீச்சயமாக ‘மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்’ என்பது தோல்காப்பியம். கலவும் - சேரும். சலம் - வஞ்சம். உலகியல் கூறித் தெருட்டியவாறு.

50. கள்ளுண்ட வாளி - மலர். சலவ யுண்ட கார்முகம் - கரும்பு. அவற்றைக் கைக்கொண்ட காலை - மன்மதன். ஆவனது உடலை வீள் ஞுண்ட கண்ணாருசிப பஞ்சாக்கர நாதன். வினைக்கு அஞ்சாமைக்குக் காரணம் கூறியவாறு.

51. எண்ணிய மூவர் - சுபுத்தி, சௌலன், சுதங்மன். திருவதித் தாமரைக்கீழ் என்னைப் பெய்து என்க. வெய்து - விரைக்கு.

52. சிழுலுடல் - சாயாசரீரம். அளம் - உப்பளம்.

53. உயிர்க்டாம் பயிலா எங்க. அப்பண்பினா - இங்பத்துண்பம் பயிலாப் பண்பினா. செயிர் - குற்றம். மயரார் - மயக்கார்.

54. அருள்வழியன்றி மருவுவது அரிது : ஒருவலும் அரிது.

55. பொருளானவெலாம் அந்றுலும் என்னை ? அருளின் உற்று. ஆலும் - பெயரெச்சம்.

56. ஒரு பொருள் - திருமால். பவம் பெறுமாறு இன்று.

57. திரிகரணத்தாலும் செய்த தீங்குகள் தீங்குமாறு கூறுகின்றது. பஞ்சாக்கரைனைப் புகுஞ்து காவிற் பயற்றியிட்ட அவும் பலகோடியும் அறுத் தாம் : சிங்கையை - சிங்கையிலுள்ள தீங்குகள் : வினையால்ஜெயும் பெயர். கோடியை - பெயரெச்சம். அவன் தாலை வினைக்கு சிங்கையிலுள்ள தீங்குகளைத் தணர்தாம். இரைஞ்சி உடற்றீங்கு நீத்தனம்.

58. நீத்தனம், பரத்தனம் - வினையெச்சமுற்று.

59. எங்கும் எழுங்கத்து. அதில் புல்லறிவு விழுங்கத்து. அருளாய் மிளர்க்கன. பாசங்களென்று எண்ணைப்பட்ட மாயை கண்மங்கள். தழுங்கரம் - தழுவுங்கரம்.

60. மூர்க்கர் என்பார் என்பார் : மாயும்படி அறியார் : அஃதுறம் உண்மை எய்யார். எய்யாமை - அறியாமை.

61. முனிவு - வெறுப்பு : ஆகுபெயர். பருவருதல் - துண்பப்படுதல், கார்க்கு அதிர் - மேகத்தைக் கண்டு ஆரவாரிக்கும்.

62. குரு - நிறம். கிரகங்களைந்தும் துருவனுற் பிணிக்கப்படுவதென்பது நூற்கொள்கை.

63. இருண்டமாடலாவது - ஊனாடம் : செயிர் - குற்றம்.
64. கதி - மேலான சிலை. இகத்தல் - நீங்குதல்.
65. பழியும் புகழும் வினையால் வருவன். அப்புகழும் பழியும் பஞ்சாக்கரவன் பத்து ஒழுங்குபட்டு நிற்கும் பெருச்சீலைக்கு ஊறுசெய்யா : ஆசலின் அவன் பத்துற்று சில் என்க.
66. நீடுசெல் - செந்தாரம் போ. அல்கல் - தங்காதே. திரத் தின் - திரத்தினின்றும். சிறுவிற் காய்க்கும் எடுப்பின் கயந்தும் : சிர னிறை. புல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பாரமாவது வினைப்பயனை நுகர்வித்தல்.
67. மானும்வினை என்க. பிராரத்தவினை தாக்காதிருத்தற்கு உபாயக் கூறியவாறு.
68. ஜங்கை - சிவிரத்தியாதி பஞ்ச கைகள். உளத்தை மயவில் விட்டனம்.
69. செருக்கை விட்டனம் : அதனால் உலகசிலைபற்றிப் பார்க்கு மிடத்துக் கேடு அடைஞ்சோம் : அக்கேடை சிறந்த வாழ்க்கையாகக் கொண்டோம். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கராதன் திருவடிப்பூசனை தொடங்கினேனும் : இந்தத் தொடர்ச்சை எவர் நீக்குவரென்க.
70. குஞ்சரம் - விளம்பழத்திற்கு வருவதோர் னோய் : சிந்தாமணி புரையில் நச்சினார்க்கினியார் இவ்வாறு கூறினர். தன் வயிறு என்பது விளம்பழத்தின் உள்ளிடம். விளக்கட்சனி - விளங்கனி. தன்புறம் என்புழி - தான் உள்ளிருப்ப அங்கோய்புறம். மேதினிக்கு - உருபு மயக்கம்.
71. பஞ்சாக்கரவன் செமும்பதம் விரவுவ போதுவ ஈதன்ன ஆற் புதம். போக்கு - குற்றம் : போக்கற பழுவல் என்றார் பளம்பாரானும்.
72. சொல்மாத்திரையில் வணக்குபவர்க்கும் வல்வினை இறும்.
73. மாலையது - இயல்பினையுடையது. பஞ்சாக்கரவன் அழிசேனை ஆக்கி வாவேண் நருளினான்.

74. பருவமென்பது உயிர்க்கேயென்றி பஞ்சாக்கர வாண்டகைக் கிளில். ஆசலின் நீ இப்பொழுது அவளை தினையின் அவனருள் உனக்கு வாங்திடும்.

75. கநு - பிறவி. புல்வீனா - இழிவான தீவினோ : வினைத்தொ கையுமாம். அடுத்தப்புரட்டியது.

76. ஆரியன் - ஆசாரியன். கேவல சிலையினும் ஜங்கெயில் செய்த பக்குவாப்படுத்திச் சகல நிலைக்குக் கொண்டுவந்து அச்சகல நிலை மில் நாம் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கி நம்மைத் தங்கும் பஞ்சாக்கராமர்க்கி இன்னும் நம்மைத் தாங்கி மேனிழையிற் சேர்ப்பனென்னும் உண்மையை உணர்ந்தேன் என்றவாறு.

‘பண்டிகங் திருளிற் பட்ட படர்பெரும் பிழையை நீயே
கண்டொரு செயலு மில்லாக் காலத்துக் கருளை வைத்துக்
கொண்டிடும் பருவ நோக்கிக் கோளை மெய் யருளிற் நங்த
வண்டனிப் பிழையுள் வையா தளிப்பதின் நரிது போலும்’
என இவ்வாசிரியர் தணிகைப் புராணத்து அருளியதுங் கான்க.

77. பஞ்சாக்கர ஏந்தல் வைத்தான் வைத்தனன் வைத்தனன் என்க.

78. உலகினர் சிற்பாமென்று அறியார் : அதுவேயுமன்றி ஜங்கெயிற் பொருட்டுக்கொன்றும் உருவத்தின் உண்மையும் அறியார்.

79. அங்கயம் - வேறான்மை, பொன் - குரியன்.

80. துஞ்சதல் - நிலைபெறுதல் : பெருஞ்செல்வரென்றபடி. வேவலர் - அரசர். கொன் - அச்சம். தென் - அழகு. தாமரை மலரின் அழகும் கெடுதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாக்கரவன்றிருவது.

81. கூசதலாவது அப்பெருமானது உயர்வும் தமது இழிவும் நோக்கியவழி நீக்கிவது.

82. உற்றிலா எனக்குக் குறையுண்ட ஹஞ்ச முதலியன அளித் தான்.

83. ஆரண மார்க்கம் வேதாகமநெறி. அரவு - ஆகுபெயர். முயக்கு - முயக்கம். இடும்பைக் காரணம் - துண்பம் நகர்தந்துரிய காரணத்தை.

84. இழுதை - பேஷத.

85. இன்னாங்கு - தூண்பம். உறவாற் பெயராது. இன்பம் சிறு வகும் இன்னாங்கு கீக்கவும் வல்லன் பஞ்சாக்கா சின்மலனே.

86. அல் மலம் - இருண்மலம். இறைவன் மலஞ்சார்ச்சத உயிரோடு கலங்கிருப்பினும் மலம் அவனைத் தாக்காதென்பது உவமை வாயிலாக விளக்கப்பட்டது.

87. கால் - வினைத்தொகை. அஷ்டஸூர்த்தியாய் நிற்குமாறு கூறியது. கரவு இயல் சீர் அரூர் - வெளிப்படாது மறைதல் இயலுகின்ற சிறப்பினையுடைய திருவருள்.

88. அடைவு - அடைதல், பசிபவும் - முன்னாது வினைத்தொகை : பின்னாது வியாகுலம்.

89. இப்பவும்போல் வாய்ப்புறின் பக்கமெழுகோடி யெடப்பினும் என்னை என்க.

90. அருளிற் கலங்க கலத்தவர் சீவன்முத்தர். இறங்க - கழிக்க. செண்றே பயப்ப - பிராரத்தம். ஏரு நிலை - ஆகாமியம் சேராதநிலை.

91. தரும்பர் - போலி, அழுங்கின் அவியும் பதைப்பின் மலையாம்.

92. தீவினை நீங்க எண்ணுதலும், கல்வினை செய்ய காடதும் வேண்டா:

93. நெஞ்சே உனக்குப் பகை நீயே. நீ முன்னர் கட்டிய வினைப் பயன்களை அங்குவர் முன்னிலையாக பஞ்சாக்கரவன் கூட்டும்பொழுது.

94. காடுவதெல்லாம் நற்பதம், காடுவதெல்லாம் அடியார்குழாம், வீடுவதெல்லாம் அறிவிலர் சேர்க்கை.

95. கால் அகழ்தல் - கால் யாத்தலென்பதுபோல நின்றது. மலத்தை அடியீடை அறுக்கும். இச்செய்யுட் பொருளை ‘என்னு வறியாப் பதங்கத்தா யான தறியா தேடுகட்டே, னுன்னு லொன்றங் குறையில்லை’ என்னுக் கிருவரக்கான் அறிக.

96. அடியார்க்கு ஸ்குரவும் செல்கழும் கூறியவாறு. சலம் - வஞ்சம்.

97. போதி - அரசமாம். சொல்ல - மன்றி திருச்சியிலும்.

98. இரும்புபோன்ற மனத்தன் கண்ணு ஏறுதி. மலையை வினா,
தாற்போல. காப்பு - நகட.

99. உயிர்க்கும் இறைவற்குமுள்ள ஓவறபாடு உற்றுக்கத்தால் பஞ்
சாக்காலுர்த்தியின் பேரருள் சிளக்கியவாறு.

100. உள்ளின்று காணலாவது திரிவுகாட்சி. உள்மொளித்தலாயது
தெளிவு காட்சி. இங்காட்சியின் இயல்பு சிவபூர்ணமாபாட்டியத்து கன்கு
விளக்கப்பட்டது. பளகு அறுத்தல் - குற்றம் கீட்குதல்.

முற்றிற்கு.

சிவமயம் -

யாழ்ப்பாணத்து

மயில்வாகனப்புலவர்

இயற்றிய

புலியூர்யமகவந்தானி.

இந

சன்னுகம்

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை

செய்த

உரையுடன்,

மயிலிட்டு,

மு. நல்லையாபிள்ளையால்

தமது

உச்சிரயந்திரசாலையில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சித்திரபாள ஞானி மா.

இதன் விலை சதம் உடு.

ஆக்கியோன்பெயர்.

நெய்யார்ந்த வாட்கைப் பரசாச சேகரன் பேர்கிறவி
மெப்யாக நல்ல கலைத்தமிழ் நூல்கள் விரித்துரைத்த
கையாவின் கோத்திரத் தான்மயில் வரகனன் மாதவங்கள்
பொய்யாத வாய்மைப் புலியூரங் நாதி புகன்றனனே.

மு ச வு ரை.

இந்த யமகவக்தாதி சிதம்பரம் என்றால் நின்றை சேல
த்திரத்தின்மேற் செய்யப்பட்டதாதலிலும். இது வகுரயும்
ஒருவராலும் அச்சிடப்படாமற் காலக்தொறுங் கரவிக்கிற
ங்களால் வழுப்பட்டுப் பெரும்டான்மையோர்க்குப் பிரயோ
சனப்படாமையாலும், சைவ* பாடசாலை மாணுக்கர்கள்
அவசியம் படித்தற்குரிய ஒரு புராதன நூலாலினாலும்,
இந்துஸீல யாம் அச்சிடத் தொடங்கினேம். இதனை அறிந்
ந்த இங்குள்ள பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுள்ளே சிலர்
“உரையோடு அச்சிட்டாலன்றி இந்தால் எவ்வகுதும் பட
ன்படாது” என்று எம்மைக் குறித்து உரையோடு அக்கிரி
ம்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். மாழும் அவர் தீந்
விக்குடன்பட்டு, ஏழாலைச் சைவப்பிர்க்காசு, பீராகாலை
உபாத்தியாயர் ஸிய ஸ்ரீமத். குமாரசவாமியின்ஜீன் அவர்
களைக்கொண்டு அதி விரைவில் உரை ஏழாலைக்குத் தூ. மூல
த்துடன் அதனையுஞ் சேர்த்து அச்சிட்டோம். சூல்சியத்
தில் எழுதி அச்சிட்டமையாற் சாவதானமாக ஆராம்க்கு
கொள்ளச் சமயம் வாய்க்கவில்லை. யாவராவிலும் வழுக்
காண்பவர்கள், அவ்வழுக்களை எமக்குக் குறித்து அனுப்பு
வாராயின், இரண்டாம் பதிப்பிலே திருத்தி வெளிப்படு
த்துவோம்.

சித்திரபானு (ஸு)
ஆளி மீ சங்க}

மு. ந.

கங்கைத் தீண.

புலியூர்யமகவந்தாதி.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

கற்பகங் காக்குங் கவுரிபங் காளன் கருதரிய
கற்பகங் காளன் புலியூரங் தாதி கதிதருசங்
கற்பகங் காநதி செம்மல்செம் முக்கட கயமுகத்துக்
கற்பகங் காணெமைக் கொண்டேபுகல்வித்துக்காப்பதுவே.

இதன்பொருள். கற்ப அகம் காக்கும் கவுரி பங்காளன் - கற்ப
பிளைத்தன்னுள்ளே சாக்கின்ற பார்ப்பதி பங்கரும், — கருத
அரிய கற்பகங்காளன் - என்னரிய கற்பகால வெல்லையிலே
[அழிந்த பிரமவிட்டுணுக்கருடைய] உடலின முழுயெலும்
பிளையுடையருமாகிய நடேசருக்குரியதாகிய, — புலியூர் அங்
தாதி - [நான்பாடத்தொடக்கும்] புலியூரங்தாதி என்னும்திடுப்
பிரபந்தத்தை, — கதி தரு சங்கறப் கங்காநதி செம்மல் - [ந
ன்னிடத்தேதமும்கிய ஆன்மாக்களுக்கு] மோகஷத்தைக் கொடு
க்கும் நியமத்தையுடைய கங்காநதிக்குப்பினையும், — செம்
முக்கண் கயமுகத்து கற்பகம் - செம்மையாகிய மூன்றுகண்
களையும் யானை முகத்தையுமூடைய [விநாயகருமாகிய] கற்ப
கமே. — எமை கொண்டு புகல்வித்து - எம்மைக்கொண்டு பா
டுவித்து, — காப்பது - காப்பதுயாகும் என்றவாறு. காண-
அரசு.

நால்.

[கடபார்

பூவா ரலங்கலம் பொற்கொண்றை வேணியர் பொன்னு
பூவா ரலங்கலங் தாரெனு மேற்றினர் போதமன்றிப்
பூவா ரலங்கல மந்தமைக் கண்டர் பொருகணிச்சிப்
பூவா ரலங்கலங் கைப்புவி யூர் புகலெமக்கே

இ-ள். பூதூர் அலங்கல் அம் பொன் கொண்றை வேணியர் - பொ
விவையுடைய ஆத்திமாகிலையையும் தழுகிய பொன்றே போன்று
நைறமாலையையுங் தரித்த சடையை யுடையரும், — பொன்
ஞைடையார் பூவார் அலம் கலந்தார் எனும் ஏற்றினர் - இலக்கு
மியையுடையரும் பூமிழேவியையுடையரும் [பலராமாவதார

திடிலே] கலப்பைப்படையைப்பொருந்தினவருமாகிய விட்டு ஒன்றும் இடபத்தையுடையரும்,— போதமன்றிப்பூவார்னானத்தையன்றி [அஞ்ஞானத்தைப்] பூவாதவரும்,— அல் அங்கு அலமந்த மை கண்டர் - இருளும் அவ்விடத்துத் [இவ் வாதுதோற்றுச்] சமூலப்பெற்ற கருமையாகிய கழுத்தைய டையவரும்,— பொரு பூ ஆர் அலங்கல் கணிச்சி கை பு லியூர் - பொருகின்ற கூர்மையையும் சிறைக்க பிரகாசஞ் செய்தலையுமையை மழுவைத்தரித்த கையையுடைய புலியூ சருமாகிய சிவபெருமான்,— எமக்கு புகல் - எமக்குப் புகலி டம் [ஆவர்] எ-று. அம் - சாரியை. (க)

புகமங் தரங்கொடு வேலையில் ஞட்டும் புலவரைவும்
புகமங் தரங்கொடு வந்தநஞ் சன்ட புனிதனைச்சம்
புகமங் தரங்கொ இரங்கஞ் செயும்புலி யூரைனங்ம்
புகமங்த் ரங்கெடுங் காவினை போலப் புரியனெஞ்சே.

இ-ன். மாந்தரம் கொடு வேலையில் புக நாட்டும் புலவரை-
மாந்தரமலையை வளைவாகிய சமூத்திரத்தில் [மத்தாகப்] புகு
ம்படி நாட்டிய தேவர்களை,— வெம்பு கமம் தரம் கொடு ய
ந்த நஞ்சு உண்ட புனிதனை - கோயிக்கின்ற சிறைவுதானே
வாயாகக் கொண்டுவந்த நஞ்சினையுண்ட அநாசி மல்லுக்கு
ரும்,— சம்புகம் அந்தரம் கொள் துரங்கம் செயும் புலியூ
நை - நரிகளை [வாததூராக்காக] ஆகாயத்திற்பாய்கின்றகுதி
ரைகளாகச் செய்த புலியூருமாகிய சிவனை,— நம்புக - நம்
பக்கடவை,— மாந்தர் அங்கு ஒடுக்காவினைபோல புரியல்-
மாந்தர்களுடைய அவ்விடத்தே ஒடுக்கம் பெற்ற வினைகளைப்
போல [உள்ளவினைகளைச்] செய்யசதொழிக,— நெஞ்சே - ம
னாமே எ-று. (எ)

புரியாத வண்பிற் பிரியா வவுனர் புகுந்திருக்கும்
புரியாத வண்பற் பொடிபடுத் தோனுர பூதரமுப்
புரியாத வண்ணெழு தெண்புலி யூர்புக மூரையருள்
புரியாத வண்பத மெய்யன்வி ஞற்புனர்ப் பாய்மனமே.

இ-ன். புரியாத வண்பின் பிரியா அவனைர் புகுந்திருக்கும்
புரி - [ஏல்லவர்களால்] விரும்பப்படாத வண்ணெழுவினின்றும்
நிங்காத அசரர்கள் புகுந்திருக்கின்ற மூப்புரக்களையும்,—
ஆதவன் பஸ் - சூரியனுடைய பற்களையும்,— பொடிபடுத்
தோன் - பொடியாக்கினவரும்,— உரம் பூதரம் மூப்புரி யா
தவன் தொழு - மார்பாகிய மலையிலே மூப்புரிநாலையுடைய

குலமும் உரையும்

- 8 -

யதுகுலத்தவராகிய விஷ்ணுவும் வணங்குகின்ற.— தன் புலியூர் புகழாரை அருள் புரியாதவன்-[தமிழ்மை] அழகிய புலியூரைப்புகழ்ந்து பேசாதவருக்குக் கிருபைசெய்யாதவருமாகியவிலுடைய,— யதம் மெய் அன்பினால் புணர்ப்பாப் மனமே - பாதங்களை மெய்யன்பினாலே [நின்னிடத்திற்] புணர்த்தக்கடவாய் மனமே எ-று. (க)

பாயசங் கண்டு பரியாக்கி யத்தயத் தர்க்கினிய பாயசங் கண்டு நிகர்புலி ஸூர பகையைவெல்லு பாயசங் கண்டு கரத்தாற் கரியவ பாழ்விளைக்குப் பாயசங் கண்டொடாட நாதெனை யாள்க பராபரனே.

இ-ன். பாய் அசம் கண்டு பளி ஆக்கி அத்த - பாய்கின்ற ஆட்டுக்கடாவைக்கண்டு வாகனமாக்கிய மூருகக்கடவுளுக்கு பிதாவே,— பத்தர்க்கு இனிய பாயசம் கண்டு நிகர் புலி ஸூர - அடியூஸ்களுக்கு இனிய யாற்சோற்தினையும் கந்தகண்டி னையும் கிர்த்திருக்கின்ற புலியூரரே,— பகையை வெல் உபாய - பகைகளை வெல்லும் உபாயத்தை யுடையவரே,— சங்கு அண்டு கரத்தாற்கு அரியவ - சங்குபொருங்கிய கை யையுடைய விஷ்ணுவுக் கரியவரே,— பராபரனே - பராபரரே,— பாழ் விளை குப்பாயம் சம் கண் தொடராது எனை ஆள்க - பாஹாகிய தீவிளை என்னும் போர்வையைக்கொண்டு தோற்றுகின்ற ஒற்றவியிற் சம்பந்தப்படாமல் என்னை ஆளக் கூடவீர் எ-று. (க)

பரசெம் மலைநிக ரும்புலி ஸூர பராபராதா பரசெம்ம கௌம்முக நாரிபங். காள பரிக்குமங்கைப் பரசெம் மலைவிளை யுங்தெறு குலப் படையவெனப் பரசெம் மலைமன மேகதி யேயும் பலமதற்கே.

இ-ன். பர - பரரே,— செம் மலை நிகரும் புலியூர - செம் கையாகிய [மாணிக்குமைலையை நிகர்த்த புலியூரரே,— பராபர - பராயரரே,— தாபர - நிலையாயன்னாலரே,— செம்மல்-எப்பொருட்குந்தலைவரே,— ஜம்முக - ஜங்தமுகத்தையுடைய வரே,— நாரிபங்காள - உமாதேவியங்கரே,— அங்கை பரிக்கும் பரசு எ மலைவிளையும் தெறு குலப்படைய - அழகியகை யிலேதாங்கிய மழுப்படையையும் எப்படிப்பட்ட மலைகின்ற விளைகளையும் அழிக்கின்ற குலப்படையையுழைதையவரே,— அது - என்று . எம் அலை மனமே பரசு - எம்முடைய அலைகி

அ.

புலியூர்யமகவந்தாதி.

அம்மத்தேமே வணங்கு, — அதற்கு கதியே அம் பலம் - அவ்வாறு. தனித்தற்கு மோக்ஷமே. அதுக்கியபிரயோசனமாகும் எ-று. (.)

அம்பல வாவிம் லாவென் நிடார்க்கரு ளாதபங்கை
யம்பல வாவி யஸர்புவி பூராஜுக் காகஙல
மம்பல வாவி யடர்ப்பதிவ் ஆரல ராகுமந்த
மம்பல வாவி மொழிவாருக் கேயது வாகவின்றே.

இ-ள். அம்பலவா - சபைகையெட்டையரே, — வீமலா - மல-
சுத்தரே, — என்றிடார்க்கு - என்று சொல்லித்து. தியாதவர்
களுக்கு, — அருளாத - சிருபைசெப்யாத, — பங்கயம். பல-
வாவி அலர் புலியூராஜுக்கு நலம் ஆக - தாமரைப்பூக்கள் பல-
யாவியிலே மலருகின்ற புலியூராருக்கு [எமது]. இன்பகலம் ஆ
குக, — ஆவி அடர்ப்பது - (எம்முடைய) உயிரை வருத்துவ
து, — அம்ப அல - (மன்மதனுடைய) அம்புகள் அல்ல, — இ
ஞர் அலர் ஆகும் - இவ்வூரவர்களுடைய பறிச்சொல்லா சு
ம், — அந்த அம்பல் அவாவி மொழிவாருக்கே - அந்தப் பறி
மொழியை விரும்பிப் பேசும் அவர்களுக்குத்தானே, — இன்-
தே அது ஆக - இன்றைக்கே. அப்பறிமொழி ஆகக்கடவுது
ஏ-று. (சு)

கவின் நிருந் தும்பையுக் கொன்றையுன் ஆடிய கண் ஜூ கலே.
கவின் நிருந தும்புவி பூர்ண்ட ராசகங் காதரவென்
சவின் நிருந் தும்பின் முடிதன்மெப் பேநர கங்களிலே
கவின் நிருந் தும்பெனி றும்வினை தீர்ந்திடக் கான்மனமே.

இ-ள். மனமே - (எனது)ம சுமே, — இன்று இருந்தும்
பின்முடிதல் மெப்யே - (இவ்வுடம்பு) இன்றைக்கு இருந்தும்
பின்னார் இறத்தல் சத்தியமே, — நககங்களில் ஏக இன்னு-
(இறங்கபின்) சாகங்களிலே செல்வது இன்றி, — இருந்து உம்
வெளி, உம் விழைதீர்க்கிட - கரியும் வெளிதும்படி [இருண்ட]
திவினையானது நிங்க, — கவின்று இரும் தும்பையுங் கொ
ன்றையும் சூடிய கண்ஜுதல் - அழகுபெறும்படி பெரிய
தும்பைமாலையையுக் கொன்றை மாலையையும் தரித்த நெற்றி
க்கண்ணரே, — ஏக - ஏகரே, — இன் திருந்தும் புலியூர் நடரா
சு - இனிய திருந்திய புலியூரிலுள்ள நடராசரே, — கங்காதர-
ங்கையைத்தரித்தவரே, — என்க - என்றுசொல்லித்துதிக்கக்
டைவு எ-று. கான் - ஆகை. (சு)

மனந்தனால் காத்ரு சொல்லாற் றிருப்பணி வாய்க்குவிடா
மனந்தனால் காத்ரான் சேர்ப்பில் ழூரை எந்திப்பர்வா
மனந்தனால் காத்ர பெண்ணை - யார்கண் வையிற்படா
மனந்தனால் காத்ரவென் பார்பவ சாகர மாய்ப்பகரே.

இ-ன். மனம் அககம் தரு சொல்லால் கிரு பணி வாய்த்
து - மனத் தலைம் காயத்தினாலும் பேசுகின்ற வாக்கினாலும்
திருத் தொண்டுகளைச் சூசய்யப்பெற்று, — விடாமல் - இடை
விடாமல், — நந்தனம் காத்ரம் சேர் புலியூரை வந்திப்
பர் - இ-ஒலைகள் [யூர்சுகியஞ்சீல] மேகம் கூடலுதைக் கூச
ருசன்ற சிதம்பரத்தலுள்ள கடே - சூரை கழி பஷ்பவர்கள், —
ஈமம் காது அனம் காத்ரம் மெல்கை - கூ - யார் கூ வையில்
விடாயல் - அழகிய சுங்களையும் ஆஸ்னச்சன் கூ - யையு
ம் [பூதறேயேத்த] - மூத்தையையும் மெல்லிப கூடையையும்
கூடய பெண்களது காண்கள் எறாலும் வையில் அகப்ப - ர
மல், — உம் நமும் காத்தல் என்பார் - நம்முடைய திசவிப்புமுக
கேடுவையிலையது என்பராகி, — பல்சாகரம் மாய்ப்பாரே -
பிரவியாகியசமுத்திரங்கை மாய்ப்பவர் [ஆரார்] ஏ-ஶு. தன்-
சாரியை. (அ)

கரமா யருந்துதிக் கைமலை யாய்ப்பிற வாய்க்கருஞ்சு
கரமா யருந்துத் தெயன்று விடாதெளைச் கா - த நூன்சக்
கரமாய ருந்து திரண்ணை மேய்க்குங் கழிப்பாருந்து
கரமாய ருந்துதிக் கும்புவில் ழூரகங் காதமனை.

இ-ன். சக்கரம் - சக்கரப்பையெயும், — ஆபர் உக்கு கிரன்
கிலா மேய்க்கும் கழி பொருந்து காம் மாயரும் துக்கக்கம் -
துடை யர்கள் செலுத்துகின்ற கூட்டமாகிய பசுகளை மேய்
க்கின்ற கோலும் பொருத்திய காத்தையுடைய விட்டினுவுக்
துதிக்கின்ற, — புலியூர் - புலியூரே, — காத்காத்ரனே - கா
ங்கையத் தரித்தலரே, — சரமாய் - கழுத்தபாயும், — அநு
துதிக்கைமலையாய் - அரிய்யாளையாயும், — சூரு குரமாய் -
கரியபன்றியாயும், — பிறவாய் - ஒழிந்தனலாயும். — உது அ
ருந்து என்ற - பிறந்து [எனைப்பயன் + ஜோ] அநுபவின்று, —
விடாது எனைகாத்தருஞ் - விடாமல்என்னைக்காத்தருஞும் ஏ-நு
கங்கா தரங்பவி ழூர்க்கர் தாவுலன் காருண்யமே
கங்கா தரங்க் கவுரிபாக் காளன் கருதருமோ
கங்கா தரங்பா னென்றபுத் தேளினங் கைதொழுகங்
கங்கா தரங்பர்க் கினியரல் லார்க்குக் கசந்தகரே.

இ-ன். கங்கநாரன் [என்று] - சங்கைகையைத் தரித்தவரென்றும், — புலியூர் கூர் காவலன் [என்று] - புலியூரன்னு கூரத்திற்குக் காவலரென்றும், — காருண்யமேகம் [என்று] - கிருபையென்னும் மழையைப் பெய்கின்ற மேகமென்றும், — காதரம் கல் கவுரி பக்களன் [என்று] - அச்சமென்றும் குணத்தையுடைய கல்ல பார்ப்பதி பக்கரென்றும், — கருச அருமோகம் காது அரன் [என்று] - ஒன்னாத்தற்களிய மயக்கக்கைத் [தமது அடியவர்களுக்கு]. அழிக்கின்ற சக்கார கடவுள்ளென்றும், — பரன் என்று - மேலாணவரென்றும், — புத்தன் இனம் - தேவகட்டம், — ஒக தொழு சங்கம் காதர் - ஒக வித்து வணங்குகின்ற சக்கக் குண்டவத்தை அணிந்த காதையுடையாகிய நடராசர். — அண்பர்க்கு இனியர் - [தமிடத்தே] அன்புடையவர்களுக் கிணியவராகவும், — அல்லார்க்கு கங்கதவர் - [அன்புடையர்] அல்லாதவருக்கு இனியாதவராகவும் [இருப்பார்] எறு. (ய)

சந்தங் கமமூங் கலாவகை யண்பர்க்குத் தான்... நீதாங் சந்தங் கமமூங் புலியூர் கெற்பினிற் சாஞ்சனி வா சந்தங் கமமூங் தணிமூலை தோய்மைங் தரைமறந்த சந்தங் கமமூங் படிகொய்தென் மைய நணிவதின்தே.

இ-ன். அண்பர்க்கு - [தமது] அடியவராகிய சந்தரமூர்த்திகள் யனங்காக, — அங்கம் அழுங்கலாவகை - [தம்முடைய] கிருமேனி ஒளி மழுங்கா வண்ணைம், — சந்து கடக்தேர் - [பரவையிடத்தே] தூதுசென்றலரும், — சந்தம் கமமூங் புலியூர் கெற்பினில் - சந்தனமரங்கள் பரிமனிக்கின்ற புலியூர சூடையலருமாகிய நடராசருடைய மலையினிடத்தே, — சாந்து அணி வாசம் தங்கம் அழுங்து அணி - கலகைக் காங்கினாது பெரிய வாசனையையும் பொன்னமுந்தப் பெற்ற ஆபரண த்தையுடைய, — மூலை தோய் மைச்தனை மறந்து - மூலையினிடத்தே கலங்க நாயகரை மறந்து, — அசம் கம் அழும்புத் தொய்து - ஆட்டினது தலையை அஃதமூம்படி கொய்கலால், — என் மையல் தணிவது இன்று - எனது மயக்கங் தணி வது இல்லை எ-று தம்-சாரியை.. (ஏக)

மையலங் காரம் பயில்கண்டர் - ண்புவி யூர்ஸவத்த மையலங் காரம்ப் மாகிப் பெருகி வரக்குனிரா மையலங் காரம் பணக்கிட வாகை கருத்திடத்தின் கையலங் காரம் படரவெவ்வ வாறுயிர் வாந்பரிடே.

இ-ங். கை அலங்காரம் பயில் கண்டர் - கரிய அலங்காரம் பொருங்கிய கழுத்தை யுடையவராகிய, — வண் புலியூர் கைங்கை மையல் - அழகிய புலியூர் [எம்மிடத்தில்] கைங்கை மயக்கமானது, — அங்கு ஆரம்பமாகி பெருகி வர - அங்கே தொடக்கிப் பெருகி காவும், — அலங்கு ஆரம் குளிராகம பகைத்திட - விளங்குகின்ற முத்துக்கள் [இயற்கையாகிப்] குளிரைச் செய்யாமல் [வெம்மைகையச் செய்து] பகைக்க வும், — வாடை வருத்திட - வாடைக்காற்று வருத்திடவும், — கார் அம்பு அடரா - கரிய சமூத்திரமானது பெரவும், — திண்மை அலம் - [இவற்றையெல்லாங்காக்குதற்கு] வலிகை யுட்டபே மல்லீம், — உயர் வாழ் பரிசு எங்காறு - [ஆதலி ன்] எம்முடைய உயிர் நிலைபெறும் விதம் எப்படி? எ-ற(க2)

பரிசன வேதியர் குழ்புவி யூர்பத் தர்க்கிணிய
பரிசன வேநு பயில்கிரி மேவு மனோபவனும்
பரிசன வேதி பகடமன்னர் நின்முலைப் பாரவிலைப்
பரிசங வேதினி பொன்கொகி கஞ்சார் பாண்மொழியே-

இ-ங். பரிசனம் வேதியர் குழ் புலியூர் - [தம்முடைய]
சுற்றமாகிய பிராமணர்குழ்ந்த புலியூரும், — பத்தர்க்கு இ
னிய பரிசனவேதி - அடியவருக்கிணிய தீரத குளிகைபோ
ன்றவரும் ஆகிய கடராசர், — பயில் கிரி மேவும் - பயிலுகி
ன்ற மலையிற் பொருங்கிய, — மனோபவன் ஆம் பரிசு அன-
மன்மானுதம்படி ஒத்த, — ஏது படை மன்னர் - ஆயுதங்க
ளையுஞ் சேளைவளையு முடையதலைவர், — பான் மொழி
யே - பாலைநிகர்த்த வார்த்தையையுடைய தலையே, — நின்
முலை பாரம் வலை பரிசம் - நினது முலையின் பெரிய விலை
யாகிய பரிசமாக, — எவ்வு தினி பொன் கொளிவுஞ்சார-
மரங்களுக்கிலே நிறைவாகிய திரவியத்தை கொண்டு வங்கார்
எ-று. (க3)

பானகங் தந்தம் வலிகெட வோங்கிப் பணைத்தகிரும்
பானகங் தந்தம் பயில்களித் தோலினன் பாவவிடாய்ப்
பானகங் தந்தன கேரிடை பங்கினான் பத்தளர்கைப்
பானகங் தந்த புலியு ரெனிற்கெடும் பாசமன்றே.

இ-ங். பால் சௌம் தந்தம் வலிகெட - பக்கங்களில் [திக்
குள்ளில்] உள்ள மலைகள் தங்கள் தங்கள் வலித்தைய, —
ஒங்கி பணைத்து அதிரும் - உயர்ந்து பருத்து ஓலிக்கின்ற, —
பால் கைம் தந்தம் பயில் கரித்தோலினன் - வெண்மையா

அவர்ஞ்சி வந்தயி னகாரி வாகன ராகத்தில்வா ழவர்ஞ்சி வந்தடி போற்றுமை பாக னகக்கருமை யவர்ஞ் சிவந்தகு மம்புலி ழர னெங்கருளி யவர்ஞ் சிவந்த பதம்பெற்ற காகுமைங் தக்கரமே.

இ-ள. அவர்ஞ்சி-யொண்ணென்னும் பெய்யங்பெற்ற,- வந்த அயில் நாகாரி வாகனர் ஆகத்தில் வாழ் அவர்-காற்றினை யுண்ணுகின்ற பாம்புக்குப் பகையாகிய கருடவாகனத்தையுடைய விட்டுநூலின் மார்பிலிருக்கின்ற அவ்விலக்குமியார்,- அஞ்சி வந்து அடி போற்றுமைபாகன்-பயந்து வந்து பாதத்தை உணங்குகின்ற உமாதேவிபாகரும்,- அகம் கரு அயம் அரம்- பாவணாகிய கரிய இரும்பிற்கு அரம் போல்பவரும்,- சிவம் தகும் அம் புலியூரன்-நன்மைதக்க அழகிய புலியூர யுடையவருமாகிய நடராசர்,- எனக்கு அருளிய வரம்-எனக்கருளிச்செய்த வரமாவது,- சிவந்த பதம் பெற்ற கு ஆசும் ஐந்து அக்கரமே- சிவந்த[தமிழ்முடைய]திருவடியைப் பெறுதற்குக் காரணமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்காரமே எ-று.(கக).

கரமஞ் சரிதரு வென்னற்க நீசரைக் கட்டுகட்டி
கரமஞ் சரிதரு மப்புலி ழுறங்கி யமன்கடிந
கரமஞ் சரிதரு மாண்யநெஞ் சேநங் கருவினையக்
கரமஞ் சரிதரு. மெங்றே மொழிக கணவிலுமே.

இ-ள. நெஞ்சே- [எனது]மனமே,- நீசரை கரம் மஞ்ச அ-
ஸி தரு என்னற்க- கீழ்மக்களுடைய கையை மேகமென்றும்
இந்திரனுடைய [கற்பக]விருக்குமென்றும் புகழ்ந்து பாடா
தொழிக,- தருமம் புலியூரத்கு கன் கீரம் மஞ்சரி கட்டு-
தருமம் பொருங்கியபுலியூரிற் கடவுளுக்கு [அணியும்படி] தே
னின் றனிபொருங்கிய மாலைகளைக் கட்டுக,- யமன் கடி நக-
ரம் அஞ்ச- இயமங்குடைய காவல்பொருங்கிய நகரத்திற்போ
தற்குப் பயப்படு,- அரு மாணை அரிது- [இப்படிச்செய்வின்]
அருவாகிய மாணை நம்மைச் சேர்தல், இல்லை,- அக்கரம் அ-
ஞ்ச நம் கருவினை அரிதரும்- [இதுவன்றி மங்கிரமாகிய] எ-று
த்தெத்தும் நமது பிறவினை அரியும்,- என்றே கணவிலும்
மொழிக- என்றே கணவிலுஞ் சொல்லுக எ-று.. (20)

கணவைப் படைத்தண்ணத் தார்மூலர் பாடல் களித்திரண்டு
கணவைப் படைத்தவர்: தென்புலி ழுர்வரைக் காதலவரைக்
கணவைப் படைத்தலீணயத்துயில் காண்கிளன் கங்கு ஒழுபுக்
ஊனவைப் படைத்த மலர்க்கோவிற் பாங்கியெற்கண்டிக்கவே

இ-ள். கனம் வை படை தண்ணத்தார்-மிகுந்த கூரிய படையாகிய மழுவையுடையரும்,—மூவர் பாடல் களித்து இரண்டு கனம் வைப்பு அடைத்தவர்— மூவருஞ்-சொன்ன தேவாரப் பாடல்களையுங் களிப்புக் கொண்டு இரண்டு காதினி டத்தே அடைத்து வைத்தவருமாகிய நடராசரது,— தென் புலியூர் வரை காதலரை -அழிய புலியூரில் உள்ள மலையிற் றகிலவரை,— கனவை படைத்து அணைய துயில் காண்கிலென்- கனுவைக் காணப்பெற்று [அதன்வாயிலாகவாவது] சேரும்படி நித்திரையையுங் காண்கிலேன்,— கங்குலும் புக்கன - இராக்காலமும் புகுந்தன,— பாங்கி என் கண்டிக்க தைத்த மலர் கோலில் வைப்பள் - தோழி என்னைக் கண்டிக்கும் பொருட்டுத் தைத்த புட்ப பாணத்தின்மேல் வைப்பாள் எ-று (உக)

கண்டல் ராக முடிபுணையாணைக் கருதினரா
கண்டல் ராகவைக் கும்புலி யூரனைக் காதைமுகங்
கண்டல் ராகம் தாடக மாமெழிற் காரிகையாள்
கண்டல் ராக மிகுந்தனள் கேட்டக் கணத்தினிலே.

இ-ள். காதை முகம் கண்டு அலர் ஆகமது ஆடசமாம் எழி ஸ் காரிகையாள் - வார்த்தையும் முகமும் [முகறையே] கற்கண் டும் தாமரைப்பூவும் மேனி பொன்னும் ஆகிய அழகையுடைய தலைவியானவள்,— கண்டல் அராகம் முடி புணையாணை-தாழும்பூவைக் கிவந்த முடியிலே தரியாதவரும்,— கருதினர் ஆகண்டலராக வைக்கும் புலியூரனை-[தம்மை] சிலைநத்தவர்களை இந்திரராகவைக்கும் புலியூரருமாகிய நடராசரை,— கண்டு அல்ல-தெரிசனஞ்செய்துஅல்ல,— கேட்ட அக்கணத்தினிலே- கேள்விப்பட்ட அக்கணப்பொழுதினிற் ரூனே,— இராகம் மிகுந்தனள் - [அவரிடத்தே] ஆசையிகுந்தாள்ள-று.(22.)

கணத்தினி லேற்றுங் லன்பினைச் செய்யிற் கருதுவிவ
கணத்தினி லேற்று சினைமன மேந்த கழனிவயற்
கணத்தினி லேற்றுக் கயல்பூரிப் கவின்புலி யூரனைப்பொக்
கணத்தினி லேற்றுத் திரிந்தாளை நிதியிற் காதவித்தே. ।

இ-ள். கணத்தினில் ஏற்று நல் அன்பினை செய்யின் கருது சிவு கணத்தினில் ஏற்றும்- கணப்பொழுதாயிலும் இயைந்து கல்ல அன்பினைச் செய்தால் வினைக்கின்ற சிவகணங்களுள்ளே ஏற்றுவார் [ஆதலின்],— மனமே- [எனது] மனமே,— நல் கழனி வையல் கண் நத்தினில் ஏற்கயல் பாய்கவின் புலியூரனை- கல்ல வயலின் கண்ணுள்ள சங்கினில் ஆண்கயல்கள் பாய்த

ஈசு

புவியூர்யமகவந்தாதி.

ஒர ஆண்டாகின்ற சிறப்பையுடைய புவியூரரும், — பொக்க விரிந்தினில் ஏற்று திரிந்தாலோ — பொக்கண்டினில் மாசித்து தீவிந்தவருமாகிய நடேசைரை, — நீதியிற் கூதவித்து நினை-திதியடனே விரும்பி நினைக்கக் கடவாய்எறு. (உங)

திரியும் பணியு மிதழியு மர்குஞ் சிறந்திபொ
திரியும் பணியும் புணைபுலி யூரிற் சிவார்ச்சனபத்
திரியும் பணியுங் தொழிலும் விடார்க்குச் சிறந்தெங்தோய்
திரியும் பணியுங் தியக்கிளாக் காஞ்சிவ ஞானமதே.

இ-ள். திரியும் பணியும் இதழியும் ஆரும் சிறந்திபொ திரியும் பணியும் புணை - திரிகின்ற யாம்பிளையும் கொண்ற மலையும் ஆக்கிமலையும் சிறந்த பாதிரிமலையும் தரிக்கின்ற, — புவியூரில் சிவார்ச்சன பத்திரியும் — புவியூரில் [இருக்கின்ற] சிவைசப் பூசைசெய்தக்குரிய பத்திரத்தையும், — பணியுங் தொழிலும் — [அவரூ] வணங்குக் கொழிலையும், — விடார்க்கு-கை விடாதவருக்கு, — சிவஞானமது - சிவஞானமானது, — சிறந்த நெய் தோய் திரியும் பண்ணி - சிறந்த நெய்யை [வார்த்து அதன்மாட்டுத்] தோயுங் திரியையு முண்டாக்கி, — உந்திய விளக் காம்- தாண்டிய விளக்குப்போலப் பிரகாசிக்கும் எறு. (உச)

அதரங் கரங்க னிலவுமங் காந்த னழகுறத்தோ
யதரங் கரங்கவர் பூங்குழன் மாதாரு வாய்மருவி
யதரங்க ரங்கன் பணிபுலி யூரனென் ரூபிறவி
யதரங் கரங்க வடைத்த முதாக்கு மருள்வருமே.

இ-ள். அதரம் கரங்கள் இலவும் அம் காந்தன் அழகுற - அதரமுங்கைகளும் இலவும்பூவையும் காந்தப்பூவையும் [சிகர்த்தி] அழகைப்பொருந்த, — தோயதரம் கரம் கவர் பூகுழல் மாதாருவாய் மருவிய- மேகத்தைவென்று [சுதனிடத்தே] இறைப் பொருள் கவருகின்ற அழகை கூங்குமூடைய மோக்கி என்றும் பெண்வடிவாய்ப் பொருங்கிய, — தரங்க ரங்கன் பணி புவியூரன் என்றுல் - ஆற்றினையுடைய பூர்யகத்திலிருக்கும், விட்டுபூவும் கண்குகின்ற புவியூர் என்று சொல்லித் துதி த்தால், — பிறவி அதர் அங்கு அரங்க அடைத்து அழுது ஆக்கும் அருள் வரும் - பிழவியாகிய வழியை அங்கே அழிய அடைத்து மோகுத்தை உண்டாக்குகின்ற திருவருள்கைக்கும் எறு. (உடு)

ஸூலமும் உரையும்.

கன

வரவந்த காரம் பயில்கண்டர் பூமகண் மார்பிடங்க வரவந்த காரம்பு கொண்டிகல் வாட்டி மகிழ்ச்சபுங்க வரவந்த காரம் புலியூர் மண்ணினர் மற்றென்றனமேல் வரவந்த காரம்ய மின்றனக் கேவரி வந்தரமே.

இ-ள். வரம் அந்தகாரம் பயில் கண்டர் - வரத்தை உடைய இருளைநிகர்த்த கண்டத்தை உடையாரும், — பூமகள் மார்பிடம் கவர வந்த கார் அம்பு கொண்டு - இலக்குமியின் மார்பினை இடமாகப் பெற்றுக்கொள்ள வந்த கரிய [எவ்னு]என்னும் அம்பினைக் கொண்டு, — இகல் வாட்டி மகிழ்ச்ச புங்க வர் - பங்கையைக் கெடுத்து மகிழ்ச்ச கடவுளும், — அவம் தகார் - சேட்டி ஜெப் பொருந்தாதவரும், — அம்புலியூர் - அழகிய புலியூரை உடையாரும் ஆகியாடராசர், — மண்ணினர்-ஙிலைபெற்றிருக்கின்றூர் [ஆதலின்], — அந்தகா என் தன்மேல் வர இரமியம் இன்று - இயமனை என்மேல் வருத்தஞ்சுச் சங்கோதமில்லை, — வரில் உனக்கே அந்தரம் - வருவாயாயின் உகைக்கே அந்தர முண்டாகும் எ-று. மற்று- அசை. (உசு)

அந்தரங் கம்பகர்ச் தாயிலை பார்செய் யதிமயலா மங்கரங் கம்படி கேவலையின் வீழ்ச்சித் தழிகுவனே வங்கரங் கம்பயில் மாலயன் போற்றற் கரும்புலியு ரந்தரங் கம்பயின் ரூடிய பாதவம் மாதக்கனே-

இ-ள். அந்த அரங்கம் பயில் மால் அயன் போற்றற்கு அரு - அந்தச் சிறீரங்கத் திலிருக்கும் வீஷ்ணுவும் பிரமதேகரும் துநித்தந்கரிய, — புலியூர் அந்தரம் கம் பயின்று ஆடிய பாத - புலியூரிலுள்ள அழகிய உயர்ந்த ஞானகாசத்திற் பொருந்தி சிருத்தஞ்செய்த திருவடியை உடையாவரே, — அ மாது அங்கனே - அந்தப் பார்ப்பதியைத் திருமேனியில் உடையாவரே, — அந்தரங்கம் பகர்ந்து ஆயிலையார்செய் - அந்தரங்க வார்ச்சதைகளைச் சொல்லி பெண்கள் செப்பின்ற, — அது மயலாம் அம் தரங்கம் படி கேவலையில் வீழ்ச்சு - மிகுங்க மயக்கமாகிய கீருங் திரையும் பொருங்கிய சமுத்திரக்கிலே விழுங் அ, — ஒருங்கு அழிகுவனே - இங்கே அழிவேனே? எ-று ()

மாதங்கங் கோடுவிற் ரோடாக்கி ண்புவி ழுரின்மத மாதங்கங் கோடுறப் பாய்ந்தவுப் போதிவண் மாழ்குறவிம் மாதங்கங் கோடு மருவியங் குன்றிவை வங்தவரார் மாதங்கங் கோடுமூண் அந்தனித் தாலெரு மன்னவனே.

தூது

ஷ்வரியுர்யமகவந்தாடி

இ-ன். மாதங்கம் கோடு வில் சோடு ஆக்கி -பெரிய பெச் சுன் மலையையும் சங்கினையும் [முறையே] வில்லாகவும் குண்டலமாகவு மாக்கிய நடராசருடைய,— வண் புவியூரில் — அழகிய புவியூரில்,— மத்தும் மாதங்கம் கோடு உற பாய்ந்த அப்போது— மத்ததையுடைய யானையானது கொம்பு உறும் படி பாய்ந்த அப்பொழுது,— இவள் மாழ்குற விம்மாது— இப்பெண் ஞனவள் [மனம்] அழிய ஏங்காமல்,— அங்கங், கு ஒடுமே அருவி அம்குற்றிடை வந்தவர் ஆர்— அங்கங்கேயோடுகின்ற அருவியையுடைய அழகிய மலையினிடத்தே வந்தவர் யாவர்?— மாது அங்கம் கோடமுன் ஒரு மன்னவள் வந்து அளித்தான்— பெண்ணிலுடைய உடம்பு கோடுதற்கு முன்னே ஒரு தலைவன்வந்து பாதுகாத்துக்கொண்டான் எ-து.

மன்னு வலையுடைத் தோற்றந் தபங்கின் புகழ்மறவா மன்னு வலையுரைத் துப்பெறு வேண்கொன் மதிமுடியா மன்னு வலையுற்ற தீவிற் சிறந்த வளப்புவிழுர் மன்னு வலையுற்ற கண்டவன் ருண்மலர்த் தாமரையே..

இ-ன். மதிமுடியா— சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய வரே,— மன் காவலை உற்ற தீவில் சிறந்த வளம் புவியூர் மன்னு— நிலைபெற்ற காவல் மரத்தைப் பொருந்திய தீவிலே [காவலந்தீவிலே என்றபடி] சிறந்த வனத்தையுடைய புவியூர்க்குத் தலைவரே,— அலை உறழ்கண்ட— இருளை நிகர்த்த கண்டத்தையுடையவரே,— உன் தாள் தாமரை மலர்— உமது. பாதமாகிய தாமரைப்பூவை— மன் ஆலை யுடை தோற்றம். தப— மிக்க ஆஸ்சயையுடைய பிறப்புக் கெடும்வண்ணம்,— நின்புகழ் மறவாமல்— உம்முடைய கீர்த்தியை மறவாமல்,— வலை உரைத்து பெறு வேண்கோல்— வலிகமையோடு சொல்லி ப் பெறுவேனே? எ-து. (ஒக)

தாமரைப் பாலரும் புலவீரி சாத்தினர் தங்குகாத் தாமரைப் பாலத்தர் தென்புலி யூர்வரைத் தண்ணொவத் தாமரைப் பாலரை யண்ணீரரிசைய டண்ணொடுங்கே தாமரைப் பாலருங் தித்தங்கு மேகத் தடமரிதே.

இ-ன். தாம் அரைப்பால் அரு புல் அரி சாத்தினர்— தாம் அரையினீடத்தே அரிய புலித்தோலைத் தரித்தவரும்,— தங்கு கரம் தாமரை பாலத்தர்— பொருந்திய கையாகிய தாமரைப் பூவிலே மழுப்படையை யுடையவருமாகிய நடராசரு

மூலமும் உரையும்.

ககு

கேடைய,— தென் புவியூர் வரை - அழகிய புவியூரிலுள்ள மலை விலே,— தன் துளவம் தாமரை பால்கரை அன்னீர் - குவரிங் ததுளசி மாலையையுடைய விஷ்ணுவின் புதல்வராகிய சித்த சரை ஒத்த தலைவரே,— அரிவையென் தன்னெழுதி - இந்தச் தலைவியுடனே,— இங்கே தா மரை பால் அருங்கி தங்கும் - நூல்விடத்திலே பாய்கின்ற மரையின் பாலினை உண்டு தங்கக் கடவீர்,— ஏக தடம் அரிது - செல்லுதற்கு வழி அரிதாக இருக்கின்றது எ-று. (க௦)

தடங்கடி வேங்கை நிழலொரு வித்தவிக் கும்பெரும்பாங் தடங்கடி வேங்கையுங் காட்டிடில் வேங்கடஞ் சார்ந்தகடி தடங்கடி வேங்கை யுரியார் புவியூரிற் ரையல்கஞ்சத் தடங்கடி வேங்கை யலர்வய லாக சரிப்புண்கிலே-

இ-ன். பெரும் பாங்கள் தடம் கடி வேங்கை நிழல் ஒருவி தவிக்கும் - பெரிய பாம்புகள் மலைச்சாரவிலுள்ள சோலையிற் பொருந்திய வேங்கைமரத்தின் நிழலை நீங்கி [வெம்மையைப் பொறுக்கமாட்டாது] இலோக்கும்,— தங்கு அடி வேம் - [அங்கி வத்திலே] தங்கினேருடைய கால்களும் கேளும்,— கையும் காட்டிடில் வேம் - கைகளும் [இது அங்கிலம் என்று] சுட்டிக் காண்பித்தால் வேகும்,— கடம் - [இல்லியல்புடைய] காடானது,— சார்ந்த கடிதடம் கடி வேங்கை உரியார் புவியூரில் தையல் - பொருந்திய அரையிலே கொலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற புவியினது தோவினைத்தரித்த சுடராசக்ருடைய புவியூரிலுள்ள பெண்ணைனவள்,— சரிப்புண்கிலே - சென்றுல்,— கஞ்சம் தடம் கடி வேங்கை அலர் வயலாக - தாமரையுடைய வாவிகளில் வாசனையையுடைய பொன்போன்ற பூக்கள் பொருந்திய வயலாகக்கடவது எ-று. (கக)

புண்டரி கத்தர் புயனிற மொயர் புயங்கர்பதப் புண்டரி கத்தர் தொழும்புவி யூர் பொருப்பினங்காய் புண்டரி கத்தரத் தூர்த்தினை யுங்கிலர் போஹமனப் புண்டரி கத்தர வக்குயி லாலென்று போந்தவரே-

இ-ன். புண்டரிகத்தர் - தாமரைமலை ஆசனமாக வடைய பிரமதேவரும்,— புயல் நிற மொயர் - மேகத்தை யொத்த [கரிய] சிறத்தையுடைய விட்டுன்னவும்,— புயங்கர - பதஞ்ச விழுனிவரும்,— பதம் புண்டரிகத்தர் - பாதத்தாற் புவி என்

து வழக்கப்படி முனிக்கும் [வியாக்கிரபாத்திரன்றபடி],— தொழும் புலியூர் பொருப்பினங்காய் - வணக்குகின்ற புவியூருடைய மலையிற்பெண்ணே,— புண்டரிகம் தரத்தார் - புண்டரிகம் என்னும் பெயறையுடைய [தென்கிழ்த்திசை] யாளையை ஒத்தலைவர்,— கத்து அரவும் குயிலால் மனம்புண் தரி என்றுபோந்தவர் - கத்துகிள்ற ஒலியையுடைய குயிலால் [உண்டாகும்] மனேவினைத் தளித்திரு என்று சொல் விச்சென்றவர் [ஆதலால்],— கினை உள்கிலர் போஹும் - உண்ணை நினையார் போஹும் எறு. (கூ)

தவராக மாகண கச்சிலை கொண்டவன் நாதமெழுச் தவராக மாக வரிதே டரியவன் றண்டுவியூர்த் தவராக மாதர மானே. னெமக்கருட் ட்டுமைதந்து தவராக மாக வொளியானேப் போற்ற நகுதிவங்குசே.

இ-ஸ்- தவர் ஆக மா கணகம் சிலை கொண்டவன் - வில்லாக மகாமேருமலையை[ஆக்கிக்] கொண்டவரும்,— தாந்தம் ஓழுந்த வராகம் ஆகு அ அரா சேடரியவன் - தந்தங் தோற்றுப் பெற்ற பன்றியகிய அவ்விட்டு தேடுதற் கரியவரும்.— தண் புலியூர் தவர் ஆகம ஆகரமானேஸ் - குளிர்க்கிபொருங்கிய புலியூர்விருக்கின்ற தவத்தர்களுடைய இருதயத்தை உறைவி ட்டமாக வுடையங்குமாகிய நடராகர்,— எமக்கு அருள் தண்மைதந்து உதவ - மமக்கு அருளின் தண்மையைத்தந்து உதவி செய்யும் பொருட்டு,— ராகம் மாகம் ஒளியானை - கெக்கங் மேகத்தை ஒர்த ஒளியையுடைய அக்கடவுளை,— டெஞ்சே-மனமே,— போற்றவ் தகுதி - துதித்தல், தகுதியாகும் எறு.

குதிக்கும் புரையற்ற பங்தெறிந்தோவன்கொழுங்கயல்கள். குதிக்கும் புனல்குடைங் தோவிளாநிருடன்கோட்டு ஜெந்த குதிக்கும் புறறு கொங்கையும் மேனியுங் குஷ்ண்தீன.கா.ஞ் குதிக்கும் புகழ்புவி யூரன் வரையிடைக் கோமாஞ்சோ.

இ-ஸ். கான்கு திக்கும் புகழ்புவி புலியூர்கள் வரையிடை கோமகனே - கான்குதிக்கி ஊள்ளவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற புவியூருடைய மலையிற் றலைவியோ,— குதிக்கும் புரையற்ற பங்கு ஏறிந்தோ - [உனது] காவின் குதிக்கும் ஒப்பற்ற பங்கி ஜை ஏற்கு விளையாடியோ,— ஒண் கொழு கயல்கள் குதிக்கும், புனல் குடைங்தோ - அழகிய கொழுத்த கயன் யீ

மூலமும் உரையும்

உத்த

ன்கள் குதிக்கின்ற நிரிலே ஸ்நானங்குசெய்தோ,— இளாநிருட்டன் இணை கோடு தகுதிக்கும் புகல்தரு கொங்கையும் - இளாநிருக்கும் இரண்டு கொம்பின் தகுதிக்குஞ் சமானங்குசொல்லுகின்ற முலையும்,— மேனியும் - சரீரமும்,— குண்றினை - குறைந்தினை? [கொல்லுதி] எ-று. (நட)

வரையா வனலிபி வேதாச்செய்யாதன்பர் மாட்டனுவாய் வரையா வனலிபெண் ணையைஞ் றபவன் வண்புவிழூர் வரையா வனலி தரமன்ன வரமெய் வருத்தமுறேல் வரையா வனலி கரியாஙம் மாதை மணந்தருளோ.

இ-ள். வரையா அன லிபி வேதா செய்யாது - வரைந்து அந்தத் [தலையில்] எழுத்தினைப் பிரமதேவர் செய்யாமல்,— அன்பர்மாட்டு அனுவாய் வரையாவன் - [தமது] அன்பரி டத்தே அனுவாகியும் மஸீயாகியும் இருப்பவரும்,— அவி பெண் ஆணைய் அன்று ஆபவன் - அவியாகியும் பெண்ணைகியும் ஆணைகியும் [இலவை] அல்லைவாகிய மிருப்பவருமாகிய நடேச ருடைய,— வண் புலிழூர் வரை - அழகிய புலிழூரினல்லையி ன்,— மன்னவா ஆவல் நலிதர மெய் வருத்தமுறேல் - தலைவ னே ஆசைபானது வருத்தச் சரிர வருத்தத்தை அடையாதே, — நம் மாதை அனலி கரியா வரையா - நமது தலைவியை கூக்கினிசாக்ஷியாக விவாகங்குசெய்து, — மணந்தருள் - கூடிய ரூவாயாசி எ-று. (நடு)

மணக்குஞ் சாதத் திருமாற் கரியவர் வண்புவிழூர் மணக்குஞ் சார்ஙம் மறந்தனர் சேவல் வரும்பெட்டையை மணக்குஞ் சாரங்கைதப் படையது நீத்துறை வான்கழியே மணக்குஞ்சரமெய்து வேளைதிர்ந்தானென்கன்வாழ்க்குவழேமே

இ-ள்- மண் நக்கும் சாதம் திருமாற்கு அரியவர் - பூமி கைய உண்ட உண்மையையுடைய விட்டுணுவுக்குமரியவராகிய நடேசருடைய;— வண் புலிழூர் - அழகிய புலிழூரிலே, — ம னம் குடுசரர் நம் மறந்தனர் - [எம்] விவாகத்தையுடைய யானையை ஒத்து தூந்து விட்டதார், — சேவல் வரும் படையை மணா - சேவல் படையை அலங்கித்துக்கொண்டிருக்க, — குஞ்சு அரங்கைதப்படை அது நீத்து உறை வான் கழியே - குஞ்சு அன்பப்படுதலை அந்தப்பெடை இரைகொடுத்து வீசுக்கி இருக்கின்ற பெரிய கழிக்கரையே— வேள் மணக்கும் சுரும் எய்து எதிர்ந்தான் - மன்மதன் பரிமளிக்கின்ற பூபுட்டப்

ஈழ.

யுவியூர்யமகவந்தாதி

யானங்களைச் செலுத்தி ஏதிர்த்தான், — எங்குன் வாழ்க்குவும் - [ஆதலால் யாம்] எப்படி [உயிர்] வாழ்க்குயோம் எ-று (நூ)

குவலயம் போதுவண் இன்னும் பெரு குறித்திடுச் சூல் குவலயக்போது கரத்தன்பரவேட்டனர்கூட்டமென்கொ குவலயம்போதுகண்ணுப்சபைவாணரக்கூடித்தொழுக் குவலயம் போதுது தென்புலி யூர்வல்லி கூதுகவே.

இ-ள். ஐ அம்பு ஒது கண்ணும் - அழகிய அம்புக்குச்சமம் என்ற சொல்லப்படுங் கண்களையுடையவளே, — சபைவாணரை தொழு குவலயம் கூடி போதுது தென்புலியூர் வல்லி - கனகசபைவாணரைத் தொழும்படி பூமியிலுள்ளோர் கூடிச் செல்லுகின்ற அழகிய புலியூரிலுள்ளகொடிபோல்வாளே, — முறித்திடு சங்குவலயம் போது கரத்து அன்பர் - குறிக்கப்பட்ட சங்கரேகையும் ஈக்கரேகையும் பொருந்திய கையையுடைய தலைவர், — குவலயம் போது வண்டு உண்ணும் அப்போது - குவளைப்பூக்களில் வண்டுகள் [தேளை] உண்கின்ற மாலைக்காலத்திலே, — கூட்டம் வேட்டனர் - கூடுதலை விரும்பினார் — என சொல்குவல் - [யான்அவர்க்கு]யாதுசொல்வேன், — கூறுக - நியே சொல்லுக, எ-று.. (நூ)

வல்லிக் கரம்பயில் வேன்முகீ சொல்வியி மானுமந்த உல்லிக் கரம்பை யுவமையன் நேநண்பவரை சனன [கீலி] வல்லிக் கரம்பை யழுதன்பர்க் காம்புலி யூர்வரை வல்லிக் கரம்பத்தி நீக்கிலை யங்குனென்ன் மாற்கடற்கே.

இ-ள். வல் இக்கு அரம்பயில் வேல்முகீ சொல்லி யியி மா-
தும் - சூதாடுகருவியையும் கருப்பஞ்சாற்றினையும் அரத்தாற் குறைக்கப்பட்ட வேவினையும் முறையே முலையினாலுங் சொ-
ல்லினாலுங் கண்ணினாலும் ஒத்த, — அந்த வல்லிக்கு அரம்பை உவமை அன்று - அந்தப்பெண்ணுக்குத் தேவப்பெண்ணும் உவ-
மையல்ல, — நண்ப - நண்பனே, — சனனவல்லி இக்கு வா-
யாகிய விலங்கினை அறநிலையம் அன்பர்களுக்கு வா-
ழைப்பழமும் அழுதமும் போன்றிருக்கின்ற புலியூருடைய
மலையலே, — அங்குள் என்மால் கடற்கே - அவ்விடத்தே என்
விடத்திலுண்டாகிய மையலாகிய கடலினின்று [என்னை], —
வல் இக் கரம்பற்றி நீக்கிலை - [உண்ணுடைய] வலிய இந்தக்
சகமினும் பற்றி நீக்கினுமில்லை எ-று. (நூ)

ஞாலமும் உரையும்.

உங்

மாலுக்கு வந்தன செய்யாமற் போற்றிடன்மாணப்பெயன்னு
மாலுக்கு வாசன ராய்வரு வார்மற்றி யானெனதா
மாலுக்கு வந்தனை செய்தத ஞேனல் வளையருளி
மாலுக் குவந்த புலியூர் வேணிவன் கங்கையரே.

இ-ன். யான் எனது ஆம் மால் உக்கு வந்தனை செய்-
ல் - அகங்காரமும் மமகாரமுமாகிய பெருமை கெட்டு
யாடு செய்ததினுலே,— நல் வளை அருளி - நல்ல சக்கராயுத்
தைக் கொடுத்து,— மாலுக்கு உங்கத புலியூர் - விட்டுனுவ
னிடத்தே யுவப்புக்கொண்ட புலியூரும்,— வேணி வண் கங்
கையர் - சடையனிடத்தே அழகிய கையையுடையவருமாகிய
நடைசர்,— மாலுக்கு வந்தன செய்யாமல் போற்றிடல் - ம
யக்கங்களுக்கு இயைக்கு வந்தனவாகிய தீவினாகளைச் செய்
யாமல் தம்மைத் துதித்தால்,— மாணய என்னும் மாலுக்கு வ
ந்து அனராய் வருவார் - மாணய என்கின்ற மேகத்தை நீக்கு
ம் பொருட்டுப் பிரசண்டவாயுவை கிகர்த்தவராகி வருவார்
எ ற. மற்று அசை. (ஈக)

கங்கைப் பொருவரு செஞ்சடை யாய்கம லாலயத்தார்
கங்கைப் பொருளெனக்கொண்டிரங்தாய்த்தமைக்காய்த்தருமோ
கங்கைப் பொருவின ராகத்துள் ளாப்செங் கயல்வயலிற்
கங்கைப் பொருபுலி ழுரவென் பார்க்கில்லை கன்மங்களே.

இ-ன். கங்கை பொருவரு செம் சடையாய் - கங்காநதியை
த்தரித்த ஒப்பற்ற செம்மையாகிய சடையையுடையவரே,—
கமலாலயத்தார் கம் கை பொருள் என கொண்டு இரங்தாய் -
தாமரைப்பூங் கேயிலிவிருக்கின்ற பிரமதேவருடைய தலை
யோட்டினைக் கைப்பொருளாகக்கொண்டு யாசித்தவரே,—
தமை காட்தரும் மோகம் கைப்பு ஒருவினர் ஆகத்துள்ளாய் -
தம்மைப் [பொல்லா விடயங்களிலே வீற்றத்திக்] கெடுக்கின்ற
காமத்தையுங் குரோதத்தையும் நீங்கினவருடைய இருதயத்
தி விருப்புவரே,— செம் கயல் வயலில் கங்கை பொரு புலி
யூர - செய்க்கையாகிய கயல்கள் வயலிலுள்ளவரம்பிலே பொ
ருகின்ற புலியூரே, என்பாட்கு கங்மங்கள் இல்லை - என்
றுசொல்லித் துதிப்பாட்கு கங்மங்கள் இல்லையாகும் எ-று ()

கங்மத்த முந்து பவங்கெட வேண்டிற் கடல்கடையக்
கங்மத்த முந்கொனு மால்விடைப் பாகன் கடுக்கையலங்
கங்மத்த மும்புஜை யும்புலி ழுரன் கருதுமைம்மு
கங்மத்த மும்மைக் கரியுரி யான்புகழ் கற்கீடுமே.

இ-ள். கன்மத்த முந்து பவங்கெட வேண்டில் - கன்மத் தையுடையவாகி முந்துகின்ற பிறவி கெட விரும்பினால், — கடஞ்கடைய கல் மத்தமும் கொளும் மால் விடை பாகன் - திருப்பாற்சமுத்திரத்தைக் கடைதற்கு [மந்தர]மலையாகிய மத்தினையும் [வாசகிநாணமுதலியவைகளையுங்] கொண்ட விட இனுவாகிய இடபத்தினைச் செலுத்துபவரும், — கடுக்கைஅலுங்கல் மத்தமும் புனையும் புலியூரன் - கொள்ளதைமாலையையும் மத்தமாலையையும் புளைகின்றபுலியூரரும், — கருதும் ஜம்மு கன் - [அன்பர்களாலே] தியாளிக்கப்படுகின்ற ஜக்து முகங்களை யுடையவரும், — மும்மம மத்தம் கரி உரியான - மூனரூபிய மத்தினையுடைய பாளைத் தோலை யுடையவருமாகிய சிவனுடைய, — புகழ் கற்றிடும் - கீர்த்தியைக் கற்றுங் கொள் ரூங்கள் எ-று. மானுடர்களே என்பது எஞ்சினின்றது. (சக)

கற்கட கத்தளை முக்களி தூர்க்குங் கவின்புலியூர் [லோங் கற்கட கத்தரு நெஞ்சினன் காணவுங் காட்டுங்கொல் கற்கட கத்தளை காசினி போற்றிடக் கைவலம்பு கற்கட கத்தகு காயுணும் போதர் கருத்தளையே.

இ-ள். கற்கடகத்து அளை முக்களி தூர்க்கும் கவின் புலியூர் - ஞான்டுகளுடையபுறநினை முப்பழங்களும் தூர்க்கின்ற அழுகினையுடைய புலியூரானது, — ஒங்கற்கடகத்து அணிகாசினி போற்றிட - சக்கரவாளசைலத்தாற் சூழப்பட்ட அலங்காரத்துடைய பூமியிலுள்ளோர் துதிக்கும்படி, — கைவலம் புகற்கு - மோகாத்திலே போதற்கு, — அடகு அ தகு காயுணும் போதர் கருத்தளை - இலையையும் அந்தத் தக்க காயையும் உண்ணுகின்ற [தவஞ்செய்யும்] அறிஞருடைய இருதயற்றில் ஏழுங்கருளி இருக்குங் கடவுளை, — கற்கள் தக தருகெஞ்சினன் காணவும் காட்டுங் கொல் - கற்களைப்போல் உண்மையைதருகின்ற மனத்தினை யுடையேனுகியான்தரிசனஞ்செய்யவும் காண்பிக்குமோ? எ-று (சக)

தனக்கரி யாளைச் சுதந்துனை கோளைத்தகும்பணியா [ன் தனக்கரி யாளைப் பிரமனை யாள்பவன் றன்னையெண்ணு தனக்கரி யாளை முகங்களை ஸ்ரூப்பு ஸ்ரூப்பினென்ன தனக்கரி யாளையன் ரூபென்னை யானுங் தனிமுதலே.

இ-ன். தனம் கரி யாளை சுதி துணைவோளை - மூலையாகி கரி என்று சொல்லப்படும் யாளைக் கொம்பினையுடைய இந்திராணிக்கு நாயக்குமையை இந்திரனையும், — தகும் பணி ஆதனம் கரியாளை - தக்க சர்ப்பசயனமாகிய ஆதனத்தையுடை

அ விட்டிலுவையும்,— பிரமனை - பிரமதேவரையும்,— அ எபவன் - ஆள்பவரும்,— தன்னை எண்ணான் தனக்கு அரியான் - தம்மை நினையாதல்லூடு அரியவரும் — ஜமுகன்-ஜங்கு கதலதயுடையவரும் — புவியூர் - புவியூரையுடையவரும் — சதுரன் - நாகரிகத்தையுடையவரும்,— என் காதன் - எனது தலைவரும்,— அக்கு அரியான் - அக்குமணி யையுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுடையவரும்,— ஜயன் தான் என்னை ஆளும் தள்ளிமுதலே - அநூத்சிக்கட்டபடுபவர்நாமாகிய நடராசரே என்னையாளுகின்ற ஒப்பற்ற முதல்வராவார் எ-று

முதலைக் கயவரைக் கண்ணவிஸ் மாய்வித்த நொப்ம்புடெழு முதலைக் கயவரைப் போற்றிய மான் முதற் தேவர்பொரு முதலைக் கயவரைச் செற்ற பிரானை முதபுவியூர் முதலைக் கயவரைப் போதால் வணங்கினர் முததர்களே.

இ-ன் முதலை கயவு அரை கண்ணவிஸ் மாய்வித்து - முதலையிலுடைய மேம்பாட்டை அரைநீழிக்கூமிழையினுள்ளே கெடுது,— மொய்ம்பு கெழுமு தலை கபம் ஏரை பீபாற்றிய - வலிமைபொருந்திய முதன்மையாகிய [கஜேஷ்த்ராக்ன என்னும்] யாளையாகிய மலைக்கைத்த,— மால் முது தேவர் பெராருமுதலை - விட்டினுமுதவிய தேவர்களுடைய துணைக்களையும்,— கயவரை - நீசராகிய அசரர்களையும்,— செற்ற பிரானை - சங்கரித்த கடவுளும்,— முது புழுவில் முதலை - முதர்ந்த புலியூரிலிருக்கின்ற முதல்கருமாகிய நடராசரை,— கபம் குரை போதால் வணங்கினர் - ஹாவி யெல்லையிலுள்ள பூக்களைக்கொண்டு வழிபட்டவர்கள்,— முததர்கள் - முதநுயையுடையகர்களாவாகன எ-று (சு)

முததருக் கும்பயின் மூர்க்கருக் குந்தல முற்றிருக்க முததருக் கும்பின் ஈதிர்ச்சிட்ட சோங்கி முழுதுமுரு முததருக் கும்ப மூலைமனகை பங்கர் முதபுவியூர் முததருக் கும்வனப் பாரிரு தானை முடிமணியே.

இ-ன் முதருக்கும் பயில் மூர்க்கருக்கும் - மூல்வகையாகிய தகுக்குச்சையும் பொருக்கிய கீழ்மக்களுக்கும், — தவம் உற்ற இருக்கும் முததருக்கும் - தகுத்தினை யும்நிநக்கிக்கற முததான்மா களுக்கும்,— யண் அசிர்ச்சு இடத்து ஒங்கி மூழங்கும் உருமு தரு - (முசற்றைய) ஆகையத்தில் அதிர்த்து

இழந்த ஒட்டி முழங்குகின்ற இடத்தேற்றினையும் (கற்பகு) விருஷ்டினையும் போன்றிருப்பக்கும்,— கும்பம்· மூலை யின்க பஞ்சர்· குடம்போன்ற மூலைகையையுடைய உமாதேவி பங்கரும்,— முது புலியூர் முது அருக்கும் வனப்பார்· முதியபுலியூர் உள்ள முததின் ஒளிகையையும் குறைக்கின்ற அழகினையுடையக்குமாகிய கடராசருகை· ய— இராதான் என் முடி மணி· இரண்டு திருவுடுகளும் எனது சிரத்திற் புனைகிற இரத்தினமாகும் எ-று (சுடு)

மணியருங் துங்க கயமுகக் தேவு மருவுசப்ர
மணியருங் தும்புரு சூரா குமபகும் வணபுலியூர்
மணியருங் தமவிடத் தார்கிவ காமி மருவுயர [னே.
மணியருங் துமவிலை யரெனப் போற்றலென் மாகட

இ-ன். மணி அரு துர்கம் கபழுகம் சேவும் — அழகிய அடிய உயர்ச்சிகையையுடைய கரிமுகக்கடவுளும்,— மருவு சுப் ரமணியருங்— பொருந்திய சுப்ரமணியக வளும்,— துமடு ரு காரத நம்— தும்பகுவும் காரத நம்,— பகும் வண் புலியூர் மணி [என]— கீர்த்தி+க்கூத அழகிய புலியூரிலுள்ள ஆரத் தினம்பொல்பவுரென்றும்,— அந்தும் விடத்தார் [என]— உண்— கஞ்சை உடையகைரென்றும் — சிவகாமி மருவிய ரமண்யர் [என]— சிவகாமி அம்மை ஒருபாகத்தீற் பொருந்திய காந்தோஷத் தூத உடையகைரைறும் — உதும் விகையார் என— செலுத்தகின்ற இடபச்சை உடையகை ஏன்றும்— போற்றல் என் மா க-ன்— துததைல் எனக்குப் பெரிய கடனுடும் எ-று. (சுக)

கடக்கரு மத்தனை மாமகா· தன்னிற் கலங்தசார்·
ஏட்சொரு மத்தமிக கச்செற கூத்தன் கல்லூபவியூர்க்
கடக்கரு மாதா காப்புரத் தேவனங்கர் காம்கருவி
கடக்கரு மத்தனை கட்டறிக குங்கார்ச் சேகரமே.

இ-ஞ. கடக்க அரும் அ தனை மா மந்தன்னில்— எக்ராஸும் வென்ற கடத்தந் கரிய அதந் தகுதி பொருங்கிய பெரிய யாகத்தில்,— கலந்த சர்கன் தங்கரும் அந்தமிகு செந்த கூத்தன்— கடிய தேவர்களும் தங்கரும் கேடும்படி வோன்ற கடராஜரும்,— கவிள் புலியூர் கடம் கரு மந்தம் கவி உசித்தோன்— அழகிய புலியூரிலிருக்கின்ற மத்தபொருக்

திய கரிய களிப்பையுடைய யானைப் பரித்த வருமானம் சிவன்,— அன்பர் காய்கரு விடைம் கரும் தளைக்கட்டு அறுங்கும்— அன்பர்க்குஞ்சைய காய்கின்ற கருவின் வேறு பாட்டை இடைப் பக்கம் பாசுக்கட்டுகளை அறக்கின்ற.— காரி சேஷப - ஒளிப்பொருந்திய வாட்பகை போலாவர் எ-று (சன)

சேகரிக் குஞ்சரத் தோல்புளைங் தூர்க்கவன் நேர்க்கட்டுக்கை சேகரிக் குஞ்சடைத் தென்புலி பூரண் சிறபிறை கீசுச் சேகரிக் குஞ்சான லக்குகளை கோதலுட நீபவிழைச் சேகரிக் குஞ்சர மமண்போம் கடம்புரி செம்மலையே.

இ-ன். சே களிக்குஞ் சுரத்சோல் புளை :து ஊர்க்கவன் - இடபதையும் கரியாகிய யானைத் :காலையும் அணிக்கு செ ஹுத்தனாகரும்.— தென் கடுக்கை சேகரிக்கும் கடை தென் புலியுரன் - தென் பொருஞ்சை கொங்குற மாலையைப் பே ணிகிவைத் :ரூப :கிள்ற கடையையுடைய அழகியபுலியுராகும், — சிறபிறை சேர் சேகரிக தம் சானவிக்கும் காலன் - சிறிய பிறை சேங்கு முழுயையுடைய பார்ப்பதி :கும் காலேவிக்கும் கல்ல நாயகரை [ஆசிப]— கடம்புரி செம்மலை-டைநாதகைச் செய்கின்ற கடவுளை — தீவினை சேத அரிக்கும் சாம் என்போம் - தீவினையை விரிவதை அரிக்கிக்கை அன்றிம் போவ்பரவர் என்று சொல்லித துபிப்போம் எ-று.

சேகரிக்குஞ்சரதோல்புளைந்தூர்க்கவன் - என்பது எதிர் நிரளிறை. சேவை ஊர்க்கவரைவும் தோலைப்புளை :த வரைவுர் கொங்க (சா)

மலையகச் தார்ச்சு கொங்கையின் னுரை மகிழ்ச்சதொஞ்சு மலையகச் தாகி விடயக்கின் மூழ்குற்று மாழ் கக்கேனு மலையகத் தானங்கை வீட்டியத் தக்கன் மகத்தின்மற்ற மலையகச் தாகக் செயும்புலி பூருறை வாணவனே.

இ-ன். ஜூப-சுவாமியே—மலை அசத்தான் அங்கை வீட்டு - பொருளின்ற ஆட்டினை காஙனமாக உடைய அக்கினி சேவானத அழகிய கையிலை வெட்டி, — அதாகன் மகக்கின் அமலை அங்கு ஆக செயும் - அந்தக் கெக்கா செய்த யாகக்கு எமிகுதி களை அசத்து ஏ று காணும் . சு செய்த - புலிபூர் உறை வானவனே - புலியுரில் எழுத தருளி இருக்குதல் கட ஆளே - மலை அங்கு ஆர்ச்சு கொங்கை மிகுறை மகிழ்ச்

ஈ

புலியூர்யமசுவந்தாதி.

த ஒருவாமல் - சந்தனக் குழம்புகளினால் விரைந்த மூலைக
கூரை உடைய பெண்களை விருமபி [அவர்களைவிட்டுப்]பிரியா
வல்—சந்தம் ஆதி விடயத்தினமூழ்குற்று மாழ்குவனே— சந்த
ம்புவிய விடயக்களிலமிழ்ந்தியான்] ஏருந்துவேரே? எ-று.

வானவன் பாலன்று பாணன்கை யோலை வரைந்தலுப்பும்
வானவன் பாலனன பூதியினுமையிலோன்பயில்க
வானவன் பாலன் றலைக்கறி யுங்கலன் வண்பகஞ்சேர்
வானவன் பாலருள் வாழ்புவியூரை வணங்குத்துமே.

இ-ள். அன்று வானவன் பால் - அங்காளிலே சேரனிடங்
கொடுக்குமயபடி—பாணன் ஈசு ஓலை வரைந்த அனுப்பும் வா
னவங்-[தமது அன்பராகிய]பாணாருடைய கையிலே திருமுக
ம் வரைத்து அனுப்பிய கடவுளும்,—பால் அன்ற பூதியினுண்-
பாவினைகிர்த்த வெண்மையாகிய ஏபூதியை உடைவவரும்,
—மயலேவன் பயில் சவானவள—மயில் வாகனத்தையுடைய
குப்பிரமணியகடவு ஸிருந்து விளையாடுகின்ற குறங்கினையு
டையகரும் — பாலன் தலைக்கறி உண்டவன - பிள்ளையின்
றலையிற் சமைத்து கறியினை உண்டவருமாகிய கடராஜூரு
டைய,— வண்பதங் சேர்வான - தழுக்கீய பதங்களைச் சேரும்
படி,— அ அனபால் அருள் வாழ்புலியூரை ஜணக குதும்—
அந்த அனாயினால் அருள் வாழுகின்ற புலியூரினை வணக்
குவோம் எ-று. [கு]

குதலைப் பணிக்குமொழி மங்கதன் பங்களைக் கூர்விடுங்
குதலைப் பணியணி யும்புவியூரினைக் கூடுமுண்ண— [கக்
குதலைப் பணியதவுப்பை யேயை காட்டியின்மாழ்
ஆதலைப் பணியறத் தேமனக் கல்லைக் குழைவித்ததே.

இ-ள். குதலைப் பணின் மொழி மங்கை தன் பங்களை -
குச்சையாகிய உண்ணீரை சிர்த்த வர்க்கத்தையெயுடைய வுமா
தேவிபங்கரும்,— கூர் விடம் கக்க தலை பணி அ ஸியும் பு
வியூரினை— மிகுந்த கஞ்சினைக்காலுகின்ற தலையினையுடைய
பாம்பினை அணகின்ற புலியராஜாக்கை கடராசனர,— கூ
டு வணக்குதலை பணியதவுப்பைனே- சேர்ந்து வணக்குத
கூச் செய்த தவுப்பைனருனே,— யம கோட்டியின் மாழ்
குதல் பணி அறந்து- இயமனுடைய சபையில் வருந்துதல்

மூலமும் உரையும்.

ஒ

கியதொழிலைக்கெடுத்து,—என்மனம் கல்லை குழைவித்தது—என்னுடைய மனமாகிய கல்லைக் குழையச்செய்தது எ-று. ()

வித்தகத் தாலர வம்புலிக் காக விழுப்பொதுமே
வித்தகத் தாவென நிர்த்தம் பரிச்தமெய்ஞ் ஞானமுணர்
வித்தகத் தாபுலி யூரா விளையென் விளைகளென்னும்
வித்தகத் தாற்பய மங்குரி யாது விலக்குகவே.

இ-ஸ் வித்தகத்தால் - சதுரப்பாட்டினால்,—அரவம் பலி
க்கு ஆக - பதஞ்சலி முஹிவர்க்கும் வியாக்கிரபாத முணிவர்
க்குமாக,— விழு பொது மேவி - மேன்மை பொருந்திய
சபையில் மேவி,— தகத்தா என நிர்த்தம் புரிந்து - தகத்தா
என்னுடையத்துக்கு இசையத்திருந்தனஞ் செய்து,—மெய்
ஞானம் உணர்வித்த கத்தா- [அவர்களுக்குச்] சத்தியஞானத்
தை அறிவித்த கர்த்தரே,—புலியூரா - புலியூரோ,—என் விலைகள் என்னும் வித்தினிடத்திருந்து,— பவம் அங்குரியாது விலக்குக-
பிறவி என்னும் [முளை] தோன்றுதபடி விலக்கி யருளக் கடவீர் எ-று. (கு2)

குகரப் பருப்பத மங்கைபங் கர்கொல் கடாந்திறங்கு
குகரப் பருப்பதத் தோலுரி யார்குல அம்புலியூர்க் [ஞ்கு
குகரப் பருப்பதம் வேண்டார்க்கு மன்பர்க்குங் கூசியொ
குகரப் பருப்பத ஸிற்கதீர் போலமுன் கூடுவரே.

இ-ஸ். குகரம் பருப்பதம் மங்கை பங்கர் - குகையையு
டைய மலையின் மகளாகிய உமாதேவி பங்கரும்.— கொல் க
டாம் திறங்கு உகு கரம் பரு பதம் தோல் உரியார் - கொல்
கின்ற மதத்தினைச் [சுவடு] திறங்கு சொரியும் அதிக்கை
யையும் பெரிய பாதத்தையுமுடைய யாணைத்தோலை யுடைய
வரும்,—குலவும் புலியூர் குகர் அப்பர்- விளங்குகின்ற புலியூ
ரிலுள்ள சுப்பிரமணியக்கூடவுளுக்குத் தந்தையாருமாகிய ச
டராஜர்,— பதம் வேண்டார்க்கும் அன்பர்க்கும் - [சம்மு
டைய] பாதத்தில் அண்பு செய்யாதவர்களுக்கும் செய்ப
வர்களுக்கும்,— கூசி ஒருங்கு கரப்பர் உப்பு அதனில் கதிர்
பேரல் முன் கூடுவர் - [முறையே] கூசி முழுளமய மறைவார்,
கடலினிடதே வருஞ் சூரியனைப்போல முன்னுக வந்து சேரு
வார் எ-று. தம்மிடத்தே அண்பில்லாதவருக்கு மறைவார் என
ஆம்; அண்புள்ளவருக்கு வெளிப்படுவரார் எனவுங்கூட்டுக. (கு3)

கூடம் புடைத்த வயிற்கண்ணி பாகன் குளிர்புலியூர் கூடம் புடைத்த மலைமுலை மாதின் குறுமுபவின் [என்] கூடம் புடைத்த முகங்கண் னெனவுண்டு கொல்வண்டுகா கூடம் புடைத்தடம் வாரிச நீலங் கொளக்கண்டதே.

இன். கூடம் புடைத்த அயில் கண்ணி பாகன்- சம்மட் ஆயினால் அடித்துச் செய்யப்பட்ட வேற்படையை நிகர்த்த கண்ணையுடைய உமாதேவிபங்கராகிப நடராஜருடைய,—குளிர் புலியூர் - குளிர்ந்த புலியூரிலே,—கூடம் புடைத்த மலை முலைமாதின்- உக்கி புடைத்திருக்கண்ற மலையைநிகர்த்த முலையையுடைய பெண்ணினது ,—முயலின்கூடு அம்பு உடைத் த முகம் கண் என- சந்திரரையும் அத்திரத்தையும்[முறையே] வென்ற முகத்தையுங் கண்ணையும்போல,—வண்டுகாள்- வண் கெளே,—கூடு அம்பு உடை தடம் வாரிசம் நீலம் கொளக் கண்டது - சேர்ந்த நீரையுடைய வாவி தாமரைமலரில் நீல மலைரக் கொண்டிருக்கக்கண்டது,— உண்டு கொல் - உண் டோ [சொல்லுங்கள்] எ-று. (நிச)

கண்டதுண் டங்கனி யுண்டன சொல்வளை காமர்குமிழுக் கண்டதுண் டம்பாயிலொண்டொடாடிவஞ்சியைக் கைத்தவரை கண்டதுண் டம்படுத் தும்பலி யூரர் கணவரையிற் [க் கண்டதுண் டங்கது ரண்பவென் னெஞ்சங் கலக்கியதே.

இன். கண்டு அது உண்டு அம் கணி உண்டு அன சொல் - கற் கண்டினையும் உண்டு அழியையும் உண்டாற் பேரன்ற சொல்லினையும்,—வளை காமர் குமிழும் கண்டம் தண்டம் பயில்-சங்கினையும் அழியை குமிழும் பூலையும்[முறையேத்த] கழுத் தினையும் மூக்கினையும் பொருந்திய,— ஒன்தொடி வஞ்சியை-ஒள்ளிய வளையலையுடைய பெண்ணை,— கைத்தவரை கண்டது ண்டம் படுத்தும் புலியூர் கனம் வரையில் கண்டது உண் டு - வஞ்சகரைக் கண்டிக்கப்படுக் துண்டமாசச் செய்யும் புலியூருடைய கனம் பொருந்திய மலையில்[பான்] கண்டது ண்டு.—அங்கது - அக்காட்சியானது,—நண்ப - நண்பட்னை,— என் நெஞ்சங் கலக்கியது - என்னுடைய மனத்தினைக் கலக்கியது எ-று. (நிதி)

கலகத் தனங்களைச் செற்றவன் பாரைக் கவிஞர்மலையக் கலகத் தனங்த தவமுனி யாற்சமங் கண்டொருபக் கலகத் தனம்பயின் மென்னாடை யாளைக் கலந்தவன்ச - கலகத் தனம்புலி யூரனென் றுல்வருங் கைவலமே.

இ-ள். கலகத்து அனங்களை செற்றவன் - கலகஞ்செய்தலை யுடைய மன்மதனைக்கொன்றவரும், — பாரை கவின் மலைம் கலகத்து அனந்த சவம் முனியால் சமம் கண்டு - பூமியை அழகிய பொதிய மலையில் இருக்கின்ற அளவற்ற தவத்தையுடைய அகத்திய மகாரூனிவராற் சமத்துவங்கண்டு, — ஒரு பக்கல் அகத்து அனம்பயில் மெஸ் நடையாளை கலந்தவன்- ஒரு பக்கத்தினிடத்தே அன்னம்போன்ற நடையையுலடைய உமாதேவியாளரைக் கலந்தவரும், — சகல கந்தன் - சகஜத்துக்குங் கர்த்தரும், — அம் புலியூர் என்றால் - அழகிய புலியூராகிய நடராசர் என்றுசொல்லித் துதித்தால், — கைவலம் வரும் - மோகஷங்கைக்கூடும் எ-று. (நக)

வலம்புரி யுங்கழு நீருங் குலாவு மதுமலர்ச்சை வலம்புரி யுங்குழல் பங்கர் தணக்குபின் வண்புலியூர் வலம்புரி யுங்கிய வாழியு மாதர்க்கு வாண்பகையாப் வலம்புரி யுங்குமி ஊநதுணை யாகும் வசந்தனுக்கே.

இ-ள். வலம்புரியும் கழுந்தும் குலாவும் மது மலர் - நங்கியாவர்த்தத்திலும் கழுந்திரும் விளக்குகின்ற தேன் பொருந்திய பூக்களையுடைய, — கைவலம்-புரியும் குழல் பங்கர் தணக்குபின்-பாசியும் விரும்புகின்றகூந்தலையுடைய உமாதேவிபங்கராகிய நடராசர் எம்மைப்பிரிந்தபின், — வசங்கனுக்கு- மன்மததுக்கு — என் புலியூர் வலம்புரி உந்திய ஆழியும் - அழகிய புலியூரிற் கங்குகளைக்கரையில் உந்திய கடலும், — மாதர்க்கு வாண்பகையாப் பலம் புரியும் குழிலும் - [நாயக்கைப் பிரிந்த] மகளிர்களுக்குப் பெரிய பகையாப் பெற்றியைச் செய்கின்ற குழிலும், — தணையாகும் - தணையாகிகிற்கும் எ-று. (நக.)

சந்தநத் தேவை நிகர்களக் கண்ணினர் தம்வகைகாற்' சந்தனத் தேவைகு வேள்களை பாற்றத் தாரணிவா சந்தனத் தேவைத்து வண்புலி யூரரைத் தந்தருளுஞ் சந்தனத் தேவையல் வாற்பணி யேன்றெய்வந்தான்பிறவே

இ-ள். சந்தம் ஏத்து வகை நிகர் களம் கண்ணினர் தம் வகை - அழகியசங்கினையும் அம்பினையும் முறையே யொத்த கழுத்தினையும் கண்ணினையுமைடைய மடவார் சொல்லுகின்ற வகையும், — கால் சந்தனத்தே வகை வேள்களை - தென்றந் காற்றுகிய தேரினிடத்தே தங்குகின்ற மகன பாணமும், — யாற்ற - இரிந்துபோம்படி, — தார் அணி வாசம் தனத்தே வகை

தந் மாலையின் அழகிய வாசத்தை ஏனது தணத்திற் பெற ருந்தும்படி கைத்து—வண் புலியூரரை தந்து அருளும்—அழகிய புலியூரரைக் கூடும்படிச்சுது தந்தருளிய,— சந்து அனம் ரேவை அல்லால்—தாது சென்ற அன்மாகிய தெய்த வத்தை அல்லாமல்,— பிற தெய்வம் பண்ணேன்—வேறு தெய்வங்களை வணங்கேன் எறு.

[இஶ]

தானைக் கடியிட நீங்களித் தோலினர் தண்புலியூர்த் தானைக் கடியிட மாடுறை காதர் தண்ததலிற்சு
தானைக் கடியிட ராகவில் கேள்வல் சத்தைபொடுத்
தானைக் கடியிட வந்தன மாரன் சதுரங்கமே.

இ-ன். தானம் கடியிட நீங் கரி தோலினர் - மதம் வாசைனையைச் செய்கின்ற நீண்ட யானைத்தோலினை யுடையவரும்,— நீண் புலியூர் தானம் கடி இடமாய்துறை காதா - குளிர்ஸ்ந்த புலியூர் என்னும் ஸதானமே தமக்குரிய இடமாக ஆருக்கின்ற தலைவருமாகிய கடராசா,— தணத்தலில் - எம்மூப் பிரிசலினால்,— சந்தானம் கடி இடர் ஆக— [யாம பூசை] சந்தனஞ் கொல்லுகின்ற இடையூருக் கிற்க,— விளைவேன் சலசத்தை எடுத்தான - விற்பட்டையை யுடைய மஸ்மதன் முத்தற்பாணமாகிய தாமரப்பூவை யெடுத்தான்,— தங்கு அடி இட - அல்விடாதே [போனரா] தொடர்குந்து,— மாரன் சதுரங்கமே— அம் மஸ்மதலுடைய சதுரங்கசேனை கரும்,— உந்தன - உந்து வளைந்து கொண்டன எறு. (குக)

துரக்கமுங் தானையம் யானையுங் தோமிக் சொல்லிகிஞ்சா துரங்கமுங் தங்கில் மம்புலி யூரன் துதிச்சவர்க்கோ துரங்கமுங் துங்கண்ண ஒுக்கரி யானைப்பர் சொல்லருமா துரக்கமுங் தஞ்சையை யானைகு முத்திச் சுகந்தனையே.

இ-ன் ஒது ரங்கமுந்தும் சூண்ணனுக்கு அரியான்- சொல்லப்படுகின்ற திருவரங்கசதின் ரூதன்மை பெற்றிருக்கின்ற விட்டுத்தூவுக்கு அரியகரும்,— அண்பர் சொல்லரும்மாதுரம்— தமதழயவர்க்குச் சொல்லுதற்கரிய மதுரமாகவிருப்பவரும்,— கம் உந்தும் சடையான் - கங்கைபாகியார் அலைகளைத்தன்னுகின்ற சடையையுடையவரும்.— அம் புலியூரன்- அழகிய புலியூரரை யுடையத்தருமாகிய கடராசர்,— துதிச்சவர்க்கு - தம்மை வணங்கினவர்களுக்கு,— துரக்கமுங்

குதிரையும், — தானையும் - காலாளும், — யானையும் - யானையும், — தேரும் - ஜிரசமுமாகிய, — இ சொல்லிடும் காது வங்கமும் தங்கிடும் - இந்தச் சொல்லப்பட்ட சதுரக்கத்தையு கொடிப்பார், — முத்தி சகங்களை நல்கும் - [அவையன்றி] மோகாங்கந்த்தையுங் கொடுப்பார் எ-று. (சு)

கந்தனை யாகம மெய்ப்பொருள் கேட்ட கடவுளையக் கந்தனை யாகவங் தாந்தரி யானைக் கறுத்ததங்கள் கந்தனை யாகத் தடர்புலி யூரைனைக் கண்டிகொண்டு கந்தனை யாகவங் கண்ணார் மயலைக் கட-கந்தனையே.

இ-ன். கந்தனை ஆகமம் மெய்ப்பொருள் கேட்ட கடவுளை - கந்தச்சாமியை ஆகமத்தின் மெய்ப்பொருள் வினாவிய கடவுளும், — அ கந்து அனையாக வந்தாந்து அரியானை - அந்தத்துடன் மாதாகாக வந்துகிந்த விட்டுத்துவக்கரியங்கும், — கறுஷ்த தச்சன் கம் தனை யாகத்து அடர்புலியூரைனை - கோபித் த தடுகலுடைய தலையை யாகச்தில்கெட்டிய புலியூருமாகி ய கடராக்கரை, — கண்டுகொண்டு உகந்தனை - [மன்னே] தரி சிறுக்கொண்டு களிகூர்ந்தாய், — ஆகவும் கண்ணார் மயலை கடஞ்சனை - [ஆதலால்] பாலாக்கெய்கின்ற கண்ணினை யுடைய பெண்களால்கூரும் மயக்கத்தை நிவகினை எ-று. (சு)

தனையா தரிக்கும் பிரபத்தை யோசெனத் தான்மூருகன் ரைனையா தரிக்கும் புகழ்ப்புலி யூரைனத் தான்துவங்கின்த் தனையா தரிக்கு நிகழ்வாய் போற்றிலர் தாழ்ப்புப்பங் தனையா தரிக்குமென் : முவிநுப் பாரித் தரணியிலே.

இ-ன். தனையா தரிக்கும் பிரமத்தை ஒத்தன - குமாரனை கீ மனதிந்தரித்திருக்குத் தம் பிரணைப்பொருளைச் சொல்லவன்று, — முருகன் தனை ஆசரிக்கும் புகழ் புலியூரை - முருகக் கடவுளை ஆசரிக்கின்ற கீர்த்தியையுடைய புலியூரும், — தான்துவங்கள் நிலையாயுள்ளவற்றும், — சிற்தனை - ஏன்றுமூன்ளவரு மானிய கடராக்கரை, — ஆதர் இக்கு நிகழென போற்றிலர் - மூடர்கள் கருப்பஞ்சாந்துக்குச் சமாணமானவரென்று சொல் வித்துதிக்கின்றார்லர், — தாழ் பழம் பந்தனை - தாழ்க்கத் பிற வியாலாகிய பந்ததை, — யாது அரிக்கும் என்றே - யாது சக்கரிக்குமென்ற [எண்ணியோ], — இ தரணியில் திருப் பங்க் - ஜிப்பூயியில் வீனாக இருப்பார்கள் எ-று. (சு)

தரணியில் வேகக் மகிழ்புளி யூர தருகவரச் .

தரணியில் வேகக் தங்கதமு லாமலுரை தன்மறைவி
தரணியில் வேகக்கூடச் செய்யா மலுமச் சமங்படர்க்கவு
தரணியில் வேகக் காலா யென்றத்தண்டு யாமலுமே.

இ-ள் தரணியில் ஏகக் மகிழ் புலியூர - இமயமலையிற்
பிறநத ஒப்பற்ற உமாதேவியார் மகிழ்க்கண்ட புலியூரே :—
தரணியிலே கைதவுக்கு உழலாமலும் - பூரியிலே வஞ்சகத்தில் உழலாமலும்,— தன் மறை விதரணை இல்லைகையை
செட்யாமலும் - தமக்குரிய வேதத்தின் விரைணத்தையுடைய
பிரமதேவர் [பிறவின்டாகும்படி] விதித்தெரு மாமலும்.—
அ; சமன படர் - அந்த மயதூர்,— எவ்வரணியிலே கையற
வாய் எனை தண்டியாராதும் - கவுரணி என்றும் ஆற்றிலே
செலுத்தச் செயலின்மையாக என்னைக் காலாகுமலும் —
வரம் தருக - வரத்தைத் தரக்குவீர் எ-று. (கா)

தண்டா திருக்குஞ் சடைப்புவி யூர சுபனிபஞ்சீல
தண்டா திருக்குஞ்சூச் சங்கா கராவிய சுகா-ஞிரீல்
தண்டா திருக்கு மொழிக்குருள் வெர்ணி : தடக்குவால
தண்டா திருக்கு முடித்தா என்னைப்பெருப் தகாமலுக்கு.

இ-ள். தன் தாது இருக்கும் சடை புலியூர - குளிச் சிபோ
ருக்கிய பூந்தாது இருக்கப்பெற்ற சடையையுடைய பூந்தூ
ரரே :— சுபனியம் கோதண்டா - பொனமலையாகிய வில்லீ
டையுலரே.— திரு குஞ்சு சுங்கு ஆ-ா-ஆழுபை கா-ஸ்னைச்
சங்குக்குண்டலத்திற்கு உறைவிட மாகவுடையவரோ — சாங்க
னிலே தண்டாது இருக்கு மொழிக்கருள் - பூரியிலே கிள்ளா
து வேதத்தைச் சொல்லியருளிய.— வெர்னி கு-ம் கு-ம்
வேதண்டா-வென்னியரகிய விசாலம் பொருங்சிய குலம் ஸுப
யுடையுலரே,— திருக்கு முடித்து பொய் தகாமலை எனை ஆஸ்
வஞ்சகமாகியவினைகளை முடித்துப் பொய்யாகிப் பி பஞ்சக்
நிற் பொருங்காமல் என்னை அழிமக்கொண்டு ருகும் எ-று.

காம தகனங்கு தருவீர செய்க்கணிக் கட்கள்பெரு

காம தகனங்கு தரம் பாய் அளின்புலி யூரகலங்

காம தகனங்கு தருகரிச் சன்மகன் மக்கடன்மீ

காம தகனங்கு தமையாண் டருளுன் கதிச்சித்தியே.

இ-ள். காமன் தசனம் தரு வீர-மன்மாணை எரித்த வீரரே,
— செய் கணி கட்கள் பெருகா மதகு அனந்தரம் பாய் கவி

ன் புவியூர் - வயல்களிற் பழங்களின் தேங்கள் பெருசி மத
கீனிடத்தப் பின்னர்ப் பாய்கின்ற அழகீனையுடைய புவியூர்
ரே, — கலங்கா மாம் கணம் தகு கரி சன்ம - கலங்கா அமைப்பை
யுடைய மதத்தைச் [சொரிதலால்] மேகத்தையொத்த யானை
ந்தோலையுடையவரே, — சன்மம் கடல் மீ:ாம - [ஆன்மாக்க
லைக்] - ஓன்மம் என்னுங் சடவினைன் ரு கடப்பி தற்கு மாறுமிழு
போன்றவரே, — தக நம் தமை ஆண்டி - தகு சிபெற நம்மை
அடினமக்கரண்டு, — உன் கதி சித்தி அருள் - உமத மோ
கூசித்தியை அருளாக்கடவீர் எ-து. (கஞ்ச)

சித்திகைக் குப்பசி போர்க்கலைக் காயசென் மச்சலரா
சித்திகைக் குப்பகைத் தக்கல் யார்சிற் சுபதனினே
சித்திகைக் கும்மமறாக் கென்புலி யூரன் நிருக்கரமவீ
சித்திகைக் குண்ணின் ரு அக்கைய பாதஞ்சின் திப்பவரே.

இ-ஸ். சித்தசபைரானில் - சிருக்சிற்றம்பல : தில். — மறை நே
சித்த இரைக்கும் ரெண் புவியூரன் - இவைங்கள் கேள்த்து
முழங்குகின்ற அழகைய புவியூர். — சிரு கரம் வீசி திரைக்கு
என் தின்து தூக்கி பாடும் சிக்கப்பவர் - திருக்கடத்தைக்கித்தி
கூர்க்கள்! என்ன தூக்கேயாடிப திருவ்வைபச் சித்திப்பவ
ர்கள் — சித்திகைக்கு பச போர்க்கு இலக்கு ஆய - சித்திகை
மாசுக்கத்துக் கலைவனுகைய மன்மதனுடைய போருக்கு இல
க்காரைய — என்மம் சலாரசி ஒரைக்கு பகைத்து சுவபார்
- பிற சிலாரைய சமூக்கிரத்திலுண்டாதும் [உண்பமாகிய] சித்தை
முந்தினும் பறைப்பறத்துச் சஞ்சலப்படார்கள் எ-து. (கசு)

சித்தர முந்தீரி யும்பாச் சூரண் சிதைந்துடன
சித்தர மும்முழி மும்பிளா வாக்கசெப் பே+யுமையுக்கச்
சித்தர முந்தீரு சென் வீ யூரைச் தீட்டுதுசற்
சித்தர முந்தீய வந்தரி பங்களை தயானித்துமே.

இ-ஸ். சித்த உரமும் கீரியும் பக - சமுக்கிரத்தின் வலிகை
யும் செலுஞ்சுகிரியும் பிளக்கும்படியும். — சூரன் சிதைந்து உ
டல் செந்து உரமும் உயிரும் பிளவாக - சூரபஜ்மன் சிதைந்
து உடம்புகளின்து மார்பும் உயிரும் பிளக்கும்படியும். — செய்
செயம் - செய்த முருக்கடவுளும். — ஜ கை சித்தரமும் -
ஜூங் தலைருக்காவாலையுடைய யானைமுகக்கடவுளும். — தொழு
டி, ன் புவியூரை - வணக்குகின்ற அழகைய புவியூரும். — தீ
ட்டும் சித்தரம் முத்தைய நுதல் அஞ்சரி பங்களை - தீட்டிய சி

நூற்றிலங்கு முக்கியிருக்கின்ற செற்றியையுடைய பார்ப்பது
பங்கருமானிய கட்டாசமை,— தியானித்தும் - தியானிப்பேச
ம் எ-று. (கங)

நீணித் திருவீழ் விற்கண்ட போற்றிக் கூப்பத்தில்
யானித் திருப்பெங்க எம்புவி யூரனை யண்புடைமை
யானித் திருவு முடலுமெல் லாஞ்சை யன்றுகண்மை
நானித் திருக்கற் பவமறுப் பீரரும் பாதகேர.

இ-ன். அரும் பாதகேர் - திருச்சுகரிய பாதகத்தையுடைய
உர்களே,— எக்கள் அம் புலியூரனை அன்புடைமையாக்கு-
ஏங்களுடைய ஆழகிய புலியூரகர அன்புடைமையோடு —
ஆனி திரு விழுவல் கண்டு போற்றிடும் - ஆனிமாசுத்தில் கூ
டக்கும் மகோந்தகவகாலத்திலே நானித்துப் போற்றக்கன்,—
ஆப்பத்தி தியானித்து இருபு- அப்பொழுது தெரிகித்தபாடுமே
[உத்திருவருஷ்தை எப்பொழுதும்] தியானித்திருக்கன்,—
இ திருவும்ஷட்டலும் எல்லாம் கிளை அன்று - இந்தச் செல்வ
மும் உடம்புமுறையின் எல்லாம் கிளையுள்ளன அல்ல,—
ஆனி திருக்கல் பமாம் அறுப்பீர் - [இப்பத்தியானிக்கால்]
கேட்டினேயும் திருக்கையுமுடைய பிறவுத் துண்பத்தை அறு
ப்பீர்கள் எ-று. கண்ணர் - அகை. (கங)

பாதவத் தைக்குறித் தேடியும்த மாற்பண்றி பார்ச்சரிய
பாதவத் தைக்குறிமய்ப் பங்களித் தயியுவில் யூர்ப்பத்தியப்
பாதவத் தைக்குறி யேறுயிய போம் பகவிகைத்துப்
பாதவத் தைக்குத அறநிக் காய்ப்பாரிக் கஞ்சலென்றே.

இ-ன். ஒத் பாதவத்தை க்ரிர்த எப்பு - ஏழுமராமத்தை
[இவெட்டுக்] குறித்து ஒரும் குல் எய்த — மால பன்றி பார்ச்ச
க அரிய பாத - விவு னுவாகிபப கறியுக் காண்கரிய பாதக்
தை யுடையுடைய, — அசதைக்கு மெய் பங்கு அளித்தாப்-
உமாசேவ மாருக்குத் திருமேஜியி ஞாருபங்கைக் கொடுத்த
உரே, — புலியூர்பஸி துப்பா - புலியூரன்னுங் திருப்பதியி
விருக்கின்றப்பதாப்போல்காரே, — தக்கதை குறியேன் உயிர்
போம் அ பகவீகடை - தவத்தைச் செய்யக்கருதாத என்னு
டைய உயிர் உடம்பைவிட்டு நிங்குமங்களானில், — பரிந்து
அஞ்சல் எண்று - இரங்கிப் பயப்படாதே எண்று, — அவத்
தைக்கு தப்பாது உதவுற்றிடுவாய் - ஆபத்துக்குத் தப்பாமல்,
உயவிசெய்தருஞ் எ-று. (கங)

சலஞ்சலம் போலற்ற தாபத்ர் போலவேன் றன்னைபமஞ் சலஞ்சலம் போருகத் தாடை தனமென்று தானருள்வாய் சலஞ்சல மென்று வருகீர் வயலிலைடச் சஞ்சலமாய்ச் சலஞ்சல மீற்றுளைந் தோஞே தமிழ்ப்புலி யூரவனே.

இ-ன். சலம் சலம் என்று வரும் நீர் வயலிலைட - சலம்கல மென்னும் ஒரைபொருங்கி வருகேன்ற கிரையுடைய வயலிலே, — சஞ்சலமாய் சலஞ்சலம் ஈறது உளைந்து ஒழித் தமிழ் புலியூரவனே - சஞ்சலமாகேச் சங்குகள் [முச்து க்களை] எறுத ந்து உளைக்கோடுகின்ற இளிப் புலியூரோ, — சலம் சலம் போல் அற்ற தாபத்ரபோல - கோபாகக்கிணியானது தண்ணீர் போலாச நீங்கீய தபோசனார்க் கருளுவதுபோல, — என் தண்ணீரம் தஞ்சல் தஞ்சல் அம்போருகம் சாள் தங்சனம் என்று கருள்ளாய் - [கொடியேஞ்சிய] என்னையும் பயப்பட தொழி பயப்படாத - ஏழி தாமகமாமல்களை நிகர்த்தாதங்களைத் தங்கோம் என்று சொல்லி அருளக்கடவீர் எ-று (எ०)

புலியர வங்கண்டு ரொண்டாட வாந்த் பராகனாம் புலியர வங்கிளர் சுங்காச் சுடாரன் பொற்பதத்தைப் பலியர வங்கன சுங்க மன்றங்களிலை வென்று புலியர வங்கரு திட்டமிருப்பிலிலே.

இ-ன். இ பாவளியிலே - இச்சப்பூமியிலே. — அவம் கருசி திரியார், லியர் - தவமான காரியங்களை விரும்பித் திரிபவர்களாயே கீழோர்கள் — புலி அரவும் கண்டு கொண்டாட ஆடும் போன்றை - விராக்கிரபாதமுளிவரும் பசஞ்சலிமுளி வரும், ரிசித்துக் கொண்டாடக் கிருநடனங்கெய்கின்ற புராதனாரும். — அம்புலி தாரவும் கிளர் சங்கை சடாதரன் - சந்திரனையும் ஒலிகளருக்கெற கங்கையையும் சூடியின் மாட்டுத் தீர்த்தவருமாகிய நடராசருடைய, — பொன் பதத்தை பு[ல்]வி - தழகிய திருவடிகளைமன்த்தாற்றநூவி, — அர அங்கை சங்கர வண் புலியூரை என்றும் - அரனே! அங்கனை! சங்கரனே! அழகியபுலியூரனே! என்று சொல்லித் துதிக்கின் ரூர் இல்லை எ-று. ; (கக)

புவனமுங் காலுங் ககனமு மற்றும் புணர்த்தமன்றுய்ப் புவனமுங் காலு மழுதக் கதிரும் புஜைக்கருப் புவனமுங் காலுக் தரளம் புரள்புலி யூரனைம் - புவனமுங் காலு மழுகுங் தியானித்துப் போற்றுநெஞ்சே

இ-ன். புவனமுங் காலும் ககனமும் மீற்றும் புணர்த்தம் -

ஈ

புலியூர்யமகவந்தாது

விரிதிவியும் வரயும் ஆகாயமும் மற்றைய கேடுவும் அப்புடும் [ஆகிய பஞ்சமுத்தங்களோடு] பொருந்தியும்,— அன்றூப்பொருந்தாமலும்,— புவனமும் காலும் அமுதம் கதிரும் புளைந்த—[கங்கையாசிய] நிரிழையும் காலுக்ன்ற அமுதகிரணத்தையடைய சுதாரணையும் தரித்த,— கருப்புவனமும் காலும் தரவாம்: புரள் புலியூர்ஜீன - கருப்பஞ்சோகூலியிலும் வாய்க்காலிலும் முத்துக்கள் புரளுக்ன்ற புலியூரரை,— நெஞ்சே-மனமே,— நம்பு—[எமக்குப் பற்றக்கோடு என்று]மபிக்கைசெய்,— வனமும் காலும் அழகும் தியாவிதது போறது—[அவருடைய திருமேனியின்] திறத்தையும் திருவடிகளையும் அவுகளின் அழகையும் தியானித்துத் துதி எ-று.. (எ2)

சேடனென் ரேதியசெவ்வேணுவொற்றுச்சேர்க்குமவன் சேடனென். ரேர்புகழ்த் தெண்டுலி யூரினன் மெய்வதவி. • சேடனென். ரேமெறுப் பான்பதி மீதன தேர்செயல்குற் சேடனென். ரேவேற் கருடருக் காணக திகிரிமின்னே.

இ-ன். சேடன் என்று ஓசிய செவ்வேள்— என்றும் இள வரமனய யுடையவரென்று சோஷ்லப்பட்ட சுப்பிரமணியக் கடவுளும்;— நடு ஒற்று சேர்க்கும் அவன் சேடன்— அவருடைய தமயனுகிய விநாயகச்சடவளும்— என்று— சூரியனும்,— ஓர் புகழ் தென் புலியூரினன்— ஆராய்க்ன்ற புகழையுடைய அழகிய புலியூரரும்,— தெய்வதா விசேடன்— தெய்வங்களுள் விசேடமானவரும்:— என் தோம் அறப்பான்— எனது குற்றங்களை அறப்பவருமாகிய நடராசருடைய,— பதி மீது— ஊரின்கண்ணே,— உன்று ஏர்செய் அல்குல் சேடன்— உன்றுடைய அழகைச் செய்கின்ற அல்குலாசிய ஆகிசேடனுண்டு,— நம் திகிரிமின்னே— நம்முடைய மலையிற்பெண்ணே,— என்றே ஏற்கு அருடரும்— எப்பொழுது எனக்குக் குருப்பையச் செய்யும் எ-று.. சேடன்— என்பதன் நடுவே ஒற்றைச் சேர்க்கச் சேட்டன்-என்றாகும். ஆவன் சேட்டன் அவருடைய தமயன் என்க. (எ3)

திகிரிக் கனகிகர் மாலாக மீதுறை செங்கமலத் திகிரிக் கனமுலை வாளியிங்-த்ராணி தினங்தொழுசீர்த் திகிரிக் கனமொழி மங்கைபங் காளர் திகழ்புலியூர்த் திகிரிக் கனமுத் தெனவுதித் தாரெங்க டெய்வதமே.

இ-ன். திகிரி கனம் விக்கர் மால் ஆகம் மீதுறை செம் கமாத்தி— சுக்கராயுதத்தையடைய மேகத்தை ஒத்த விவ்துவை

ஆலமும் உரையும்.

நட

ன் மார்பிலிருக்கின்ற செந்தாமரப்பூஸுவ ஆசனமாகவுடைய இலக்குமியும்,— கீரி கணம் மூலை வாணி-மலையை ஒத்த குட்டமாகிய மூலையையுடைய சாஸ்வதியும்,— இந்திராணி-இங்கிரன் மனைவியும்,— தினம் தொழு சீர்-எப்பொழுதும் வணங்குஞ் சிறப்பையுடைய,— திகிரி இக்கு அன மொழி மங்கை பங்காளர் - இமயமலையிற் பிறக்க கரும்பைகிர்த்த வார்த்தையையுடைய உமாதேவிபங்கரும்,— திகழ் புவிழுக் கீரி கணம் முத்து என உசித்சார் - விளங்குகிள்ளிரும்புவிலிருக்கின்ற மூங்கிலினது கணம்பொருந்திய முத்தாக உதிர்தவ ரூமாகிய நடராசரோ,— எங்கள் தெய்வதம் - எங்களுடைய தெய்வமாகும் எ-று. (எசு)

வதனங் களையாய்ந் துடைப்பலி யூரன் மாபுடைத்தெய் வதனங் களை களை மன்னனென் பேரூர்க்கு வளர்ந்துவிருவதனங் களையறு மோடைசெய் சாமனை வண்ணமட்கு வதனங் களைங்கழி மாக்கரி வைய மகுடங்களே.

இ-ன். ஜூந்து வதனங்களை உடை புலியூ-ன்-ஜூந்து சிருமுகங்களையுடைய புலியூரர்.— மரபு உடை தெய்வதம் - முறையையுடைய பெய்வம்.— ஏம் களை களை மன்னன் - ஏம்முடைய [மல்மாகிய] களையாகக் களை சின்ற தலைவர்,— என் பேரூர்க்கு - என்றுசொல்லித் து சித்தவர்களுக்கு,— அனங்களை உறும் ஒடை செய் கா மனை வண்ணம - அன்னங்களைப் பொருங்கியவாவிகளும், வயபல்களும், சோலைகளும், மனைகளும்; புசழும்,— வளர்கது மிகுவது - வளர்ந்து மிகுவதாகும்,— தனங்கள் - திரவியங்களும்.— ஐ கழி மா - பஞ்ச கதிஸையுடைய குதிரைகளும்.— கரி - யாணைகளும்,— வையம் - தேர்களும்,— மகுடங்கள் - முடி களும்,— புகுவ - வந்துசேருவ எவாகும் எ-று. (எடு)

குடந்தங் திரிமூலைச் சொல்லீருங்கெற் குளிர்புன்றசு குடந்தங் திரிவென்ப வர்க்கீக லேகுறித் துப்புரிவன் குடந்தங் திரிகர ணம்-முமக் கேசெய்வன் கோண்மதன்ம குடந்தங் திரித்திடு மாலபுலி யூரர்தங் குன்றிடத்தே.

இ-ன். குடம் தந்திரி மூலை சொல்லீர் - குடத்தையும் யாழையும் [முறையே] ஒத்த மூலைகளையும் சொற்களையுடைய பெண்களே,— உலகில் தம் களிவு- உலகிலே தங்கள் திரிதல், — குளிர் புனல் சுகுடம் என்பவர்க்கு இகலே குறித்து - குளிர்த்த கீரையுடைய சேம்மலைபோலப் [பற்றற்றது] என்று சொ

வ்பகர்களுக்குப் பக்கவைச் செய்து,— குடங்கம் புரிவன— கைகூப்பி மெய்க்காட்டி நிற்றலைச் செய்வேன்,— நிரி கரணம் உமக்கே செய்வன்— மனம் வாக்குக் காயவுகளாற் செய்யுஞ் சுயல்களையும் உமக்கை செய்வேன்,— டகால் மறன் மதுடம் தந்து · [புட்ட] பாணைகளையுடைய மன்மத னுஸ்டைய மதுடமாகிய நன்கைத்தந்து,— மால் இரித்திடும்— எனதுமையலை நீக்கும்,— புலியூர் தம் குன்றிடத்தே— புலியூருடைய மலையினிடத்தே எ-று. (எ)

இடந்தால் மாவுறை யன்றிலும் பேடு மெழித்தத்திமார் பிடந்தாலும்கைத்தத் தூபு வாரும்போன் வின் அுமேதத்தும் சன்னடந்தாலும் வாழுமில் சீட்டறே துறைத் தினர் மேய்க் கங்கம் விடந்தால் மேற்றுயில் அம்புல் யூர்க்கீடு கேள்வேரே.

இ-ன். தாலம் இடமா உறை அ-றி லும் பேடும்—பனையே இடமாக இருக்கின்ற அ-றி லையுடும் அதன் பீட்டுகளையும்,— எழில் ஈத்தி மார்பு இடம் நாலும் கைத்து இம் மூலகும்போல்—[தங்களுடைய] அழுகியசூத்தகளை மார்பிலும் வாமபாகக்குலும் காவிலும் [முறைடீய] கைவாத்திருக்கு— த மும்மூர் திகளையும் போல,— மின்னும் ஏந்தலும்— காய்கிழா காயு+நூம்,— மன் இடத்து ஆலம் காட்டு அரி ஏந்தாகு உறை— பூமியைக் கிழித்து ஆலிலையில் நிதித்தாரவெய்க்காறு விட்டினுள்ளுகிய இடபத்தையுடைய சிவப்ரபாமானி சுசான்று,— இனர் மேய்ந்து இகல் மயிடம் தலம் மேஸ் துயிலும்— பூங்கொச்து கீள மேய்ந்து வலிமைகாரங்கீய எந்தாமன் பூமியினித்தினர செய்கின்ற.— புலியூர் கர்க்கு வகினர்— புலியூராகிய கரந்திற்குச் சென்றார்கள் எ-று. [எ]

ஏகா சலம்ப மியல்கிர மார்ப விரண்ணியமா
மேகா சலம்பயல் விற்பலி யூ வெழுவுடைப்பருகி [லா
யேகா சலம்பணி சேர்க்காங்கை பங்கவென் மேக்கினல்
வேகா சலம்படி யும்வினை யாய விருட்கடலே.

இ-ன். ஏகாசம் இலம்பம் இயல்கிரு மார்ப— உத்தரீயங்கு குகி அகைகின்ற அழுக்கையார்கையுடையக்கரே.— தீரணியம் ஆம் ஏக அஶலம் பயில் வில் புலியூர்— பொன்னுகைய ஒப்பத்த மலையாற்பொருங்கிய வல்லையுடைய புலியூரே— ஆழில் பெருகி காச அலம்பு அணிசேர் பிகாங்கை பங்க—

அழகுமிகுஞ்சு முத்துகள் ஒவிக்கின்ற ஆபரணங்கள் சேர்க்கத் ஸ்தனங்களையடைய உமாதேவிபங்கரே,— என்று ஏத்தின் அல்லால்—என்று சொல்லித் துதித்தால் அல்லாமல்,— சலம் படியும் விளை ஆய இருள் கடல்-பொப்பொருங்திய கன்மமா சிய கரியசமுத்திரம்,— ஏகா-போகாவாம் எ-று. (எஅ)

கடநாக மன்னு கயிலையி னன்கரு தார்க்கொருவி
கடஞ்சு மன்புவி ழூரங்ப ரோர்க்கீலர் காண்கவினூர்
கடஞ்சு மன்ன கடிதடத் தாயெமைக் காய்வதுவே
கடஞ்சு மன்பிறைப் பன்மாலீக் கூற்றமங் காங்ததுவே.

இ-ன்.கவின் ஆர் கடல்நாகம் அன்ன கடி தடத்தாய்- அழகு நிறைந்த கடலையும் சர்ப்பபடத்தையும் ஒத்த, நிதம்பத்தையுடைய பெண்ணே,— எனம் காய்வதுவே கடஞ்சுக - எம்மை முனிவதுவே கடஞ்சுக,— மன் பிறை பல் மாலீ கூற்றம் அக் காங்தது - பெரியபிறையாகிய பல்லையடைய சாயங்காலமெ ன்னும் கூற்றானது வாயைத் திறந்தது [அதனை].—கடம் நா கம் மன்னு கயிலைமினுன் - மதயாளைகள் வசிக்கின்ற கைலாச மலையையடையவரும்,— கருதார்க்கு விடங்கள் - தம்மை எ ன்னுதவர்க்கு விகடராய் இருப்பவரும்,— ஆகமன் - ஆகம த்தையுடையவருமாகிய நடராசருடைய,— புலி ழூர் அன்பர் ஓர்க்கீலர் - புலிழூரிலுள்ள தலைவர் அதிக்கின்றால்லை எ-று.(எக)

காங்தத்தில் வீழு மிருங்பினைப் போற்கனற் கண்ணுதவிற் காங்தத் திலக நுதலாண் மருங்குறை கத்தனையே காங்தத்தில் வாழுத்திற் கவின்புவி ழூரன் கமலமதங் காங்தத்தில் வந்த களிவண்டிற் ரேண்றுங் கருத்துறவே.

இ-ன். காங்தத்தில் வீழும் இரும்பினைப்போல் - காங்தத்தில் விழுஞ்சு பற்றுகின்ற இரும்பைப்போல,—கனல் கண்ணுதவல் காங்த - அக்கினிக்கண் நெற்றியில் ஒளியைச்செய்ய,— திலக ம் நாலாள் மருங்கு உறை கத்தனை - திலகமணிக்த நெற்றி யையடைய உமாதேவியின் பக்கத்திலிருக்கின்ற கடவுளை,— ஏகாங்தத்தில் வாழுத்தில் - தனியிடத்திலிருக்குஞ்சு துதித்தால்,— கவின் புலிழூரன் - தழுகிய புலிழூராகிய அக்கடவுள்,— கமலம் அது அங்காங்தத்தில் வந்த களி வண்டின்- தாமரையின தலர்க்க பூவில் வந்து பொருங்திய களிப்பையடைய வண்டைப்போல.— கருத்துற தோண்றும் - இருதயத்தினுறுமாறு தோற்றுவார் எ-று. (ஆங)

கருத்தர வல்கு லவர்பா னிறுத்துங் கசட்டுயிச்காள்-
கருத்தர வல்ல வினைகெடுப் பீர்கறைக் கண்டரியோ
கருத்தர வல்ல சலச்சிலை யார்புவி யூர்க்கருணைக்
கருத்தர வல்ல மிலரென வேசொல்லுங் கோடவிர்ஸ்தே..

இ.எ். அரவு அல்குலவர் பால் கருத்து நிறுத்தும் கசடு உ.
மர்கான் - சர்ப்பபடத்தை ஒத்த நிதம்பத்தையுடைய பெண்க
ளிடத்தே மனததை நிறுத்துகின்ற குற்றத்தையுடைய ஆன்
மாக்களே. — கறைக்கண்டர்[என]- காளாகண்டரென்றும்,—
யோகர் [என] யோகத்தையுடையவரென்றும்,— உத்தரம்
வல் அசலம் சிலையார் [என]- வடக்கேயுள்ள வலிய மேரும
லையாகிய வில்லையுடையவரென்றும்,— புலியூர் கருணை கருத்
தர் [என]- புலியூரிலிருக்கின்ற கருணையையுடைய தலைவரெ
ன்றும்.— அவலம் இலர் என - அவலம் இல்லாதவரென்று
ம்,— கோள் தவிர்த்து - குற்றத்தை நீங்கி,— சொல்லும் -
சொல்லித் துதியுங்கள்,— [இப்படித்துதித்தால்] கரு தர வ
ல்ல வினைகெடுப்பீர் - பிறவியைத் தரவல்ல வினையைக் கெடு
ப்பீர்கள் எ-று. (அக).

கோக நகத்தைத்தர கச்சனி மாழுமலைக் கோதைகல்லார்
கோகன கத்தை நிகர்முகத் தாரென்று கூறிமகிழ்
கோகன கத்தை விழர்புவி யூரனைக் கூடியைய
கோகன கத்தையை பங்குனென் னீர்கும்பிக் காயத்தரே.

இ.எ். கும்பி காயத்தரே - நரகத்திற்கேதுவாகிய சரீரத்
நை யுடையவர்களே,— கோகம் நக நைத்த கச்ச அணி மா
ழுலை கோதை நல்லார் - சுக்கரவாகப்புன்னினை இகழ்ந்து
நகைக்கும்படி நைத்த கச்சினை அணிந்த பெரிய முலையை
யுடைய பெண்களை,— கோகனகத்தை நிகர் முகத்தார் என்று
கூறி மகிழ் கோகு அன கத்தை விழர் - தாமரைப்பூவு ஒத்
த முகத்தை யுடையவர்கள் என்று சொல்லி மகிழ்ச்சி கொள்
ஞுகின்ற கழுதை [கத்துதல்]போன்ற கத்துதலை விடுகின்றீர்க
ளில்லை,— புலியூரனை கூடி - புலியூரரைச் சேர்ந்து,— ஜய
கோ - ஜயோ,— கனகத்து ஜயை பங்கன் என்னிர் - மலைமக
ளாகிய உமாதேவி பங்கர் என்று சொல்லித் துதிக்கின்றீர்களு.
மில்லை எ-று. (அக)

போற்

காயத்தைக் கும்பியை மெய்யென் நிரேங்கைக் கடுங்க
காயத்தைக் கும்பினைக் கட்டறுப் பேமெய்க் கதிபரமா
காயத்தைக் கும்பிடு மன்பர்க்கண் பான கருணையஞ்சு
காயத்தைக் குஞ்சிச் சுடைப்புவி யூரனைக் கைதொழுதே—

மூலமும் உரையும்.

ஈடு

இ-ன். மெய் கதி பரம ஆகாயத்தை - மெய்ம்மையாகிய கதியையுடைய பரமாகாச வடிவமா யிருப்பவரும், — சூழ்பிடும் அன்பர்க்கு அன்பான கருணை அம் சகாயத்தை - [தம்மை] வணங்குகின்ற அன்பர்களுக்குப்பிரியமான கிருபையைச் செய்கின்ற அழகிய உதவியாயிருப்பவரும், — குஞ்சி சஸ்ட புலி ழூரை - குஞ்சியாகிய சஸ்டையை யுடையவருமாகிய நடராச ரை, — கை தொழுது - கைகுவித்து வணங்கி, — கை கடும் கலை போல் காய ஈறக்கும் விளை கட்டு அறுப்பேம் - கையாற் செலுத்துகின்ற கடுமையாகிய அம்பைப்போல மெலியத் தைக்கின்ற விளைக்கட்டை அறுப்பேம், — காயத்தை கும் பியை மெய் என்று இரேம் - [ஆகலால்] உடம்பையும் நரகத் தையும் [எமக்குக்கிடைப்பது] மெய்யென்று நம்பியிருக்கமாட்டேம் எ-று. (அங்)

கைவல மும்மைத் தொழிற்புலி ழூா கருதுமது
கைவல மும்மிகு முப்புரங் தீவிட்ட கண்ணுதலே
கைவல மும்மிட மும்மறி யாத கசடனெற்குக்
கைவல முந்தச் தடைப்பாய் வழியைக் கருவதற்கே.

இ-ன் மும்மை தொழில் கைவல புலிழூர் - முத்தொழிலீலூய் ஞ செய்யவல்ல புலிழூரே, — கருதும் மதுகை வலஸமும் மிகும் முப்புரம் தீ இட்ட கண்ணுதலே - எண்ணப்படுகின்ற வலி மையும் வெற்றியும் மிகுந்த முப்புரங்களில் அக்களியை இட்ட நெற்றிக்கண்ணரே, — கை வலஸும் இடமும் அறியாத கசடனெற்கு - கையின் வலப்பக்க மிதுவென்றும் இடப்பக்க மிதுவென்று மறியாத கசடனுகிய எனக்கு, — கைவலஸும் தங்கு - மோகந்ததையுக் தங்கு, — கருவதற்கு வழியை அடைப்பாய் - பிறவியினது வழியை அடைக்கக் கடவீர் எ-று. (கச)

தற்கங்கள் செய்யுஞ் சமயங்க டோறுங் தரித்தபிரான்
நற்கங் கமஞ்செசூத் தாம்புலி ழூரன் சகத்தவரோ
தற்கங் கமாகம மாரணங் தீந்தவன் சந்புலிப்பா
தற்கங் கருநடங் காட்டியென் ஞர்க்கில்லை தர்க்கச்சமே.

இ-ன். தற்கங்கள் செய்யும் சமயங்கள் தோறும் தரித்த விரான் - ஒன்றுக்கொன்று பிரதிவாதிக்கின்ற சமயங்கடோறுங் தங்கிய கடவுளும், — தற்கு அங்கம் அஞ்ச எழுத்து ஆம் புலி ழூரன் - தமக்கு உறுப்பு ஸீபஞ்சாக்கரமாகவுடைய புலிழூரும், — சகத்தவர் ஒதற்கு அங்கம் ஆகமம் ஆரணம் தங்கவன் - பூமியிலுள்ளவர்கள் ஒதியுணர்தற்காக ஆறங்கங்களையும்

இ-ன். பாழ் மனமே - கேட்டினையுடைய மனமே! - மிகு வந்தமினுல் - மிகுந்த பத்தியோடு, - நம்பர் பால் இந்து முடிபுலியூர் பாராம் புயற்சின் பாஸ் நம்பு - நம்பரும் வெண்ணையாட்டு சந்திரனைச் செய்து முடியையுடைய புலியூரருமாகிய, நடராஜருடைய தங்குவதித் தாமரைமலர்களை விசுக்கி: - எம் இன்னைலை அரிச்து விடுவார் - [ஆப்படி விசுக்கித்தால் அவர்] மாம்புடைய துண்பத்தைக் களைந்து விடுவார்; - உடையார் ஓட்டுன் மோழும் பானம் பரிந்து - செல்வமுடையவர்கள் வீட்டில் அர்ஜ சுஞ்சியைப் பானமாக விரும்பி, - பயின்ற நல் சேபாாம் சிந்து திரிய விடார் - [அவர்கள் வீட்டிற்] பொருஷ்திய தாழ்வாகத்தில் வருந்தித் திரியவும் விடார் எ-று. (க.ஏ.)

பாளித் திலக மெனுங்கங்கை வேணிய ஐப்பதும் பாளித் திலமன்ன துண்டத் தனப்பொற் பரியபொருப் பாளித் திலங்கை சோபுலி யூரனைப் பாடுதெஞ்சே பாளித் திலமினி யெவ்வண்ண மோநம் பவுஞ்சிர்து மே.

இ-ன். பாளி திலகம் எனும் கங்கை வேணியனை - நீர்க ஞாந்துத் திலதம்போன்றதென்று சொல்லப்படுகின்ற கங்கை யை த்தரித்த ரடையையுடையவரும், - பதமம் பாளி - தாமரைப்பூவைகிர்த்த ஈசனயையும், - திலம் தன்ன துண்டம்-எட்டுத் து நிகர்த்த மூச்சகையும், - தனம் பெண் பரிய பொருப்பாள் - முலையாகிய அழகிய பருத்த மலையையுமுடையவும், - பித்திலம் நகை - முத்தினையொத்த நகையையுடைய வருமாகிய உமாதேவியார், - சேர் புலியூரனை - செருகின்ற புலியூரருமாகிய நடராசரை, - நெஞ்சே - மனமே, - பாடுபாளித்திலம் - துதித்துப்பாடு நாள்களை நிட்டித்தோமில்லை; - இனி எவ்வண்ணம் நம் பவம் சிந்தும் - இனி எப்படி நம் முடைய பறவிகெடும்? எ-று.. (க.க.)

சிந்தா மணிதேங்ற லன்றிலு மற்றுமென் சிற்றுப்பிரைச் சிந்தா மணியைச் சிதைவிக்கு மாற்செகங் தாளிரக்கச் சிந்தா மணித்துள வத்தோன் பாவுங் திகழ்புலியூர்ச் சிந்தா மணியை வரக்கண்டி லேனின்னங் தேனினமே.

இ-ன்.. சிந்து ஆ மணி தேங்றல் அன்றிலும் மற்றும் - சமுத்திரமும் பசுவின்கழுக்கின்மளியும் தென்றலும் அன்றிலும் புட்பபாணமுதலிய பிறவும், - என் சிறு உயிரை சிந்தா மணியை சிதைவிக்கும் - என்னுடைய சிறிய உயிரைச் சிந்து அழகையுங் கெடுக்கும்; - இரக்க - [மாவலியிடத்திற்கு

மூலமும் உரையும்.

ச.ஏ.

பூமியை] யாகிக்கும்படி,— சிந்து ஆம் அணி துளவத்தோன் பரவும் - குறள் வடிவமான அழகிய துளசிமாலையையுடைய விட்டுதலு வனங்குகின்ற,— திகழ் புலியூர் சிந்தாமணி^{வை}-விளங்குகின்ற, புலியூரிலிருக்கின்ற சிந்தாமணி போன்ற நடேசரை,—தேனினமே இன்னம் வர கண்டிலேன்-வண்டிக் கூட்டங்களே இன்னும் வரக்காணேன் எ-று. (க.ஏ)

தேனினம் பார்ந்து தெவிட்டி யுவட்டித் தோக்கிமிகுங் தேனினம் பாய்கொன்றையன்பவியூரலை சீசனாறுபணிக் தேனினம் பாத செலவாற் புலன்செயுங் தோயித்தத் தேனினம் பாவிநெஞ் சேசெலவ ஞேபழுச் சென்மத்திலே

இ-ள். தேன் இன் அம்பு ஆர்க்கு - தேவுரை இ-விப ஸி கூடுண்டு—தெவிட்டி உவட்டி தியங்கை மிழுமடு எ இனம் பாய—தெவிட்டியும் உவட்டியும் தியங்கையும் மிழுந்த வண்டிக் கூட்டங்கள் பாய்கின்ற,— கொன்றையன புவியூரலை சென்ற பண்டுகள் - கொன்றை மாலையை யுடைய புலியூரரைச் [அங்கும்] ஏன்று வணங்கினேன்,— பாவி நெஞ்சே-பாவி யாகிய மனமே — சின் நம்பாத செலவால் ட்டென் செயும் தீஸம் சினதத்தேன்- உன்னுடைய கம்பாத செலவினுற் பஞ்சப் புலன்களுஞ் செய்கின்ற தீவினையையுங் கெடுத்தேன் ;—பழி சென்மத்தல் இனம் செல்வேனு - குற்றதையுடைய பிறவி யில் இன்னுஞ் செல்லுவேவேனு? [செல்லேன்] எ-று. (க.ஏ)

மத்தன் பராபரை வல்லவ னைல்லணி மந்தரமா மத்தன் பராக மலர்த்தா தினாறத்து மனத்தபது மத்தன் பராவிடு தென்பவி யூரான் மனமெனுஞ்சே மத்தன் பராலறி யப்படு வாணைக்கும் வாய்த்திருக்கே.

இ-ள். மத்தன் - கனிப்பையுடையவரும்,— பராபரை வல்லவன் - உமாதேவிக்கு நாயக்கரும்,— எல் அணி மந்தரம் ஆம் மத்தன் - ஒளி பொருந்திய அழகிய மந்தரமலையாகிய மத்தினையுடைய விட்டுணுவும், — பராகம் மலர்த்தாது இறைத்து மனத்த பதுமத்தன் - தூளியாகிய பூந்தாதினைச் சொரிந்து பரிமளிக்கின்ற தாமரைப் பூவாசனத்தையுடைய பிரமதேவரும்,— பராவிடு தென் புலியூரன் - துகிக்கின்ற அழகிய புலியூரருமாகிய நடராஜர்,— எங்கும் வாய்ப்பத்திருக்கும் வியாபித்திருந்தாலும், — மனம் எனும் சேமத்து அன்பரால் அறியப்படுவான் - மனம் எனகின்ற சேமத்தை யுடைய மொப்பண்பரால் அறியப்படுவார் எ-று. (க.ஏ)

ஈடு

புலியூர்யமகவந்தாதி.

இரும்பன நெஞ்சைக் குழுமத்தவ ரேயிரங் காதினிதார் யிரும்பன வத்துங்கள் சாரலிற் கேட்கு மினங்குநெற்ப யிரும்பன சத்திர ஞம்புடை குழுமத்து வின்புலியு .
ரிரும்பன கத்தணி யான்சீலம் போசை யெனுஞ்செல்லுமே

இ-ள். இரும்பு அன நெஞ்சை குழுமத்தவரே - இரும்பினை ஒத்த [என்] மனத்தைக் குழுமத்த மகளிரே, — இணங்கும் நெற்பயிரும் பஸ்சத் திரஞ்ம புடைகுழ் - பொருங்கிய நெற் பயிரும் பலாமரக் கூட்டங்களும் பாங்கரிற் குழ்க்த, — எத்தகள் இன் புலியூர் இரும் பணகத்து அணியான்-எங்களுடைய இனிய புலியூரிலுள்ள பெரிய பாம் பஸ்சாகிய ஆபாணத் தையுடைய நடராஜருடைய, — சிலம்பு ஒசை எனும் செல்லும் - சிலம்பிலிருந்து எழுகின்ற ஒசையென்னுஞ் செல்லுமானது, — பல் நவத்து உங்கள் சாரலில் கேட்கும் - பல புதுமை களையுடைய உங்கள் சாரலிலே கேட்கும்; — இரங்காது இனிதாய். இரும் - [ஆதலால்] இரங்காமல் இனிதாயிரும்- எ - று. (கடு)

செல்வா ரணக்குழற் கண்டத்தர் மாணையுட் சேர்க்கிடினுஞ் செல்வா ரணமுதற் சென்மமுற் றூலுமென் செய்கிடினுஞ் செல்வா ரணக்கணிச் சிப்புவி ழூர் சிறியன்முத்தி செல்வா ரணவுவின் றூண்மற வாகரஞ் செய்தருளே.

இ-ன் செல் வாரணம் குழல் கண்டத்தர் மாணையுட் சேர்க்கிடினும் - மேத்தையும் சங்கையும் முறையே யோத்த கூட தலையுங் குழச்தையுமைடைய மகளிர் மய்க்கத்திற் சேர்ந்தாலும், — செல் வாரணம் முசல் சென்மம் உற்றுலும் - செல்லுகின்ற யாளை முதலிய செண்மத்தையுடைந்தாலும், — என் செய்கிடினும்- என்னசெய்தாலும், — செல்வா - செல்வரே, — ரணம் கணிச்சி புலியூர் - போகரைச் செய்கின்ற மறு ப்படையை யுடைய ழிலியூரே, — சிறியன் முத்தி செல் வார் அணவும் வின்றுள் - சிறியேஞ்சிய யான் முத்தியின் செல்லும் பக்குவர்கள் அடைகின்ற நுங் திருஷ்ணகளோ, — மறவா வரம் செய்தருள் - மறவாத வரத்தினைச் செய்தருளும் எ-று. (கக)

செய்யா னனந்தைகச் சேக்கையம் வாரிசத் தேன்பருகிச் செய்யா னனந்தலை பாய்புவி ழூரன் கெழுங்கருணை செய்யா னனந்தமை யைந்துடைய யான்றிகு மேனியிகச் செய்யர் னனந்தரஞ் சேர்வாவேன் சிந்தையம் வஞ்சாமே.

மூலமும் உரையும்.

சாகு

இ-ள். செய்யான் - நேர்மைபையுடையவரும், — அனம் தகை சேக்கை அம் வாரிசம் தேன் பெருகி - அன்னங்கள் பொருந்துதலையுடைய சேக்கையாகிய அழகிய தாமரைப்பூ விலுள்ள தேனுனது பெருகி, — செய்யால் நன்தலை பாய் புலியூரன் - வயலில் நடுவே பாய்கின்ற புலியூராரும், — செமூகருளை செய் ஆனனம்தமை ஐந்துதையான் - செமுமையா கிய சிருப்பையைச் செப்பின்ற முகங்களை ஐந்தாகவுடையவரும், — திரு மேனி மிக செய்யான் - அழகிய சரீரம் மிகவுஞ் செம்மையாகவுடையவருமாகிய நடராசர், — என் சிந்தை பஞ்சரம் - என் மனமாகிய கூட்டினிடத்தே, — எனந்தரம் சேர்வான் - பிரிவின்மையாகச் சேர்ந்திருப்பார் எ-று. (கள)

பஞ்சரம் கொண்ட கிளிமொழி பாக பகர்வதன பஞ்சரங் கண்பளரி யும்புலி ழூரவென் பண்ணியபா பஞ்சரம் போற்பட வாடுநெஞ்சு சேங் பவங்களெனும் பஞ்சரங் குந்தழல் போலா யருளுமின் பச்சகமே.

இ-ள் பண்ணிய பூபம் சரம்போல் பட வாடும் நெஞ்சே - செப்தத் தீவிளையானது? அம்பினைப்போல ஊறுசெய்ய [அதனால்] வாடுகின்ற மனமே, — பஞ்சரம் கொண்ட கிளிமொழி பாக - கூட்டினை யிடமாகக்கொண்ட கிளியின் மொழி யைநிகர்த்த மொழியையுடைய உமாதேவிபாகரே, — பகர் வதன பஞ்ச - சொல்லப்பட்ட முகங்கள் ஐந்தினையுடைய வரே, — ரங்கன் பணியும் புலியூர என் - பூரீங்கத்திலிருக்கும் விஷ்ணு வணங்குகின்ற புலியூரரே என்று சொல்லித்துகி; — நம் பவங்கள் எனும் பஞ்ச அரங்கும் தழல் போலாய். இப்படிச்செய்தால் அவர்கு நம்முடைய பவங்கள் என்கின்ற பஞ்ச கெடுதற்குக் காரணமாகிய அக்கினிபோலத் தோற்ற ப்பட்டு, — இன்பம் சுகம் அருளும்.இன்பமாகிய சுகத்தைத் தருவார் எ-று. (கா)

சுகம்பன் னகஞ்சொ னிதம்பம் பாலிகை தூயநற்சிஞ் சுகம்பன் னகஞ்சசி யின்சினன் நன்பவுத் தோகைக்குவிஞ் சுகம்பன் னகந்தர மம்புலி ழூரர் சடர்க்கிறிமேற்! சுகம்பன்னகஞ்சொள்ளுமோமெய்யெலாமச் சுரர்புத்தமே.

இ-ள். அம் புலியூர் சுடர் கிளிமேல் - அழகிய புலியூருடைய ஒளிபொருந்திய மலையில், — எண்ப - பாங்கனே, — அ தோகைக்கு - அந்தப் பெண்ணுக்கு, — சொல் நிதம் பம் சுகம் பன்னகம் - வராத்தையும் அல்குலும் கிளிமொழி

யையுஞ் சர்ப்பபடத்தையும் போலும்,— அம்பாலிகை தூய, நல் சிஞ்சுகம் - அதரம் பரிசுத்தமாகிய நல்ல மூருக்கம் பூ, வைப் போலும்,— பல் நகம் சசியின் சின்னம் - பல்லும் நகமுஞ் சங்கிரனின் துண்டத்தைப் போலும்,— கந்தரம் விஞ்சு கம்பு அன்ன - கழுத்து மிகுங்க சங்கினைப் போல்வன, — மெய் எலாம் அ சரஸ் புத்தம் - மேனி முழுவதும் அந்தத் தேவர்களுடைய உணவாகிய அமிர்தத்தைப் போலு மினியன, — ஈகம் பன்ன அகம் கொள்ளுமோ - [இவ்வியல்புடைய பெண்ணேடு கூடின] சுகத்தைச் சொல்ல மனங் கொள்ளுமோ? எ-று. (கக)

புத்திக் குறுபசங் தேனமு தாம்பவி யூரனென்றாற்
புத்திக் குடைய கலைமங்கை சேரும் பொருங்குபொருப்.
புத்திக் குலவு புகழ்மிக நீடும் புவனியிலே
புத்திக் குரிய பொருடங்கு மேவிடும் பூங்கிருவே.

இ-ள். புது இக்கு உறு பச தேன் அழுது ஆம் புலியூரன் என்றால் - புதுமை யாகிய கருஷ்டும் பொருங்கிய பசமை யாகிய தேவும் அமிர்தமும் போல இனிமையாயிருக்கின்ற புலியூர் ஈன்று சொல்லித்துத்தால்,— புத்திக்குடைய கலை மங்கை சேரும் - [துதிப்பவர்களிடத்திலே] அறிவுக்குரிய சரஸ்வதியுஞ் சேரும்,— பொருங்கு பொருப்பு திக்கு உலவு புகழ் மிக நீடும் - பொருங்கிய மகைகளிலும் திக்குகளிலும் உலவுகிறோ கீர்த்தியும் மிக வளரும்;— பூ நிரு - தாமரைப்பூ விலிருக்கின்ற இலக்குமியும்,— புவனியிலே புத்திக்கு உரிப பொருள் தந்து மேவிடும் - பூமியிலே அனுபவித்தற்குரிய பொருள்களைத்தந்து தங்கியிருப்பாள் எ-று. (க௦௦)

புலியூர்யமகவந்தாதி மூலமுழைரயும்

முற்றுப்பெற்றன:

